ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1539

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
31
ΜΑΡΤΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 6 ὥ. 16 λ. Δύσις ἡλ. 6 ὥ. 46 λ.
ΥΠΑΤΕΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 14.7, ἐλαχ. 6. Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι ἕως ἰσχυροί. Θάλασσα: βόρειον Ἰόνιον ἕως ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 759.3

ΓΥΠΤΟΣ ΚΑΙ Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ

Η ΝΕΑ ΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥ

ΟΙ ΟΥΑΦΝΤΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

"Η ΤΩΡΑ ΘΑ ΣΥΜΦΩΝΗΣΩΜΕΝ" Η ΠΟΤΕ,

ΚΑΙΡΟΝ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταπο- τοῦ μας).—Προπεμφθεῖσα ἐν μέσῳ λλαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀνεχώρησεν ἡ γυπτιακὴ ἀντιπροσωπεία, ἥτις μετα- νει εἰς Λονδῖνον διὰ νὰ ἐπιτύχη ν ὁριστικὴν καὶ πλήρη λύσιν τοῦ γλοαιγυπτιακοῦ προβλήματος. Ἡ ντιπροσωπεία, περιβεβλημένη διὰ τῆς λευκῶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς παμψη- ς σχεδὸν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ κοινοβου- καὶ συνοδευομένη ὑπὸ τῶν εὐχῶν Αἰγυπτιακοῦ ἔθνους καὶ τῶν φίλων Αἰγύπτου, ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ πρω- ργοῦ Ναχὰς πασᾶ, τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν Οὐάσσεφ Γκάλι πασᾶ, ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Οὐίλ- μ Μάκραμ Ἐμπεΐντ ἐφφένδη καὶ ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων μὰν Μοχάρραμ πασᾶ—ἐκ τῶν κο- ζίων δῆλα δὴ μελῶν τῆς Οὐάφντ, ἐθνικιστικοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον ἀ- βε τὴν ἀρχὴν πανίσχυρον μετὰ τὰς ευταίας ἐκλογάς.

Ἀφ' ὅτου, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1922, Αἴγυπτος ἐκηρύχθη ἀνεξάρτητος, εἶνε τετάρτη φορὰ καθ' ἣν διεξάγονται δι- γματεύσεις διὰ τὴν τελικὴν ἐπίλυ- τῶν περιφήμων «τεσσάρων ἐπιφυ- ξεων», τὰς ὁποίας διετύπωσε τότε ἡ ρεττανικὴ κυβέρνησις. Ἀφοροῦσι δέ, γνωστόν, αἱ ἐπιφυλάξεις αὗται: ῶτον, τὴν ἀσφάλειαν τῶν συγκοινω- ν τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας Αἰγύπτῳ· δεύτερον, τὴν ἄμυναν τῆς ου κατὰ πάσης ξένης ἐπιθέσεως μίξεως· τρίτον, τὴν προστασίαν ἐν Αἰγύπτῳ ξένων καὶ μειονοτή- καὶ τέταρτον, τὸ ζήτημα τοῦ Σου- ν.

ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

Η πρώτη ἀπόπειρα διὰ τὴν ρύθμισιν τεσσάρων κεφαλαιωδῶν αὐτῶν ζη- μάτων ἐγένετο ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς της Ἐργατικῆς κυβερνήσεως, τὸ νόπωρον τοῦ 1924. Ὑπουργὸς τῶν ωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας τότε ὁ κ. Ράμσαϋ Μακντόναλντ. Αἴγυπτον ἀντεπροσώπευεν ὁ ἐκλι- ἐθνικόφρων ἡγέτης της Σαάδ Ζα- ούλ πασᾶς. Ὁ κ. Μακντόναλντ ἐ- ετεινε τὴν συνομολόγησιν ἀγγλοαι- τιακῆς συμμαχίας πρὸς ἄμυναν τῆς ρυγος τοῦ Σουέζ. Ὁ Ζαγλοὺλ πασᾶς ντησε ζητῶν τὴν παντελῆ ἀποχώ- τῶν βρεττανικῶν στρατευμάτων τῶν Βρεττανῶν κυβερνητικῶν ουλων, τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ἀγ- κῶν ἀξιώσεων περὶ προστασίας τῶν ν καὶ τῶν μειονοτήτων καὶ τὴν μετοχὴν τῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν ἄμυ- τῆς διώρυγος. Ὁ κ. Μακντόναλντ απήντησε λέγων ὅτι οὐδεμία Βρετ- νικὴ κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ διακυ- ση τὴν φρούρησιν «τοῦ ζωτικοῦ αὐ- χρίκου τῶν βρεττανικῶν συγκοινω- ν». Τὰ πολιτικὰ πάθη εἰς τὴν Αἰγυ- ν ἦσαν ἐξημμένα, ἡ θέσις τῆς πρώ- κυβερνήσεως Μακντόναλντ ἦτο ἐ- φαλής, αἱ ἀντίθετοι ἀπόψεις ἀπεδεί- σαν ἀδιάλλακτοι καὶ αἱ διαπραγμα- σεις διεκόπησαν.

Μόνον μετὰ τρία ἔτη κατέστη δυνα- ἡ ἐπανάληψίς των. Εἰς τὴν ἀρχὴν ίσκοντο οἱ Συντηρητικοὶ ἐν Ἀγ- , ὁ Σάρουατ πασᾶς ἐν Αἰγύπτῳ. Ὁ γλοὺλ πασᾶς εἶχεν ἐξαναγκασθῆ εἰς αίτησιν. Τὸν φόνον τοῦ Σιρδάρη εἰ- ν ἐπακολουθήσει ἀνώμαλος πολιτι- βίος. Τὸ Αἰγυπτιακὸν κοινοβούλιον λύθη δίς. Τὰ αἰγυπτιακὰ στρατεύμα- ἀπεμακρύνθησαν ἐκ τοῦ Σουδάν. Αἱ εννοήσεις Σάρουατ—Τσάμπερλαιν τέληξαν εἰς τὴν σύνταξιν ἑνὸς σχε- υ συνθήκης, λύοντος ὅλα τὰ ἐκκρε- ζητήματα. Δυστυχῶς ὁ Ζαγλοὺλ πα- ς ἀπέθανε πρὶν ἢ λάβη γνῶσιν τοῦ ρίσματος τῶν διαπραγματεύσεων. Τὸ μμα του ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ναχὰς ᾶ, τοῦ σημερινοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ηγοῦ τῆς ἀντιπροσωπείας, ἀπέρρι- ν ἀσυζητητὶ τὸ σχέδιον Σάρουατ— άμπερλαιν. Οἱ Οὐάφντικοὶ ἐνέμενον τὴν ἀξίωσιν περὶ πλήρους ἀποχω- σεως τῶν βρεττανικῶν στρατευμά- ν, ἐξαναγκάσαντες τὸν Σάρουατ πα- ν εἰς παραίτησιν.

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

Τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα εἶνε όσφατα εἰς τὴν μνήμην τῶν παρακο- υθούντων τὴν ἐξέλιξιν τῶν αἰγυπτια- ν πραγμάτων. Τὴν ἄκαρπον παρα- νὴν τῶν Οὐάφντικῶν εἰς τὴν ἐξου- ν ἐπηκολούθησεν ἡ ἐκ νέου διάλυ- τοῦ κοινοβουλίου διὰ βασιλικοῦ δια- γματος καὶ ἡ ἐγκαθίδρυσις δικτατο- ς ὑπὸ τὸν Μωχάμετ πασᾶν Μαχ- ντ. Ὅταν ἀνῆλθον εἰς τὴν ἀρχὴν οἱ γατικοὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὁ δικτάτωρ ωθυπουργὸς μετέβη εἰς τὸ Λονδῖνον νὰ ἐπωφεληθῆ τῆς «πολυτίμου εὐ- ρίας» καὶ νὰ ἀρχίση νέας διαπραγ- τεύσεις. Αἱ συνεννοήσεις Μαχμούτ— ντερσον κατέληξαν εἰς νέον σχέδι- συνθήκης, τὸ ὁποῖον ἠλπίσθη ὅτι θὰ ε πλέον τὸ πρόβλημα. Τὸ σχέδιον ὸ θὰ ἀποτελέση τὴν ἀφετηρίαν τῶν απραγματεύσεων, αἵτινες θὰ διεξα- ῦν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐν Λονδίνῳ. Αἱ κύριαι διατάξεις τοῦ σχεδίου αὐ- ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Η βρεττανικὴ φρουρὰ θὰ ἀπεμακρύ- ο ἐκ τῶν πόλεων Καΐρου καὶ Ἀλε- ανδρείας εἰς τὴν ζώνην τῆς διώρυγος Σουέζ εὐθὺς ὡς ἡ Αἰγυπτιακὴ κυ- ρνησις ἤθελε χορηγήσει τὰς ἀναγ- ς πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ στρατοῦ άσεις καὶ τοὺς στρατῶνας. Ἡ Με- η Βρεττανία θὰ παρῃτεῖτο πάσης ἀ- σεως περὶ προστασίας τῶν ξένων, ὁποίαν θὰ ἀνελάμβανεν ἡ Αἴγυ- ἐπίσης θ' ἀνεγνώριζε τὴν προστασί- τῶν μειονοτήτων ὡς καθαρῶς αἰγυ- ακὴν ὑπόθεσιν. Τὸ ζήτημα τοῦ Σου- ν θὰ ἐλύετο προσωρινῶς σύμφωνα μὲ ἀγγλοαιγυπτιακὴν συνθήκην τοῦ 9 περὶ συγκυριαρχίας εἰς τὴν Σου- ικὴν χώραν. Ἡ Μεγάλη Βρεττανία παρῃτεῖτο τῶν διομολογήσεων καὶ ἐχρησιμοποίει ὅλην τὴν ἐπιρροήν διὰ νὰ πείση τὰς ἄλλας Δυνάμεις ς ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά της. ὸ σχέδιον προέβλεπε τὴν σύναψιν λοαιγυπτιακῆς συμμαχίας. Ἐὰν ἡ υπτος ἤθελε τυχὸν ὑποστῆ ἐπίθεσιν Μεγάλη Βρεττανία (ὑφ' οὓς ὅρους βλέπει τὸ Καταστατικὸν τῆς Κ.Τ. θὰ ἤρχετο εἰς βοήθειάν της «ὑπὸ ἰδιότητα ἐμπολέμου κράτους», ἐνῷ θὰ τῇ παρεῖχε πᾶσαν δυνατὴν κουρίαν καὶ εὐκολίας ἐντὸς τοῦ Αἰ- πτιακοῦ ἐδάφους εἰς τὴν Μεγάλην ττανίαν, ἐὰν «αὐτὴ ἠπειλεῖτο ἢ ἐν- πλέκετο εἰς πόλεμον». Εἰς συμπλήρω- τῆς συμμαχίας, ἡ Αἰγυπτιακὴ κυ- νησις ἀνελάμβανε τὴν ὑποχρέωσιν μὴν ἀντιταχθῆ εἰς τὴν βρεττανικὴν ιτικὴν ἔναντι τῶν ξένων χωρῶν νὰ μὴ συνάψη μετὰ ξένης Δυνάμε- συμφωνίαν, ἥτις ἤθελεν εἶνε ἐπι- ήθης εἰς τὰ βρεττανικὰ συμφέροντα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΚΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

"Διατί ἔγραψα τὴν "Ἱστορίαν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου„

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ κ. ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ἦτο κατὰ τὸ 1920, τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ὑπεγράφετο ἡ Συνθήκη τῶν Σεβρῶν.

Εἶχον δώσει ἐν Ἀθήναις, κατ' Ἰανουάριον-Φεβρουάριον, μίαν σειρὰν διαλέξεων περὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας», δημοσιευθεισῶν κατόπιν εἰς τόμον, καὶ τὸ ἔργον μου, «Τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα», εἶχεν ἀπὸ εἴκοσιν ἤδη ἐτῶν κλασσικὸν κῦρος.

Ὁ κ. Ν. Πολίτης, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος τότε, μοῦ ἐζήτησε νὰ μελετήσω, εἰς τὰ ἔγγραφα τῶν ἀρχείων, τὴν διπλωματικὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Ἤμην τότε καθηγητὴς ἐν ἐνεργείᾳ. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως μοῦ ἔδωκεν ἄδειαν πενταετῆ, ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1920 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1925 καὶ μὲ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ γαλλικοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ «μίαν ἐπιστημονικὴν ἀποστολὴν ἐν Ἑλλάδι».

Τὸ συμβόλαιον τῆς 28 Αὐγούστου 1920 μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ ἐμοῦ μὲ ἐπεφόρτιζε μὲ τὴν «συγγραφὴν καὶ ἔκδοσιν ἑνὸς ἐπιστημονικοῦ ἔργου ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τῶν ἡμερῶν μας». Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ μοῦ πληρώση κατὰ τὰ πέντε ταῦτα ἔτη ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὰς ἀποδοχάς μου ὡς καθηγητοῦ καὶ ἀμοιβὴν διὰ τὴν ἐργασίαν μου.

«Τεθεὶς εἰς τὴν διάθεσιν» τοῦ γαλλικοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν δι' «ἐπιστημονικὴν ἀποστολήν», δὲν ἐτέθην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν κανενὸς πολιτικοῦ προσώπου. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ μοῦ συνεχώρει νὰ ὑποδουλώσω τὸν κάλαμόν μου εἰς οἱονδήποτε καὶ ἐγὼ δὲν θὰ συγκατετιθέμην.

Ἀνεχώρησα δι' Ἀθήνας κατὰ Νοέμβριον. Ὁ κ. Βενιζέλος μόλις εἶχεν ἀνατραπῆ. Αὐτὸ δὲν μὲ ἀφεώρα.

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Πρεσβείας (πρέσβυς ἦτο ὁ κ. Ντὲ Μπιγὺ) ἀνεκοίνωσα τὸν σκοπὸν τῆς «ἐπιστημονικῆς ἀποστολῆς» μου εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν (τοῦ Δ. Ράλλη). Μὲ ἐδέχθη φιλοφρονέστατα, μοῦ παρέσχεν ὅλας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς ἐρεύνας τὰς σχετικὰς μὲ τὸ ἔργον μου. Ὀφείλω νὰ ἐκφράσω, ἐνταῦθα, τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν Γ. Μπαλτατζῆν, τὸν Γούναρην, τὸν Πρωτοπαπαδάκην, τὸν Στράτον. Μοῦ ἔδειξαν πλήρη ἐμπιστοσύνην... διότι δὲν εἶχον τίποτε νὰ κρύψουν, τίποτε τὸ ἐπίψογον.

Παρέστην εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἤρχισα νὰ βλέπω καθαρά.

Τὰ Ἀρχεῖα τοῦ γαλλικοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἰδίως, τὰ ὁποῖα, κατ' ἐξαίρεσιν, ἠνοίχθησαν εἰς ἐμέ, μοῦ ἐστερέωσαν τὴν πεποίθησίν μου.

Τὰ συμβάντα τοῦ 1922 δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μεταβάλουν τίποτε· τὰ γεγονότα δὲν ἀλλάζουν, οὔτε τὰ αὐθεντικὰ κείμενα. Αἱ ἐπιστημονικαί μου πεποιθήσεις δὲν ἦσαν φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ ἀκολουθοῦν τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ πολιτικοῦ ἀνεμοδείκτου. Ἡ Κυβέρνησίς μου δὲν μοῦ ἐνεπιστεύθη τὴν «ἀποστολὴν» διὰ νὰ ἐγκωμιάσω τὸν μὲν ἢ νὰ δυσφημήσω τὸν δέ, ἀλλὰ νὰ μελετήσω καὶ νὰ γράψω «ἐπιστημονικῶς» τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ἐξηκολούθουν τὴν ἐργασίαν μου.

Ἦτο ἤδη ὀλιγώτερον εὔκολος ἀπὸ πρῶτα.

Ὅταν ἐπέστρεψα εἰς τὰς Ἀθήνας, κατὰ Μάϊον-Ἰούνιον τοῦ 1925, μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχω τὴν ἐλαχίστην ἀναδίφησιν τῶν ἐγγράφων, τῶν σχετικῶν μὲ τὰ τελευταῖα γεγονότα. Ὁ διευθυντὴς τῶν Πολιτικῶν Ὑποθέσεων κ. Π. Ἀργυρόπουλος μοῦ ἔδειξε μίαν ἡμέραν ἐπὶ τοῦ γραφείου του ἕνα φάκελλον πλήρη ἐγγράφων πολυτίμων ἀσφαλῶς· ἀλλὰ μοῦ «τὰ ἔβαλε κάτω ἀπὸ τὴ μύτη μου». Ἐστάθη ἀδύνατον, εἰς ἐμὲ τὸν ἐπιφορτισμένον μὲ ἀποστολὴν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐπιτύχω ἁπλῆν ἀκρόασιν φιλοφροσύνης παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ κ. Μιχαλακοπούλῳ καί, παρὰ τὰς προσπαθείας καὶ τὴν ὑποχρεωτικῶς καλὴν θέλησιν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Ντὲ Σαμπρέν, ἠναγκάσθην νὰ φύγω ὡς ἀποκεκηρυγμένος. Τὸ ἔγκλημά μου; Εἶχον ἴδει τοὺς βασιλικούς, εἶχον ὁμιλήσει μαζί των...

Ἔφθασα, ἐν τούτοις, εἰς τὸν σκοπόν μου.

Καὶ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1925, παρέδωκα εἰς τὸ τυπογραφεῖον τὸ τελευταῖον χειρόγραφόν μου, τοῦ Ε' τόμου (1908—1923).

Ἡ «ἀποστολή» μου εἶχε λήξει.

Εἶναι λοιπὸν ἀκριβέστατον ὅτι ἐπληρώθην ἀπὸ ὅλας τὰς Κυβερνήσεις, τὰς ὁποίας εἶχεν ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1920 μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1925· αὐτὸ ἦτο ὅρος τοῦ συμβολαίου μου, ἡ δὲ Κυβέρνησίς μου ἠγγυᾶτο διὰ τὴν ἀποζημίωσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐλάμβανον ἐξ οἱασδήποτε Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπληρώθην ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, εἰς ὃν ὀφείλω καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος —ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀντιβασιλείας τῆς Βασιλίσσης-Μητρὸς Ὄλγας — ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου — ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β' — ἀπὸ τὰς διαφόρους κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον δημοκρατικὰς Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι διεδέχθησαν ἀλλήλας ἐν Ἀθήναις, μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1925, ἀκόμη καί, πρὸς στιγμήν, ἀπὸ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον καὶ τὸν δικτάτορα Πάγκαλον. Ἐν συνόψει, ἐπληρώθην ἀπὸ 5—6 Κυβερνήσεις Ἑλληνικάς· ἂν ἦσαν δώδεκα Κυβερνήσεις, ἀπὸ 12 θὰ ἐπληρωνόμην.

Καὶ ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἐπληρώθην ἀπὸ τόσας Κυβερνήσεις, δὲν ἠδυνάμην νὰ τεθῶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καμμιᾶς, καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ἤθελον καὶ ἂν ἀκόμη ἤμην ἱκανὸς πρὸς τοῦτο.

Αἱ κυβερνήσεις παρέρχονται. Ἡ ἱστορία μένει.

II

Κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ 1925 ἡ Ἑλλὰς ἐτέλει ὑπὸ Δημοκρατίαν. Ὁποίαν δημοκρατίαν; Δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς.

Ὅταν ἡ ἐν Παρισίοις Ἑλληνικὴ Πρεσβεία, ὑπὸ τὸν κ. Ἀλέξανδρον Καραπᾶνον, ἔλαβε γνῶσιν τῶν δοκιμίων τοῦ 5ου μου τόμου, ἐδοκίμασεν ἀξιοθρήνητον συγκίνησιν. Ἂν τὸ βιβλίον μου ἦτο ἀπολογία τοῦ κ. Βενιζέλου, θὰ μὲ ἐφόρτωναν ἀναμφιβόλως μὲ χρυσὸν καὶ τιμάς. Ἀλλ' ἀπείχομεν πολύ!

—«Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἀπολογία τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου!», μοῦ εἶπον.

—«Τί θέλετε νὰ κάμω, ἀπεκρίθην, ἀφοῦ αὐτὰ λέγουν τὰ γεγονότα καὶ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα;»

—«Ἀλλὰ φαίνεσθε ἐπιδοκιμάζων τὴν πολιτικὴν τῆς ἑλληνικῆς οὐδετερότητος κατὰ τὸ 1915—16».

—«Τί θέλετε νὰ κάμω ἀφοῦ ὑπὲρ αὐτῆς συνηγοροῦν τὰ γεγονότα καὶ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα;»

Ἀδύνατον, ἐν τούτοις, ἦτο ν' ἀδιαφορήση κανεὶς πρὸς τόσον σκανδαλώδεις ἀποκαλύψεις... Καὶ ἤρχισα νὰ διασκεδάζω παρὰ πολύ.

Τὴν 25ην Νοεμβρίου 1925, ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία μοῦ ἐζήτησε ν' ἀναβάλω τὴν ἐκτύπωσιν. Ἀλλ' εἶχον ὑπογράψει συμβόλαιον μὲ τὸν ἐκδότην, εἶχον ἀναλάβει ὑποχρεώσεις ἀπέναντι αὐτοῦ. Ἠρνούμην νὰ ἀναβάλω· ἐπέμενον ἐπὶ τοῦ συμβολαίου μου.

Καὶ ἐπεκαλέσθην, πέραν τῆς Πρεσβείας, τὸν κ. Ροῦφον, ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τότε ἐν Ἑλλάδι.

Μοῦ ἀπήντησε τὴν 5 Δεκεμβρίου διὰ τοῦ ἑξῆς θαυμασίου τηλεγραφήματος:

«Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἔχων πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς σᾶς, ὡς ἱστορικόν, καὶ εἰς τὴν εὐθύτητα τῆς δικαιοσύνης σας, ἀπαγορεύω εἰς οἱονδήποτε ν' ἀναμιχθῆ εἰς τὸ ἔργον σας. Τὸ μόνον ὅπερ ἐπιθυμοῦμεν, εἶναι ἁπλῶς νὰ γνωσθῆ ἡ ἀλήθεια. Ροῦφος.»

Καὶ ἐπανέλαβον τὸ ἔργον τῆς ἐκτυπώσεως.

Τί μηχανορραφίαι ἔγιναν τότε; Μυστήριον!

Τὴν 22 Ἰανουαρίου, ὁ κ. Καραπᾶνος μοῦ ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητὲ Μαῖτρ, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, αὐτοπροσώπως ἐπιληφθεὶς τῆς ἀναγνώσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τοῦ 5ου τόμου τῆς «Διπλωματικῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος», κρίνει ὅτι τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, καθ' ὃ ἀφορῶν τὴν σύγχρονον ἱστορίαν καὶ ἀναφερόμενον εἰς πρόσωπα παίξαντα σπουδαῖον ρόλον καὶ ζῶντα ἀκόμη, δὲν ἀνταποκρίνεται καθόλου πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅπερ ἀποβλέπει εἰς τὴν λῆψιν ὅλων τῶν ἐμφυλίων διενέξεων μεταξὺ τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν κομμάτων καὶ εἰς τὴν στενωτέραν δυνατὴν συνεργασίαν των.

»Ὑπὸ τοιούτους ὅρους, εἶμαι ἐπιφορτισμένος νὰ σᾶς ζητήσω ὅπως προβῆτε εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ τόμου τούτου, ἵνα τὸ πνεῦμα καὶ ἡ τάσις αὐτοῦ καὶ τὰ γεγονότα, περὶ ὧν διαλαμβάνει, εὑρίσκωνται ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὸ πνεῦμα, ὑφ' οὗ ἐμφορεῖται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, μὲ μεγάλην της λύπην, θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ σᾶς ζητήση ὅπως μὴ δημοσιευθῇ ὁλόκληρος ὁ τόμος.»

Φυσικά, ἠρνήθην ν' ἀναθεωρήσω τὸ κείμενον τοῦ βιβλίου μου καὶ ἐπεκαλέσθην πάλιν τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἦτο ἀκόμη ὁ κ. Ροῦφος.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἔλαβον τὴν 31 Ἰανουαρίου 1926 τὸ κάτωθι νέον τηλεγράφημά του, ὅπερ δὲν εἶχε τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὸ προηγούμενον: —Πῶς κατέστη δυνατὸν ν' ἀλλάξη κατὰ τοιοῦτον τρόπον;

«Ὁ κ. Καραπᾶνος μοῦ ἀνακοινοῖ ἀντιρρήσεις σας ἀναβάλετε δημοσίευσιν πέμπτου τόμου. Χωρὶς ἐπανέλθω ἐπὶ προγενεστέρου τηλεγραφήματός μου, ὀφείλω νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι ἀνάγνωσις δοκιμίων μοῦ ἐνίσχυσεν ἐντύπωσιν ὅτι δημοσίευσις τόμου πραγματευομένου σύγχρονα γεγονότα, θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ἐξάψη πάλιν πάθη μεταξὺ διαφόρων κομμάτων καὶ ἐκμηδένιση προσπαθείας Κυβερνήσεως τεινούσας ἀποκαταστήσουν ἁρμονίαν μεταξὺ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διὰ λόγους τούτους, σᾶς παρακαλῶ δεχθῆτε μὴ δημοσίευσιν πέμπτου τόμου καὶ ἀποδεχθῆτε συστάσεις Γαλλικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Ροῦφος.»

Δὲν ἔμαθόν ποτε τί ἐσήμαινεν ἡ λέξις αὐτὴ «συστάσεις». Ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι ἦτο ἐπινόησις διὰ νὰ κλονίσουν τὴν ἀντίστασίν μου.

Φυσικά, ἠρνήθην καὶ ἐπέσπευσα τὴν ἐκτύπωσιν, ἐπρόκειτο δὲ νὰ ἐκδοθῇ ὁ τόμος.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Καραπάνου πρὸς τὸν ἐκδότην:

...«Πρὸ τῆς ἀρνήσεως τοῦ συγγραφέως ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐπανειλημμένως ζητηθεῖσαν ἀναθεώρησιν τοῦ ἔργου, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εὑρίσκεται, πρὸς μεγάλην λύπην της, ὑποχρεωμένη νὰ σᾶς ζητήση ὅπως μὴ προβῆτε εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐν λόγῳ τόμου καὶ μὴ τὸ δώσετε πρὸς πώλησιν, προβῆτε δὲ καὶ εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς στοιχειοθεσίας.»

Καὶ ὁ κ. Καραπᾶνος ἐβεβαίου ὅτι ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐλήφθη ἐν πλήρει συμφωνίᾳ μετὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις δὲν ἐπεθύμει καὶ αὐτὴ καθόλου νὰ ἐκδοθῇ ὁ νόμος.

Ἄλλη μία μικρὰ ἐπινόησις.

Ἔσπευσα εἰς τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐζήτησα παρὰ τοῦ κ. Μπριὰν νὰ ἐπέμβη παρὰ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει καὶ τὴν καλέση νὰ σεβασθῇ τὸ συμβόλαιον ὅπερ ὑπέγραψε μετ' ἐμοῦ, ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Ντὲ Σαμπρέν, ὅστις ἦτο τότε ἐν Παρισίοις, ἐπεφορτίσθη νὰ διακανονίσῃ τὸ ζήτημα· τὸ ἔκαμε δὲ μὲ πολλὴν λεπτότητα. Διὰ ν' ἀνταποκριθῶ ὅμως εἰς τὴν εὐγένειάν του συγκατετέθην καὶ ἐγὼ εἰς μερικὰς τροποποιήσεις, τυπικὰς καθαρῶς, καὶ ἐμαλάκωσα τὴν ἔκφρασιν εἰς μερικὰ σημεῖα ὅπου ἐκρίνετο αὐστηρῶς ἡ γαλλικὴ πολιτική.

Καὶ ὁ τόμος ἐκυκλοφόρησεν.

Ἐπιφυλάσσομαι νὰ καταθέσω εἰς κάποιαν ἀσφαλῆ βιβλιοθήκην τῶν Ἀθηνῶν τὸ πρωταρχικὸν χειρόγραφον τοῦ περιφήμου 5ου τόμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξήγησις κάποιαν ἡμέραν θὰ προκαλέσῃ νοστιμώτατα σχόλια.

Ἐν πρώτοις ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ 5ου τόμου ἀπεκόμισα πλεῖστα συγχαρητήρια. Εἷς διαπρεπὴς Γάλλος πολιτικὸς μὲ συνεχάρη διὰ τὸ θάρρος τῆς γνώμης μου.

Καὶ ὁ κ. Ν. Πολίτης, ὅστις εἶχε τὴν πρώτην ἰδέαν τῆς ὑποθέσεως, μοῦ ἔγραψε τὴν 1ην Ἰουνίου 1926 τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, ἣν μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως δημοσιεύω.

«Φίλε κύριε, θέλω νὰ σᾶς ἀναγγείλω ἀμέσως τὴν μεγάλην χαρὰν ἣν μοῦ προεκάλεσεν ὁ 5ος σας τόμος. Εἶμαι εὐτυχὴς διότι εἶδον τελειούμενον τὸ μέγα τοῦτο ἔργον. Σᾶς συγχαίρω καὶ σᾶς εὐχαριστῶ ἐξ ὅλης καρδίας... Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἠμποροῦν ν' ἀναγνώσουν τὴν ἀφήγησιν μιᾶς ἐξαιρετικῶς ταραχώδους περιόδου, χωρὶς ἄλλο αἴσθημα, παρὰ τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἔξοχον ἱστορικόν, ὅστις ἠδυνήθη νὰ συνδυάσῃ τόσον καλῶς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀμεροληψίαν μετὰ τῆς εὐγενοῦς ὁρμῆς τῆς καρδίας του. Προσφέρετε εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλην ὑπηρεσίαν, ἥτις, ἐστὲ βέβαιος, δὲν θέλει λησμονηθῇ.»

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι σήμερον οὐδὲν κράτος, οὐδ' αὐτὴ ἡ Ἀγγλία, οὐδ' αὐτὴ ἡ Γαλλία, δὲν ἔχει τόσης σπουδαιότητος καὶ τοιαύτης ἐπιστημονικῆς ἀξίας μνημεῖον τῆς διπλωματικῆς της ἱστορίας. Ἂν αἱ ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὴν ἀναγνωρίσουν, τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτάς! Ἀλλ' ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἶμαι κάπως ὑπερήφανος καὶ νὰ φρονῶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπέταξε τὰ χρήματά της.

III

Ὁ λυσσώδης καὶ μυσαρὸς διωγμὸς ἐναντίον τῆς ἐπιστημονικῆς προσπαθείας μου καὶ τοῦ ὡραίου μου βιβλίου γεμάτου λατρείαν πρὸς τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα μὲ ἐψύχρανε βαθύτατα καὶ μὲ ἐπεκαρδίωσε: νὰ φθάσουν νὰ νομίζουν πουλημένην, εὐμετάβλητον τὴν συνείδησίν μου! Πφ!

Διετήρησα διὰ τὰς μηχανορραφίας τῆς ἀθλίας αὐτῆς περιπετείας περιφρόνησιν, τὴν ὁποίαν θὰ αἰσθανθοῦν μετ' ἐμοῦ καὶ ὅλοι οἱ τίμιοι ἄνθρωποι. Βλέπω ἐμαυτὸν θῦμα τῶν χειρίστων μεθόδων τῶν τυραννικωτέρων καθεστώτων, ἐκατάλαβα ἐκ πείρας μερικοὺς χαρακτῆρας τῆς συγχρόνου ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς, κατενόησα πολλὰ πράγματα, ἔξω τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας.

Ἔχω τὴν ἀδυναμίαν νὰ ὑποφέρω διὰ κάθε ἀδικίαν· ἔχω ἓν εἶδος φυσικῆς ἀποστροφῆς πρὸς τὸ ψεῦδος. Ἠσθάνθην—κατὰ τὸ παρατεταμένον διάστημα καθ' ὃ συνεγράφη ἡ ἱστορία αὐτὴ—θαυμασμὸν πρὸς τὸν τόσον εὐθὺν καὶ τόσον τίμιον Βασιλέα Κωνσταντῖνον, θανόντα διότι ἔπραξε τὸ βασιλικόν του καθῆκον κατὰ τὴν συνείδησίν του. Καὶ ἡ σκέψις μου πλήρης συμπαθείας καὶ εὐλαβείας παραμένει πιστῶς ἀφωσιωμένη εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Βασιλέως, τὰ θύματα χειρίστων παθῶν καὶ ποταποτάτης ἐκδικήσεως, τοὺς μάρτυρας τοῦ καθήκοντός των πρὸς τὴν πατρίδα εἰς ἣν ἐθυσίασαν τὰ πάντα.

Ἔχω τὴν ἀδυναμίαν νὰ πιστεύω ὅτι ἡ ἱστορία εἶναι ἡ ἐπιστήμη τῆς ἀληθείας καὶ ὅτι ἔχει ἱερὸν καθῆκον νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν ὅταν ἰδίως ὑπάρχῃ κάποια ἀξία εἰς αὐτήν.

Ἀγαπῶ τὴν Ἑλλάδα· μὲ μέμφονται ἀρκετὰ δι' αὐτὸ ἐν Γαλλίᾳ! Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀδικία τὴν ἤγαγον εἰς τὰς χειροτέρας καταστροφάς· πρέπει νὰ τὸ μάθῃ: πρέπει νὰ κρίνῃ.

Ἀγαπῶ περισσότερον τὴν Γαλλίαν καὶ θεωροῦμαι σωβινιστής, ἕνα εἶδος φαντασιοκόπου. Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀδικία τὴν ἤγαγον πρὸς χειρίστας πλάνας. Καὶ εἶδον τὴν Σμύρνην εἰς ἐρείπια. Ὑπέφερα πολὺ βλέπων τὴν πολιτικὴν τῆς χώρας μου συνένοχον τῶν Τούρκων σφαγιαστῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων. Ἔχασεν ἐκ τούτου ἡ Γαλλία ὅλον της τὸ ἠθικὸν κῦρος, ὅπερ, ἀπὸ αἰώνων, ἀπετέλει τὴν μεγαλυτέραν της δύναμιν ἐν Ἀνατολῇ. Πρέπει νὰ τὸ μάθῃ, πρέπει νὰ τὸ κρίνῃ.

Ἰδοὺ διατὶ ἠσθάνθην ἀκατανίκητον ἐπιθυμίαν νὰ γράψω τὸ βιβλίον μου περὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Τὸ ἔγραψα μετὰ μεγάλης χαρᾶς, διότι ἀνεκουφίσθη ἡ συνείδησίς μου ὡς ἱστορικοῦ, τὸ καθῆκόν μου ὡς τιμίου ἀνθρώπου, τὸ καθῆκόν μου πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὸ καθῆκόν μου πρὸς τὴν Γαλλίαν, τὸ καθῆκόν μου πρὸς ἐμαυτόν, τὸ καθῆκόν μου πρὸς ὅλους τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀληθείας, καὶ ὅταν ἀκόμη αὐτὴ δὲν εἶναι «καλὴ νὰ λέγεται».

Τὸ βιβλίον, γραφέν, ἔπρεπε νὰ ἐκδοθῇ. Λεπτότατον πρόβλημα: Ἀδύνατον ἤδη νὰ ὑπολογίζω ἐπὶ συμβολῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐγὼ ἔκαμα μίαν πρᾶξιν σύμφωνον πρὸς τὴν συνείδησίν μου. Εἶχον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν λατρείαν, τὴν ὁποίαν ἐγνώριζον ὅτι διετήρει ἡ Ἑλλὰς πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον. Ἤνοιξα κατάλογον ἐγγραφῶν. Τὰ ὀγκώδη βαλάντια ἔδωσαν ἐλάχιστα.

Εὐτυχῶς τὰ μικρὰ βαλάντια ἔδωσαν καθ' ὁμάδας, καθ' ἑκατοντάδας—καὶ ὅμως 40 φράγκα εἶναι 120 ἑλληνικαὶ δραχμαί—καὶ αἱ μικραὶ ἀλλὰ πολυάριθμοι ἐγγραφαὶ μοῦ ἐστάλησαν μὲ ἐπιστολὰς τόσον ἀφελεῖς ὅσον καὶ συγκινητικάς, ὥστε θὰ τὰς φυλάξω ὡς τὴν πολυτιμοτέραν ἀνταμοιβήν μου. Ἔχω πολλοὺς φίλους ἐν Ἑλλάδι· αὐτὸς εἶναι ὁ μέγας μου πλοῦτος.

Μοῦ φαίνεται κάποτε ὅτι εἶμαι κάτω ἀπὸ τὰ εὐμενῆ βλέμματα τῶν ἁγίων εἰκόνων, πρὸ τῶν ὁποίων γνωρίζω ὅτι κάποτε ὁ Ἕλλην χωρικὸς προσκυνεῖ τὴν μνήμην τοῦ Μάρτυρος Βασιλέως.

Εἰς ὅλας τὰς χώρας ἔχω ὑπὲρ ἐμοῦ ὅλους τοὺς καλῆς πίστεως ἀνθρώπους, ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῆς καρδιᾶς.

Οἱ ἄλλοι θὰ μὲ καλύψουν μὲ ὕβρεις· τὸ ἀπεπειράθησαν ἤδη· ἀλλὰ προερχόμεναι ὅθεν προέρχονται, ἀπὸ τοὺς δημιουργοὺς τῶν ψευδῶν, θὰ εἶναι πρὸς τιμήν μου. Οὔτε θὰ μοῦ ἤρεσκε νὰ μ' ἐπαινέσουν αὐτοί.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΝΤΡΙΩ

ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΤΕΜΙΝΤΩΦ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

(1914—1916)

ΤΑ ΠΡΟΗΓΗΘΕΝΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ 8)21 ΙΟΥΝΙΟΥ

"Θέλουν νὰ γίνω ὄργανον τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Σλαύων ἐν Κωνσταντινουπόλει;„

2ον

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὑπερενίκησα, ὄχι ἄνευ δυσκολίας, μερικοὺς δισταγμοὺς διατηρουμένους ἐν Πετρουπόλει, κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, πείθων τὴν Κυβέρνησίν μου νὰ κυρώση τὸ τετελεσμένον γεγονὸς καὶ ἂν τὰ Σοβιὲτ εὐηρεστοῦντο νὰ ἐπεκτείνουν τὰς ὑποχρεωτικὰς ἀποκαλύψεις τῶν μυστικῶν ἐγγράφων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θὰ ἐξετιμῶντο αἱ προσπάθειαι τὰς ὁποίας κατέβαλον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Τὰς προσπαθείας αὐτὰς δὲν μοῦ τὰς ὑπηγόρευσεν οὔτε τυφλὸν μῖσος κατὰ τῶν Βουλγάρων, οὔτε ἀσυνείδητος φιλελληνισμός, ἀλλὰ πολιτικαὶ ἀντιλήψεις γενικωτέρας φύσεως. Ἐφρόνουν ὅτι μία Ἑλλὰς μεγαλωμένη, χαλυβδωθεῖσα διὰ τῶν Βαλκανικῶν ἀγώνων, ὁδηγουμένη παρὰ πολιτικοῦ τοῦ ὁποίου ἐξετίμησα τὸ εὐρὺ καὶ πρακτικὸν πνεῦμα, συνοδευόμενον ὑπὸ μεγάλης μετριοφροσύνης, ἠδύνατο ν' ἀποτελέση ἐφεξῆς μεσογειακὸν παράγοντα, τοῦ ὁποίου ἡ Ρωσσία δὲν ἠδύνατο νὰ παραγνωρίση τὴν σοβαρότητα. Ἡ Βουλγαρικὴ προδοσία, μετέθεσε, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ κέντρον βάρους ἐπὶ τῆς Χερσοννήσου τοῦ Αἵμου. Σύμμαχος τῆς Ἑλλάδος, ἡ Σερβία, θὰ ἐχρησίμευεν ὡς ἑνωτικὸς κρίκος μεταξὺ τῆς Χώρας μου καὶ τοῦ ἀναγεννωμένου Ἑλληνισμοῦ. Ἀντελαμβανόμην τὴν ἀπόστασιν μεταξὺ τῆς γνώμης μου ταύτης καὶ τῆς ἐκ παραδόσεως πολιτικῆς μας, ἀλλὰ αὐτὰ ταῦτα τὰ γεγονότα ἦσαν ἱκανὰ νὰ ὑποδείξουν νέαν ὁδόν. Τὸ κυριώτερον ἐμπόδιον εὑρίσκετο, φεῦ, εἰς τὴν νοοτροπίαν ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰς ἐμμόνους προκαταλήψεις δὲν κατώρθωνον νὰ κατανικήσουν αἱ μεταβληθεῖσαι συνθῆκαι. Δι' αὐτούς, ἡ Βουλγαρία, παρ' ὅσα καὶ ἂν συνέβησαν, διετήρει τὸ ὑπέρμετρον γόητρόν της. Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Σερβία ἦσαν παράγοντες μὴ ὑπολογίσιμοι· ἡ πλάνη αὐτὴ ἐνεκόλαψε τὴν σφραγῖδα της ἐπὶ τῆς συμμαχικῆς πολιτικῆς, πολὺ πρὶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεγάλου πολέμου μέχρις ὅτου ἦτο πολὺ ἀργὰ πλέον πρὸς ἀποσόβησιν τῶν ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων. Ἡ πολεμικὴ τὴν ὁποίαν διεξήγαγον πρὸς ἕνα τῶν μᾶλλον πεφωτισμένων πρεσβευτῶν μας, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ χρονία αὐτὴ ἀντίληψις ἦτο ἀνεκρίζωτος. «Τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, ἔγραφε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, μᾶς εἶναι στοιχεῖον ξένον», ἐπίσης δὲ «εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Γαλλία ἀδιαφοροῦσα διὰ τὴν Ἑλλάδα, θὰ ὑποστηρίξη καλύτερον τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου βλέψεών μας».

Εἶναι εὐνόητοι αἱ δυσχέρειαι, τὰς ὁποίας συνήντων προσπαθῶν νὰ κλίνω τὴν πλάστιγγα πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἰδικοῦ μου προσανατολισμοῦ, καὶ αἱ πολυάριθμοι ἀπογοητεύσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν μοῦ ἔλλειψαν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν γεγονότων. Ἡ ἀπόρριψις τῆς προσφορᾶς τοῦ κ. Βενιζέλου, δὲν μ' ἐξέπληξεν ἀλλ' ἐνόμισα ὅτι παρετήρησα ἔκ τινων ἐνδείξεων, ὅτι τοῦτο δὲν δυσηρέστησε τοὺς κύκλους τοὺς προσκειμένους πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Αὐλήν, ὅπου ἐφοβοῦντο ἴσως μήπως γίνη δεκτή. Τὸ χάσμα διηνοίγετο ἤδη μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ του διὰ μίαν πρότασιν κριθεῖσαν ριψοκίνδυνον, ἥτις συνεπήγετο οὐχ' ἧττον διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ πλεονέκτημα, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐπικαλεσθῆ τὴν καλὴν θέλησιν, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἀπ' ἀρχῆς ἐνεφορεῖτο. Ἐσημείωσα εἰς τὰς μετὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου συνομιλίας μου, λόγους κινοῦντας εἰς σκέψεις: ἐπήνει κάπως ὑπερβολικὰ κατὰ τὴν ἐκτίμησίν μου, τὰς ἱκανότητας τοῦ κ. Στρέϊτ, ὑπουργοῦ παρῃτημένου ἤδη καὶ κατελόγιζεν ὁ ἴδιος ἀδυναμίαν εἰς τὸν ἑαυτόν του πρὸ τῶν εὐγλώττων ἐκκλήσεων τοῦ κ. Βενιζέλου: «Ἐν ὅσῳ εἶναι ἐμπρός μου, μοῦ ἔλεγεν ὁ Βασιλεύς, δὲν εὑρίσκω τίποτε ν' ἀντιτείνω εἰς τὰ ἐπιχειρήματά του· δὲν ἀνακουφίζομαι παρ' ὅταν φύγη ὁ κ. Βενιζέλος». Αὐτοὶ οἱ λόγοι δὲν μοῦ ἐφαίνοντο καθόλου καλὸς οἰωνός.

Παρὰ τὴν ἀρχικὴν ἀπόρριψιν τῆς προσφορᾶς του, ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἔχανε τὴν ἐλπίδα νὰ τάξη τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ πλευρόν μας, ἐνῷ οἱ ἀντίπαλοί του ὀλίγην δυσχέρειαν ἐδοκίμαζον διὰ νὰ πείσουν τὸν Βασιλέα περὶ ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος ἐπεθύμει: —περὶ τῆς τηρήσεως τῆς οὐδετερότητος. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεζήτει μέσα ὅπως ἐπιτύχη καὶ μετάσχη ἡ χώρα του τῶν πλεονεκτημάτων τῆς νίκης —τὴν ὁποίαν ἐθεώρει βεβαίαν— εἰς τὸ μέλλον νὰ συνέλθη συνέδριον τῆς εἰρήνης. Ἐβολιδοσκόπει τὰς διαθέσεις τῆς Ρουμανίας ἵνα ἀκινητήση ἀμφοτέρωθεν τὴν Βουλγαρίαν, πρὸς ἣν δικαίως, ἐδυσπίστει· δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ θαυμάζω τὴν δραστηριότητα τοῦ πνεύματος τούτου, διατελοῦντος πάντοτε ἀγρύπνου εἰς ἀναζήτησιν εὐκαιρίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σχεδίων του, παρὰ τὰς ἐκ Βουκουρεστίου δυσχερείας, παρὰ τὴν ἀντίδρασιν τὴν ὁσημέραι σαφέστερον ἐκδηλουμένην ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατὰ πάσης πολεμικῆς δράσεως καὶ παρὰ τὴν γενικὴν πολεμικὴν κατάστασιν, ἥκιστα ἐνθαρρυντικὴν πρὸς ἐπέμβασιν εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων. Μοῦ ἤρεσε νὰ παραβάλω τὴν ἐνεργὸν ἰδέαν τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τοὺς τόσον συνετοὺς ὅσον καὶ δυσαρέστους εἰς τὰ ὦτα μου λόγους τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὅστις μὲ τὴν συνήθη του εὐπροσηγορίαν καὶ τὴν στρατιωτικήν του εὐθύτητα ἔλεγεν: «Ὁ λαός μου θέλει εἰρήνην. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει πάντοτε καιρὸν νὰ κανονίση τοὺς λογαριασμούς της μὲ τὴν ἐξασθενήσασαν Βουλγαρίαν. Θέλουν ἴσως νὰ γίνω ὄργανον τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Σλαύων ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῆς δημιουργίας μιᾶς μεγάλης Σερβίας ὑποβλεπούσης τὴν Θεσσαλονίκην;» «Ἀλλά, Μεγαλειότατε, παρετήρουν, οἱ Σέρβοι εἶναι Σύμμαχοί Σας. Ἐὰν ἡ Κωνσταντινούπολις δοθῆ εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἀπὸ συμφώνου μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν, οὔτε ἡ συμμετοχή σας εἰς τὸν πόλεμον, οὔτε ἡ οὐδετερότης σας εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπηρεάσουν τὴν οἱανδήποτε ἐν προκειμένῳ ἀπόφασιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν δὲν ἐπιθυμεῖ, καθ' ὅσον γνωρίζω, τὸν πόλεμον ἀλλ' ἡ ἐπιρροή σας ἀρκεῖ διὰ νὰ ὑποδείξη εἰς τὸν στρατὸν τὸ καθῆκόν του».—«Ἡ Γερμανία εἶναι ἀήττητος, ἐπανελάμβανε ὁ Βασιλεύς, τὰ μικρὰ κράτη τὰ ὁποῖα θὰ ταχθοῦν κατ' αὐτῆς, θὰ συντριβοῦν, ὅπως τὸ Βέλγιον. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξ ἄλλου δὲν θέλω νὰ ἴδω τὰς πόλεις μου βομβαρδιζομένας ὑπὸ τῶν Συμμάχων, δὲν θὰ ταχθῶ οὔτε μὲ τὸν ἕνα οὔτε μὲ τὸν ἄλλον. Εὔχομαι ὅπως οἱ ἐμπόλεμοι λησμονήσουν ἐπί τινα καιρὸν τὴν ὕπαρξιν τῆς Ἑλλάδος». Τὴν ὕπαρξιν ὅμως αὐτὴν ἀκριβῶς ἐπέμενε νὰ ὑπενθυμίζη καὶ νὰ τονίζη ὁ κ. Βενιζέλος· ἡ συμμετοχὴ τοῦ Πεδεμοντίου —ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ἦτο— εἰς τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον ἤνοιξεν εἰς τὸν Καβοὺρ τὴν θύραν τοῦ Συνεδρίου τῶν Παρισίων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Σὲρ Ἔδουαρδ Γκρέϋ, ἀπὸ συμφώνου μὲ τὸν Σαζόνωφ εἶχον ἀναλάβει τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τῆς πορείας τῶν Βαλκανικῶν πραγμάτων. Ἡ Ἀγγλία, ὀλιγώτερον τῆς Ρωσσίας ἐνδιαφερομένη, ἐπτόει ὀλιγώτερον αὐτῆς τὰ Κράτη τῆς Βαλκανικῆς Χερσοννήσου· αἱ ἐπεμβάσεις της ἀποβλέπουσαι πρὸς ἕνα πρωταρχικὸν σκοπὸν —τὴν ἀνασύστασιν ἑνὸς Βαλκανικοῦ συνασπισμοῦ εὐμενοῦς πρὸς τὴν Ἀντάντ— θὰ ἦσαν ὀλιγώτερον ὕποπτοι μεροληψίας εἰς αὐτά. Ὅταν ὁ Σὲρ Ἔδουαρ Γκρέϋ διετύπωσε τὰς προτάσεις του περὶ προσφορᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς «Σμύρνης καὶ τῆς ἐνδοχώρας της» ἔναντι τῆς Στρατιωτικῆς της βοηθείας πρὸς τὴν ἀπειλουμένην Σερβίαν, ἡ ἰδέα τῆς οὐδετερότητος εἶχεν ἀπὸ ἓξ μηνῶν προχωρήσει εἰς τοὺς ἰθύνοντας κύκλους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐνεπνέοντο ὅλοι ἐκ τῆς σκέψεως τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἡ προπαγάνδα τῶν Γερμανῶν πρακτόρων διεξήγετο μετὰ μεγάλης ἐπιτηδειότητος· ἐκολάκευε τὰ εἰρηνόφιλα αἰσθήματα, ἐξεμεταλλεύετο τὰς λανθανούσας διαφορὰς ἀπόψεων μεταξὺ τῆς Αὐλῆς καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Γερμανικῆς πρεσβείας ἐπολλαπλασίαζε τὴν δραστηριότητά του. «Τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, μοῦ ἔλεγεν ὁ Βασιλεύς, πρόκειται νὰ τὴν πάρωμεν, μᾶς προτείνουν τὸ δέρμα τῆς ἄρκτου, ποία εἶναι ἡ τύχη ἥτις ἀναμένει τὰς χιλιάδας Ἑλλήνων τῆς Ἰωνίας ἐὰν δεχθῶ τὴν προσφορὰν αὐτήν; Ἡ Βουλγαρία, τὸ γνωρίζω ἀσφαλῶς, δὲν περιμένει παρὰ τὴν κατάλληλον στιγμὴν διὰ νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ τῶν Σέρβων, καὶ αὐτοὶ θὰ πάθουν ὅ,τι τοὺς ἀξίζει διότι ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.» «Τί φρονεῖτε περὶ τοῦ κ. Βενιζέλου;» μὲ ἠρώτησεν αἰφνιδίως ὁ Βασιλεύς. Τοῦ ἀπήντησα: «Μεγαλειότατε, φρονῶ ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ του ἔχετε ἕνα ὑπουργόν, τὸν ὁποῖον εἴθε νὰ εἶχε καὶ ἡ Ρωσσία εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς τὰς τόσον δυσκόλους. Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εἶνε προνομιοῦχος· δὲν σκέπτεσθε, βέβαια, ν' ἀντικαταστήσετε ἕνα παρόμοιον συνεργάτην, Μεγαλειότατε». «Ὄχι, ἔσπευσε ν' ἀπαντήση ὁ Βασιλεύς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπάρχη πάντοτε ἕνας ὑποψήφιος διὰ πᾶν ἀπρόβλεπτον· ἔχω μεγάλην ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Δημητρακόπουλον». Οἱ λόγοι αὐτοὶ ἐκίνουν εἰς σκέψεις. Ἡ διαφωνία διηυκρινίζετο. Εἰς τὴν ὀλίγον ἀκόμη προχωρημένην περίοδον αὐτὴν τοῦ μεγάλου πολέμου, διεγράφοντο αἱ ἀντίθετοι τάσεις. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀφ' ἑνός, μὲ τὴν σταθεράν του θέλησιν νὰ κατέλθη εἰς τὸν ἀγῶνα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων μόλις εὑρίσκετο ἰσχυρὰ ἐγγύησις πρὸς πρόληψιν αἰφνιδιασμοῦ ἀπὸ μέρους τῆς Βουλγαρίας· ἔκδηλος, ἀφ' ἑτέρου, προτίμησις πρὸς τὴν οὐδετερότητα, μὲ συνακόλουθον τὴν πρόθεσιν λύσεως τῆς διαφορᾶς μὲ τὴν Βουλγαρίαν ἀργότερον ὑπὸ συνθήκας καλυτέρας. Εὐρεῖς ὁρίζοντες ἀφ' ἑνός, Μεγάλη Ἑλλάς, πίστις πρὸς τὸν ἀναγεννώμενον Ἑλληνισμόν· μικρὰ Ἑλλὰς ἀφ' ἑτέρου, διατήρησις τῶν κεκτημένων, συμφέρον τοῦ παρόντος, καλύτερον ἴσως κατανοούμενον, ἀλλὰ στερούμενον γενναίας ὁρμῆς καὶ τῶν εὐρειῶν ἐκείνων ἀντιλήψεων περὶ τοῦ μέλλοντος αἵτινες εἶνε ἀνταύγειαι μεγαλοφυΐας καὶ ἀνταμείβουν εἰς τὸ ἑκατονταπλάσιον καὶ τὰς βαρυτάτας θυσίας τῆς παρούσης στιγμῆς. Ἤδη διεκρίνετο σαφῶς ἡ κατάστασις ἐκείνη πνευμάτων, ἥτις ἀργότερον θ' ἀναπτυχθῆ εἰς πραγματικὴν ἔχθραν κατὰ τῆς Σερβίας, τῆς ὁποίας αἱ ἀξιώσεις ἠπείλουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ παρασύρουν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν παγκόσμιον ῥῆξιν. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Βουλγαρία θὰ τύχη, ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἐπιεικείας, ποὺ δὲν τῆς ἤξιζεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους Ἑλλήνων τινῶν.

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ προτάσεις τῶν Συμμάχων περὶ παραχωρήσεως τῆς Καβάλλας εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Εἰς τὴν 4ην σελίδα
τὰ ὀνόματα τῶν λαμβανόντων οἰκόπεδον εἰς τὴν
Ν. Σμύρνην

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Εἰς τὴν Πολωνίαν συνεχίζεται ἀπὸ ἡμερῶν μία πολιτικὴ κρίσις, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν τῆς χώρας ἐκείνης, ὅπου κύριος πραγματικός, παρ' ὅλην τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπίφασιν, εἶνε ὁ στρατάρχης Πιλσούδσκι. Ὅταν παρῃτήθη ἡ κυβέρνησις Μπαρτὲλ καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, τηρῶν τὰ κοινοβουλευτικὰ προσχήματα, ἀνέθεσε τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ νέας κυβερνήσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας κ. Σιμάνσκι, ὁ στρατάρχης Πιλσούδσκι ἔσπευσε νὰ διαβιβάση εἰς τοῦτον ἓν τελεσίγραφον: ἠξίωσε πρῶτον οἱ βουλευταὶ νὰ μὴ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὰ πρόσωπα τῆς Κυβερνήσεως ἢ τὰς κυβερνητικὰς μεθόδους· δεύτερον, νὰ ψηφίσουν τάχιστα τὸν προϋπολογισμὸν καὶ νὰ μὴ ἀναμιχθοῦν εἰς τὴν ἐφαρμογήν του· τρίτον, νὰ ψηφισθῆ νομοσχέδιον κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ πρέπη ὑποχρεωτικῶς νὰ ἔχη τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς διὰ συμπληρωματικὰς πιστώσεις καὶ τελευταῖον ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ διακόψη τὰς ἐργασίας της ἐπὶ ἑξάμηνον, μόλις ψηφίση τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὰ σχετικὰ νομοσχέδια. Κατόπιν τούτου ὁ κ. Σιμάνσκι κατέθεσε τὴν ἐντολήν, ἡ ὁποία ἀνετέθη εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Δικτάτορος. Ἀλλ' αὐτὸς ἐδίστασε ν' ἀντιμετωπίση τὴν Βουλὴν καὶ ἡ ἐντολὴ ἀνετέθη ἤδη εἰς ἕνα ταγματάρχην, ὁ ὁποῖος εἶνε πολὺ ἀμφίβολον ἂν θὰ ἐπιτύχη. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Πιλσούδσκι δὲν ἀποφασίζει νὰ καταργήση ἐμφανῶς τὸ πολίτευμα καὶ νὰ δικτατορεύση ὑπευθύνως. Καὶ ἡ Πολωνία βλέπει ἐπαναλαμβανομένους τοὺς ἐσωτερικούς της ἐκείνους σπαραγμούς, οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε τὴν ἤγαγον εἰς ὑποδούλωσιν καὶ διαμελισμόν.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Κατενοήθη, ἐπὶ τέλους, ἡ ἀνάγκη τῆς μονιμωτέρας καὶ σοβαρωτέρας ὀργανώσεως τῆς ἐτησίας Ἐκθέσεως τῆς Θεσσαλονίκης, διὰ τὴν ὁποίαν καταρτίζεται ἤδη τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον. Ἡ Ἔκθεσις αὐτὴ πρέπει νὰ προσλάβη τοῦ λοιποῦ σταθερὸν χαρακτῆρα ὄχι ἐκθέσεως δειγμάτων ἀλλὰ καθαρᾶς ἐμπορικῆς πανηγύρεως καὶ ὄχι μουσείου διεθνοῦς δειγματολογίου, ἀλλὰ κυρίως ἐμπορικῆς πανηγύρεως Βαλκανικῆς, μὲ δόσιν τινὰ μεσευρωπαϊκῆς συμμετοχῆς. Ὅταν ἀφεθῆ κατὰ μέρος ἡ ἀμφίβιος ἀβεβαιότης τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐκθέσεως καὶ ὅταν τὰ διδάγματα τῆς μέχρι τοῦδε πείρας καθοδηγήσουν τὰς σκέψεις τῶν μελλόντων νὰ τὴν ὀργανώσουν, ἡ Ἔκθεσις αὐτὴ θὰ ριζώση καὶ θὰ καταστῆ πραγματικῶς ἐξυπηρετικὴ Ἑλληνικῶν καὶ Βαλκανικῶν συμφερόντων. Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κοινὸν ὡς τοιαύτην θὰ συνηθίση νὰ τὴν περιβάλλη μὲ ὅλον ἐκεῖνο τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐμψύχωσίν της.

Ο ΠΡΟΣΗΚΩΝ ΤΟΝΟΣ Ὁ λόγος τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κατὰ τὴν χθεσινὴν τελετὴν τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ Ἡρῴου διεπνέετο ἀπὸ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο τῆς εὐλαβοῦς ἀντιλήψεως τῶν ἰδανικῶν, ποὺ ἐνεψύχωσαν τὸν Ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως, τὸ ὁποῖον συνήθως λησμονεῖται εἰς ὁμοίας ἐπισήμους περιστάσεις. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶνε ἄξιον ἰδιαιτέρας σημειώσεως τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἐλησμονήθη χθὲς ἀπὸ τὸν ἐκπροσωποῦντα τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν εἰς μίαν σεμνὴν τελετὴν ἀποτίσεως φόρου τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς τοὺς ἡρωϊκῶς πεσόντας κατὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ὑπερτάτου καθήκοντος. Καὶ ὁ τόνος αὐτὸς τῆς εὐσεβοῦς προσηλώσεως εἰς τὰ ἰδανικὰ ταῦτα ἦτο ἀσφαλῶς ὁ ἁρμόζων προκειμένου περὶ τῆς θεμελιώσεως ἡρῴου ποὺ θὰ εἶνε οἶκος εὐκτήριος, ὅπως ἀκριβῶς τὸν ἠθέλησαν αἱ Ἐθνικαὶ Συνελεύσεις, αἱ ὁποῖαι ἔθετον τὰ πολιτικὰ θεμέλια τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος ἐνῷ ὁ ἀγὼν διεξήγετο σκληρότατος κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν. Διότι αἱ Συνελεύσεις ἐκεῖναι ἠθέλησαν τὴν ἀνέγερσιν μνημείου ἱεροῦ εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ εἰς μνήμην ἀϊδίου τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων.

ΔΙΑ ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥΝ Ἐὰν παρατηρῆται ἀπροθυμία ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν διὰ τὴν ἐγγραφήν των εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, εἶνε ἀναμφισβητητον ὅτι τοῦτο ὀφείλεται καὶ εἰς τὸ περίπλοκον τῶν διατυπώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐθεσπίσθησαν διὰ τὴν ἐγγραφὴν ταύτην. Καὶ εἶνε ἀξιέπαινα τὰ πολιτικὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα ἀπεφάσισαν νὰ διαθέσουν τὰ γραφεῖά των διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἐγγραφῆς τῶν γυναικῶν ψηφοφόρων. Ἡ γυναικεία ψῆφος, δὲν εἶνε, ἐπὶ τέλους, κάτι ποὺ ἀφορᾷ μόνον τὰς γυναῖκας ἐν εἴδει παροχῆς. Εἶνε ἀναγκαία διὰ νὰ συνηθίσῃ νὰ μετέχῃ ἐνεργῶς τῆς διαχειρίσεως τῶν κοινῶν καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἡ δὲ συμμετοχὴ αὐτὴ θὰ εἶνε ἀσφαλῶς εἰς ὄφελος τῶν κοινῶν. Εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἰσχυρίζεται κανείς, ὅτι εἶνε ὑπὲρ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ἀποκλείων τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου τὰς γυναῖκας, ὅταν ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομική μας ἐξέλιξις ἔφερε τὴν γυναῖκα ἐργαζομένην καὶ εἰς τὰ γραφεῖα καὶ εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.

ΑΝΑΞΙΟΤΗΤΕΣ *Ἡ ἀπερίγραπτος Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑκατονταετηρίδος ἐξέθεσεν ἀξιοθρηνήτως τὴν χώραν αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς ξένους τοὺς ὁποίους εἶχε τὸ θάρρος νὰ προσκαλέσῃ εἰς τὴν προχθεσινὴν παράστασιν τοῦ «Μάρκου Μπότσαρη», τὴν ὁποίαν, τολμηρότατον, ἐχαρακτήρισεν «ἐπίσημον» καὶ «πανηγυρικήν». Ἡ ἀθλιότης τῆς σκηνοθεσίας—διὰ τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας τοῦ Μπότσαρη ἐχρησιμοποιήθησαν σκηνικὰ τῆς «Κάρμεν» μὲ γκισσέ!—ἡ ἀταξία τοῦ ἀνεδοκατεβάσματος τῆς αὐλαίας, ἡ κενότης τοῦ θεάτρου, χάρις εἰς τὸ ὀργανωτικὸν δαιμόνιον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἦσαν χαρακτηριστικὰ τῆς ἀνικανότητος καὶ τῆς ἀνεπαρκείας της. Ἀλλ' ὅταν ἐν Κράτος ἀποφασίζῃ νὰ πανηγυρίσῃ τὴν Ἑκατονταετηρίδα του, πρωτίστως ἀναθέτει τὴν ὀργάνωσιν τοῦ πανηγυρισμοῦ εἰς ἀνθρώπους μὲ στοιχειώδη ἱκανότητα καὶ ἀντίληψιν πρέποντος καὶ καλαισθησίαν. Καὶ εἶνε γεγονὸς ὅτι ὅλοι ὅσοι εἶχαν τὴν ἀτυχίαν νὰ παραστοῦν εἰς τὴν προχθεσινὴν «ἐπίσημον» παράστασιν ἔφυγαν αἰσχυνόμενοι διὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτὴν καὶ εἰς τὰ ὄμματα ξένων προσκεκλημένων.*

ΑΙ ΞΙΦΟΛΟΓΧΑΙ Τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» παρουσίασε χθὲς στρατοκρατουμένην πλήρως περιοχήν. Οἱ ὀργανωταὶ τοῦ χθεσινοῦ ἐνδιαφέροντος ἀγωνίσματος, προβλέποντες ἐξαιρετικὴν κοσμοσυρροὴν καὶ λόγῳ τῶν σημαντικῶν ἀντιπάλων ὁμάδων καὶ λόγῳ τῆς ἀναζωογονήσεως τῆς συμπαθείας τοῦ κοινοῦ πρὸς τοὺς ἀθλητάς μας, λόγῳ τῶν ἀναγγελθεισῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὡραίων ἐπιτυχιῶν, ἐκάλεσαν ἁπλούστατα ἕνα ὁλόκληρον λόχον πεζικοῦ... πρὸς φρούρησιν τῆς τάξεως. Καὶ ἐνεφανίσθη διὰ πρώτην φορὰν τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» φρουρούμενον ἀπὸ στρατιώτας μὲ ἐφ' ὅπλου λόγχην, διὰ τὴν παρεμπόδισιν ἀταξιῶν, αἱ ὁποῖαι μολαταῦτα ἔγιναν καὶ σήμερον.

Κάποιο ἄλλο μέτρον πρέπει νὰ ληφθῇ, διὰ νὰ ἐπιβληθῇ πειθαρχία εἰς τοὺς θεατάς, καὶ νὰ ἀποσοβηθῇ ἡ εἰσροὴ των ἐντὸς τοῦ στίβου. Ὄχι ὅμως πρὸς Θεοῦ αἱ ξιφολόγχαι. Ὁ ἀθλητισμὸς δὲν εἶνε ὑπόθεσις κατοχυρώσεως τοῦ πολιτεύματος.

ΓΕΝΝΑΙΟΤΕΡΟΝ *Διὰ τῆς ἀποφασισθείσης ἀναδιοργανώσεως τοῦ προχειροτέρου διὰ τὸν Ἀθηναϊκὸν πληθυσμὸν Σανατορίου, προστίθενται εἰς τὴν «Σωτηρίαν» τρεῖς ἀκόμη ἑκατοντάδες κλινῶν. Ἡ προσθήκη αὐτὴ καὶ πάλιν εἶνε ἀνεπαρκής, ὅπως γνωρίζουν ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ὑγειονομικὴν κατάστασιν τῆς πρωτευούσης. Εἴμεθα κατ' ἀρχὴν μᾶλλον ὑπὲρ τῆς καθολικῆς βελτιώσεως τῶν γενικῶν ὑγειονομικῶν συνθηκῶν τῆς χώρας καὶ τῆς προληπτικῆς καταπολεμήσεως τῆς μάστιγος τῆς φυματιώσεως. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρόληψιν ἀκόμη τῆς διαδόσεώς της ἀπαιτοῦνται πολὺ περισσότερα σανατόρια ἀπὸ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα, ἰδίως δὲ κλίναι διὰ τοὺς ἀπόρους. Ἐὰν ὑπῆρχε στατιστικὴ τῶν ἀπόρων φυματιώντων, τῶν διαιτωμένων καὶ νοσηλευομένων εἰς πολυπληθεῖς οἰκογενείας, συνωστιζομένας εἰς ἓν ἢ δύο μόνον δωμάτια, θὰ ἀπεκαλύπτετο μία θλιβερωτάτη πραγματικότης, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ὁποίας καμμία δαπάνη δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρῆται ἄσκοπος, ἀφοῦ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ δαπάνη παραγωγικωτέρα ἀπὸ ἐκείνην, ἡ ὁποία θὰ ἐξησφάλιζε τὴν ὑγείαν τοῦ πληθυσμοῦ.*

ΑΙ ΤΑΙΝΙΑΙ *Δὲν εἶνε καθόλου ἐπικίνδυνος ἡ σημειωθεῖσα ἐξαφνικὴ ὑπερπαραγωγὴ ἑλληνικῶν ταινιῶν. Πρέπει νὰ γίνουν πολλαί, νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ ἀνεξάντλητα ἑλληνικὰ θέματα καὶ τὸ πλούσιον ἑλληνικὸν τοπεῖον, πρέπει νὰ δοκιμάσῃ μερικὰ σφάλματα ἡ νέα ἐπιχείρησις διὰ νὰ ἐξελιχθῇ ἀργότερον εἰς καλὴν καὶ τελείαν καλλιτεχνικὴν ἐκδήλωσιν. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐνισχυθοῦν ὅλαι αἱ ἐγχώριοι κινηματογραφικαὶ ἐπιχειρήσεις, νὰ ἐνισχυθοῦν ἀπὸ τὸ Κοινὸν καὶ νὰ διευκολυνθοῦν ἀπὸ τὸ Κράτος. Εἶνε λυπηρὸν βεβαίως ὅτι καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πεδίον ἀρχίζομεν ὅταν οἱ ξένοι παραιτοῦνται πλέον τοῦ παλαιοῦ συστήματος τῶν ταινιῶν. Εἴμεθα προωρισμένοι εἰς τὴν καθυστέρησιν. Ἀλλὰ πρέπει ἐπὶ τέλους κάποτε νὰ ἀρχίσωμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ ἡ ἀρχὴ ποὺ ἔγινε μὲ τὰς νέας ἑλληνικὰς ταινίας εἶνε πολὺ καλὴ καὶ πολὺ ἐ θαρρυντική.*

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΝ *Εἰς χθεσινὸν ἄρθρον του ἐν τῇ «Ἑστίᾳ» ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Ἀλεβιζᾶτος διετύπωσε τὰς γνώμας του περὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Πανεπιστημίου. Αἱ γνῶμαι τοῦ κ. Ἀλεβιζάτου, χρηματίσαντος πρυτάνεως, κεκτημένου δὲ πεῖραν ἐπιστημονικὴν καὶ καθηγητικὴν καὶ ἀσχοληθέντος μὲ τὴν ὑπὸ συζήτησιν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Πανεπιστημίου, θὰ τύχουν, ἐλπίζομεν, τῆς ὀφειλομένης ἀπὸ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας προσοχῆς.*

Ὅσοι θέλετε νὰ λάβετε δωρεὰν *τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ντοιὼ*

'Ο Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος

κρατεῖτε καθημερινῶς τὰ δελτία τῆς "Πρωΐας„ τὰ σημειούμενα δι' ἐρυθρᾶς γραμμῆς

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Κακία

Τὰ ἄστρα τρεμοσβύνουν στὸν οὐρανό, σὰν νὰ κρυώνουν κι' αὐτὰ ἀπ' τὸ ὄψιμο βορρηαδάκι, ἡ κιθάρα ἀρχίζει ἕνα σιγαλὸ ἀκομπανιαμέντο, ἡ παρέα, μισοσταματᾶ, ἕτοιμη ν' ἀρχίσῃ ἕνα κάποιο τραγοῦδι, ὅταν ἕνα παράθυρο ἀνοίγει.

Δὲν εἶνε ἡ ὡραία, οὔτε κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἄγριους φύλακας τοῦ σπιτιοῦ. Εἶνε ἕνας καλὸς γείτονας, ποὺ πληροφορεῖ χαιρέκακα τοὺς τραγουδιστάς:

— Ἡ δεσποινὶς Κικὴ ἄλλαξε σπίτι ἀπὸ προχθές. Ὥστε...

Τὸ σπίτι πράγματι εἶνε κατάκλειστο!..

— Ὥστε;.. Δὲν ἔχει τραγοῦδι; Τί κρῖμα!.. διαλογίζονται οἱ τραγουδισταί, χωρὶς κἂν νὰ εὐχαριστήσουν τὸν ὑποχρεωτικώτατον αὐτὸν γείτονα.

Δὲν ἔχει τραγοῦδι;.. Τί κρῖμα!.. Καὶ τί θὰ γίνῃ ὅλη ἡ ρετσίνα ποὺ ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα προπαρασκευάζει τὸ κέφι καὶ τὰ λαρύγγια, ἀναζωπυρεῖ τὴν ἐρωτικὴν διάθεσιν καὶ ἐξωραΐζει τὴν μορφὴν τῆς δεσποινίδος Κικῆς;

Βεβαίως ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων εἶνε ἄμετρος, ἀλλ' αὐτὴν δὲν τὴν ἐπερίμεναν. Μία ψυχρολουσία θὰ ἦταν προτιμοτέρα, διότι θὰ ἔδιδε τὸ δικαίωμα διαμαρτυρίας, ἀλλὰ ποιὸς θὰ μποροῦσε νὰ ψέξῃ τὸν καλὸν γείτονα διὰ τὴν τόσην εὐγένειάν του; Ἐπληροφοροῦσεν ἁπλῶς τοὺς τραγουδιστάς, διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ἕνα μάταιον κόπον, καὶ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ὥραν ὕπνου περισσότερον!..

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ καλὸς αὐτὸς ἄνθρωπος, θὰ ἐσταματοῦσε, ἂν μποροῦσε, τὰ ἀηδόνια, μὲ μιὰν ἀνάλογη πρόφασι, γιὰ νὰ μὴ τὸν ἐνοχλοῦν στὸν γλυκύτατον ὕπνο του. Θὰ ἐσταματοῦσε τὸν ἥλιο καὶ τὸ φεγγάρι ὡς ἄλλος Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, γιὰ νὰ κοιμηθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερο, θὰ ἐπετσόκοβε τὸν Ἔρωτα, σὰν κοτόπουλο, διὰ νὰ μὴν παρορμᾷ τοὺς ἀνθρώπους εἰς παρόμοια ἀτοπήματα, θὰ καταργοῦσε τὴν Ἄνοιξη, ποὺ ὑποβάλλει τέτοιες ἰδέες!...

Καλοί μου νέοι, μὴν πάψετε ποτὲ νὰ ἀκοῦτε τὰ λόγια τοῦ Ἔρωτα καὶ τῆς Ἀνοίξης, τῆς ὡραίας βραδυᾶς καὶ τῆς ρετσίνας, καὶ τραγουδᾶτε. Τραγουδᾶτε καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ καλοὶ γείτονες σᾶς πληροφοροῦν ὅτι ἡ δεσποινὶς Κικὴ δὲν εἶνε ἐκεῖ γιὰ νὰ σᾶς ἀκούσῃ!.. Εἶνε τόσο ὡραῖο πρᾶγμα νὰ τραγουδῇ κανεὶς τὴν Ἀγάπη, ἔστω κι' ἂν δὲν εἶνε κοντά!..

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ χθεσινὴ δοξολογία εἰς τὸν ναὸν τῶν Δυτικῶν

Μὲ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν ἐτελέσθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τῶν Καθολικῶν δοξολογία ἐπὶ τῇ Ἑκατονταετηρίδι τῆς Ἀνεξαρτησίας. Ὁ ναὸς ἦτο καλαίσθητα στολισμένος δι' ἀνθέων.

Εἰς τὴν δοξολογίαν παρέστησαν ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου στρατηγὸς κ. Ταρσούλης ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ ὁλόκληρον τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

Μία ἐπιστολὴ διὰ «Τὰ Νέα»

Φίλε Κύριε Διευθυντά,

«Τὰ Νέα - Φιλολογικὰ - Καλλιτεχνικὰ - Ἐπιστημονικὰ» δὲν εἶνε προϊὸν τῆς θελήσεως ἑνὸς ἢ ὀλίγων ἀνθρώπων, ἀλλ' ἀποτέλεσμα ἀνάγκης. Ἕως σήμερα ἡ Ἑλλὰς εἶχε δύο κυρίως τύπους περιοδικῶν: Λαϊκὰ ποικίλης ὕλης ποὺ εἶχαν σκοπὸν νὰ τέρψουν μόνον ἀναγνώστας μὲ μικρὴ μᾶλλον μόρφωση καὶ περιοδικὰ στενοῦ εἰδικοῦ κύκλου, αὐστηρῶς λογοτεχνικὰ ἢ αὐστηρῶς ἐπιστημονικὰ κ.λ.π. Αὐτὲς ἦσαν οἱ δύο χαρακτηριστικὲς κατηγορίες στὶς ὁποῖες πρέπει νὰ διαιρεθῇ ὁ περιοδικὸς τύπος τῆς χώρας. Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἔλειπεν ὅμως ἕνα ὄργανον ἱκανὸ νὰ ἐνδιαφέρεται ἐξ ἴσου γιὰ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ πλάϊ εἰς τὴν καλὴν δημιουργικὴ ἐργασία νὰ δίδῃ κάθε πληροφορία σχετικὴ μὲ τὴν φιλολογική, καλλιτεχνικὴ καὶ μέχρι ἑνὸς ὡρισμένου σημείου ἐπιστημονικὴ ζωὴ τοῦ τόπου.

Ἡ χώρα μας δὲν παρουσιάζει βέβαια τὴν πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωηρότητα ἄλλων ἐθνῶν, οὔτε τὰ ζητήματα εἶνε τόσον πολλά. Ὡς τόσο ἕνα ὄργανο ποὺ θὰ εἶχε ὡς ἕνα τῶν κυρίων σκοπῶν του νὰ πληροφορῇ καὶ γιὰ τὰ παραμικρότερα ζητήματα ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν ζωὴ τοῦ βιβλίου, τὴν παραγωγὴ τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, τὴν πλέον χαρακτηριστικὴ ξένη πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωή, τὴν ἔρευναν τῶν διαφόρων ζητημάτων ποὺ παρουσιάζονται εἰς τὸν τομέα τῆς τέχνης καὶ τῶν γραμμάτων, τὴ ζωὴ τοῦ θεάτρου, τὸν κινηματογράφο, τὸ γραμμόφωνο ἀκόμη καὶ τὸ ραδιόφωνο, τὴ δράση τῶν μουσικῶν ἱδρυμάτων, τῶν ἐπιστημονικῶν σωματείων, τὰς ἐκθέσεις ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς, τὴν διανοητικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ τῶν ἐπαρχιῶν, τὴν παρακολούθηση ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου περιοδικοῦ καὶ καθημερινοῦ, τὸ παρουσίασμα κάθε ἐπικαιρότητος καὶ ἐκτὸς ὅλων αὐτῶν τὴν ἐνίσχυση τῶν νέων ταλέντων καὶ τὴν δημοσίευση τῶν καλυτέρων διηγημάτων, μυθιστορημάτων, ποιημάτων, ἄρθρων καὶ μελετῶν τῶν καλυτέρων ἰδικῶν μας καὶ ξένων συγγραφέων, θὰ ἐπλήρωνε ἕνα κενὸ κατὰ τὴ γνώμη μας πολὺ σοβαρὸ καὶ θὰ προσέφερε ὑπηρεσία πάρα πολὺ σημαντικὴ εἰς τὸ Ἑλληνικὸ ἀναγνωστικὸ κοινό.

Αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπιχειρεῖ μὲ τὴν ἔκδοση τῆς μεγάλης ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος «Τὰ Νέα, Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά» μία ὁμὰς συγγραφέων, καλλιτεχνῶν καὶ ἐπιστημόνων καὶ δίχως στὶς στερεότυπες προγραμματικὲς ὑποσχέσεις, βεβαιώνει τοὺς φίλους τῶν γραμμάτων, τῆς τέχνης, τῆς ἐπιστήμης καὶ γενικῶς ὁλόκληρο τὸ μεγάλο ἀναγνωστικὸ κοινὸ ὅτι θὰ προσπαθήσῃ νὰ καταστήσῃ «Τὰ Νέα», ὄργανο εὐχάριστο, χρήσιμο καὶ πολύτιμο.

Διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Συντάξεως

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Θεατρικὰ

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ἡ προβολὴ τῆς νέας ἑλληνικῆς ταινίας «Γιὰ τὴν ἀγάπη της», τῆς ὁποίας ἡ χθεσινὴ πρεμιέρα ἀφῆκεν ἀρίστας ἐντυπώσεις εἰς τοὺς παρακολουθήσαντας αὐτήν.

— Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ θίασος τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς» ἑτοιμάζει τὸ ἔργον γνωστοῦ Τσεχοσλοβάκου συγγραφέως «Περιφερί», τὸ ὁποῖον θ' ἀναβιβασθῇ τὸ Πάσχα.

— Ἡ ἐκλεκτὴ δραματικὴ ὑψίφωνος δ. Φωτεινὴ Σκαραμαγκᾶ θὰ πρωταγωνιστήσῃ εἰς τὸ μελόδραμα τοῦ κ. Λαυράγκα «Διδώ», τοῦ θὰ τὸ ἰδοῦμεν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν «Ὀλυμπίων» τὴν 10ην Ἀπριλίου.

Ὁμιλίαι

Ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, ἀποτελουμένου ἐξ ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων καὶ πολιτευομένων, ὡμίλησε χθὲς στὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν ὁ κ. Π. Μποβέ, διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν παιδαγωγικῶν σπουδῶν, ἱδρυτὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου ἐκπαιδεύσεως καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Γενεύης, «περὶ τῶν θεωρητικῶν βάσεων τοῦ σχολείου αὐθορμήτου ἐργασίας». Τὸν ὁμιλητὴν παρουσίασεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Ἀναγνωστόπουλος, τὸν προσεφώνησε δὲ γαλλιστὶ ὁ κ. Ἐξαρχόπουλος.

Ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς εἰς τὴν περιεκτικήν, ἀλλὰ σαφεστάτην ὁμιλίαν του ἀνέλυσε τὸ ὅλον πρόβλημα τῆς νέας ἀγωγῆς. Ἔθεσεν ὡς βάσιν τῆς ἀγωγῆς τὴν πνευματικὴν πειθαρχίαν, τὴν ἐπιτυγχανομένην ὄχι διὰ τῆς παθητικῆς πλέον συμμορφώσεως τοῦ παιδὸς πρὸς ἔξωθεν ἐπιβαλλομένας πνευματικὰς ἐνεργείας, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐνεργοῦ δράσεως τοῦ παιδὸς εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα, τῶν ὁποίων τῇ βοηθείᾳ τοῦ διδάσκοντος ἐπιτυγχάνει τὴν λύσιν διὰ τῶν ἰδίων του δυνάμεων.

Ὁ καθηγητὴς κ. Μποβέ

Ὁ σοφὸς καθηγητὴς ἐχειροκροτήθη ζωηρότατα καὶ ἐγένετο ἀντικείμενον θερμῶν ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας κόσμου.

Διαλέξεις

Ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς τῆς Νευρολογίας τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ Πανεπιστημίου κ. Νοννὲ θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον Δευτέραν ὥραν 7ην μ.μ. ἐν τῷ ἐντευκτηρίῳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἰατρῶν (Κριεζώτου 1α) μὲ θέμα «Αἱ σύγχρονοι ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν παθήσεων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ».

— Σήμερον ὥραν 8 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Πανεπιστ. Λέσχης ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Μέρμηγγας περὶ ὀδοντοϊατρικῆς καὶ χειρουργικῆς.

— Αὔριον ὥραν 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ ἀρχιμανδρίτης Θεοδώρητος Ν. Βασιλόπουλος μὲ θέμα: «Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Ὁ Σύνδεσμος Φοιτητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς δίδει αὔριον Τρίτην καὶ ὥραν 7 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν διαλέξεων τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης τὴν πρώτην κατὰ σειρὰν διάλεξίν του. Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ἰωάν. Θ. Κακριδῆς μὲ θέμα «Μυθολογούμενα». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Τὴν 22αν Ἀπριλίου θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ὁ κ. Ἄγγελος Ζαμπάκης μὲ τὸ ἐνδιαφέρον θέμα: «Ποῖα τὰ αἴτια ποὺ συντελοῦν στὴν στασιμότητα τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἑλλην. βιβλίου»

—Τὴν προσεχῆ Πέμπτην καὶ ὥραν 8 μ. μ. θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Κίμων Κυπριανὸς εἰς τὴν Λέσχην «τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἀνων. Ἑταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν» (Πατησίων 26) μὲ θέμα: «Ἡ γυναῖκα στὴ ζωή».

Φιλολογικὸν μνημόσυνον Μωρεᾶς

Τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσαετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ζὰν Μωρεᾶς, διοργανώνει τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἀπριλίου φιλολογικὸν μνημόσυνον τοῦ ποιητοῦ τῶν «Στροφῶν». Ὁ κ. Α. Μπαλῆς θὰ ἀναλύσῃ τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα τοῦ ποιητοῦ καὶ θ' ἀπαγγελθῶσιν τὰ καλύτερα τῶν ποιημάτων του.

Ἐκθέσεις

Σήμερον εἶνε ἡ τελευταία ἡμέρα ποὺ θὰ μείνουν ἀκόμη ἀνοικταὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ζωγράφων δεσποινίδων Μαρ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ Μαργ. Φραντζῆ εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου.

—Εἰς τὴν ἰδίαν αἴθουσαν ὀργανώνεται διὰ τὴν 3ην Ἀπριλίου ἡ ἔκθεσις τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου κ. Σπ. Βικάτου, ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ ἐκθέσῃ περίπου 25 πίνακας.

ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Ἡ πρώτη τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔργου ΤΗΣ «ΕΛΛΑΣ ΦΙΛΜ»
ΤΟ ΛΑΓΙΑΡΝΙ
Σενάριο καὶ Σκηνοθεσία
ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΛΟΥΜΟΥ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ
ΡΙΤΑ ΜΥΡΑΤ (υἱοῦ)
ΑΘ. ΜΑΡΙΚΟΣ
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ
Ν. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ:
Κα Ἀμυρᾶ, Ε. Μενεξῆς, Σπαρίδης, Ρῖζος, Ἀναγιάννης κ.τ.λ.
Ἡ γνωστὸς τενόρος κ. Πέτρος Δουκάκης θα τραγουδήσῃ τὸ «ΛΑΓΙΑΡΝΙ» μὲ μουσικὴν τοῦ μουσουργοῦ μας κ.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΤΑΒΟΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ
ΕΝΑΡΞΙΣ 2 Μ. Μ.

Αἱ Ἑλληνικαὶ ταινίαι

Μία χαριτωμένη σκηνὴ ἀπὸ τὴν νέαν ἑλληνικὴν ταινίαν «Τὸ Λαγιαρνί» ἡ ὁποία προβάλλεται σήμερον διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ «Σπλέντιτ». Εἰς τὴν ἄνω σκηνὴν ὁ ἀρχιτσέλιγγας Μάνθος (κ. Ἀθανάσιος Μαρίκος) καὶ ἡ κόρη του Μάρω (κ. Ρίτα Α. Μυράτ).

Ἀθλητισμὸς

Ὁ Πειραιεὺς ἐνίκησε τὴν Θεσσαλονίκην εἰς τὸ ποδόσφαιρον μὲ 4—0

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τῶν ἀγώνων πόλεων, κατορθώνει ὁ Πειραιεὺς νὰ ἐξέλθῃ νικητής. Θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ θεωρήσῃ ὡς ὑποβοηθητικὸν τῆς νίκης τοῦ Πειραιῶς, ὅτι ἡ μικτὴ ὁμὰς αὐτοῦ ἔδωσε καὶ τοὺς δύο ἀγῶνας της εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ὅτι δὲν μετετοπίσθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπως συνέβη πέρυσιν. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ ἐπιχείρημα σοβαρὸν νὰ κλονίσῃ τὴν ἀξίαν τῆς νίκης τοῦ Πειραιῶς. Ἡ Πειραϊκὴ ὁμάς, τόσον εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτῆς πρὸς τὰς Ἀθήνας, ὅσον καὶ εἰς τὸν χθεσινὸν κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης, ἐκέρδισεν ἐπαξίως, διότι οἱ παῖκται της ἠγωνίσθησαν μὲ ζῆλον, αὐτοπεποίθησιν καὶ πεῖσμα διὰ τὴν νίκην, καὶ ἀπέδωσαν εἰς ἐνέργειαν πολὺ περισσότερα ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους. Ἡ χθεσινὴ ἐπὶ παραδείγματι ὁμὰς τῆς Θεσσαλονίκης, μολονότι περιελάμβανε κατὰ τὸ πλεῖστον παίκτας ἀρίστους ὡς ἄτομα, ἀνωτέρους ἀπὸ μερικοὺς ἀντιστοίχους τοῦ Πειραιῶς, δὲν κατώρθωσε νὰ παρουσιάσῃ ζωὴν εἰς τὸ παιγνίδι της. Οἱ Θεσσαλονικεῖς παῖκται δὲν παρουσίασαν τὴν δύναμιν τῶν Πειραιωτῶν. Ἴσως νὰ ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὸ ὅτι ἡ ὁμὰς ἔπαιξεν εἰς ξένον περιβάλλον καὶ εἰς γήπεδον μεγαλυτέρων διαστάσεων ἀπὸ τὰ τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀλλ' εἶναι γεγονὸς ὅτι ὡς σύνολον ἡ ὁμὰς τῆς Θεσσαλονίκης ὑπῆρξε κατωτέρα τῆς τοῦ Πειραιῶς καὶ ἐχώλαινεν εἰς πολλὰ σημεῖα. Ὁ Πειραιεὺς λοιπὸν ἐνίκησεν ἐπαξίως. Ὅλη ἡ Πειραϊκὴ ὁμὰς ἔπαιξε καλὰ κατορθώσασα νὰ καλύψῃ καὶ τὰ ἀσθενῆ σημεῖα εἰς τὴν σύνθεσίν της. Διότι ὅπως καὶ ἡ ἀντίπαλος ὁμὰς ἔτσι καὶ ἡ Πειραϊκὴ ἐχώλαινεν εἰς μερικὰ μέρη, καὶ ἰδίως εἰς τὴν γραμμὴν τῶν μέσων. Ὁπωσδήποτε ἡ Θεσσαλονίκη ἡττήθη χθές. Ἕναν Κουράντην, ἕναν Φερλέμην, ἕνα Λεκκὸν καὶ ἕνα Γιῶργον Ἀδριανόπουλον δὲν ἴδωμεν χθὲς εἰς τὴν παράταξιν τῶν Θεσσαλονικέων. Ἡ νίκη τοῦ Πειραιῶς ὀφείλεται καὶ πάλιν εἰς τοὺς Ἀδριανοπούλους, τὸν Κουράντην, Φερλέμην καὶ Λεκκόν. Θὰ ἠδύνατο βέβαια ἡ ὁμὰς τῆς Θεσσαλονίκης νὰ μετριάσῃ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα καὶ νὰ ἐπιτύχῃ κάτι καλύτερον ἀπὸ 4—0. Αὐτὸ θὰ ἦτο δίκαιον, διότι τὸ 4—0 δὲν ἀποδίδει πλήρως τὴν ἐμφάνισιν τῆς Θεσσαλονίκης.

Αἱ δύο ὁμάδες παρουσιάσθησαν ὡς ἐξῆς: Θεσσαλονίκης: Κατράντζος, Ὁπλοποιός, Οἰκονόμου, Γεωργιάδης, Βικελίδης, Κατσαούνης, Ἐτιέν, Καλτέκης, Λεονταρίδης, Ἀγγελάκης καὶ Ναμίας.

Πειραιεύς: Σαράντος, Κουράντης, Φερλέμης, Λεκκός, Πανόπουλος, Χέλμης, Λεωνίδας Ἀδριανόπουλος, Τσιρτάκης, Γ. Ἀδριανόπουλος, Κ. Ἀδριανόπουλος καὶ Τερεζάκης.

Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον τὸ παιγνίδι ἐξελίχθη μᾶλλον μοιρασμένο μὲ ἐλαφρὰν κατὰ καιροὺς ὑπεροχὴν τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης ὁμάδος. Τὰ περισσότερα σοὺτ ἔκαμαν οἱ Πειραιῶται. Εἰς τὰς ἀρχὰς ὁ Πειραιεὺς ἔχει τὴν ὑπεροχὴν καὶ ἀναγκάζει τὴν ἄμυναν τῆς Θεσσαλονίκης νὰ παραχωρήσῃ κόρνερ. Ἀργότερον σοὺτ τοῦ Τσιρτάκη ἀποκρούεται ἀπὸ τὸν Κατράντζον, καὶ τὸ ἴδιο συμβαίνει μετ' ὀλίγον μὲ τὸν Ἐτιέν. Ἡ ὁμὰς τῆς Θεσσαλονίκης ἐχώλαινε πολὺ εἰς τὸν ἔξω ἀριστερά ὁ ὁποῖος δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποδώσῃ τίποτε. Ὁ χθεσινὸς Ἐτιὲν δὲν ἦτο ὁ Ἐτιὲν τοῦ 1928. Ὁ Γιῶργος Ἀδριανόπουλος κατόπιν καλοῦ συνδυασμοῦ ἐπιτυγχάνει εἰς τὸ μέσον περίπου τοῦ ἡμιχρονίου τὸ πρῶτον τέρμα τοῦ Πειραιῶς, καὶ μετὰ τρία λεπτὰ ὁ Βασίλης σημειώνει καὶ τὸ δεύτερον ἀπὸ κοντὰ καὶ ἀπὸ πάσαν τοῦ Τερεζάκη.

Ὀλίγον κατόπιν καταφανὲς πέναλντυ, εἰς βάρος τῶν Πειραιωτῶν, καταλογίζεται ἀπὸ τὸν διαιτητὴν ὡς φάουλ ἐντὸς περιοχῆς, καὶ τὸ σοὺτ τοῦ Ἐτιὲν κτυπᾷ τὴν ὁριζοντίαν δοκόν. Τὸ ἡμιχρόνιον λήγει μὲ 2—0. Εἰς τὰ πρῶτα λεπτὰ τοῦ δευτέρου, ὁ Γιῶργος χάνει θαυμασίαν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιτύχῃ 3ον τέρμα, εὑρεθεὶς μόνος του πρὸ τοῦ ἀντιπάλου τέρματος. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἐτιὲν καὶ ὁ Καλτέκης μετατίθενται ἐναλλάξ, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ γραμμὴ τῶν κυνηγῶν δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τέρμα. Αἱ κάθοδοί της δὲν δημιουργοῦν σοβαρὸν κίνδυνον διὰ τὸ τέρμα τοῦ Πειραιῶς, ἐν ἀντιθέσει μὲ τοὺς Πειραιεῖς τῶν ὁποίων μία κάθοδος ἔθετεν εἰς ἄμεσον κίνδυνον τὸ τέρμα τῆς Θεσσαλονίκης. Περὶ τὰ μέσα τοῦ ἡμιχρονίου οἱ Θεσσαλονικεῖς ἤρχισαν νὰ ἀναλαμβάνουν καὶ νὰ ἐπανέρχωνται ἐπιθετικώτεροι κατὰ τοῦ τέρματος τοῦ Πειραιῶς, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Λεωνίδας μὲ ὡραῖον πράγματι σοὺτ ἐσημείωσε τὸ 3ον τέρμα τοῦ Πειραιῶς. Οἱ Θεσσαλονικεῖς ἀποθαρρύνονται πλέον, διότι πᾶσα ἐλπὶς ἐξέλιπεν, ὅταν μάλιστα ὀλίγον κατόπιν ὁ Γιῶργος ἐπετύγχανε καὶ τέταρτον τέρμα ὑπὲρ τῆς ὁμάδος του.

Ὁ ἀγὼν πλέον εἶχε κριθῆ.

Ἀπὸ τὴν ὁμάδα τῆς Θεσσαλονίκης καλὰ ἔπαιξαν οἱ ὀπισθοφύλακες. Ἡ γραμμὴ τῶν μέσων, ἐκτὸς τοῦ Βικελίδη, δὲν ἀπέδωσε τίποτε, διότι οἱ παῖκται ἔπαιξαν πολὺ πίσω. Καλοὶ ὁ Ναμίας καὶ ὁ Καλτέκης. Γενικῶς ἡ ὁμὰς τῆς Θεσσαλονίκης δὲν ἔκαμε τὴν ἐμφάνισιν τὴν ὁποίαν ἐπερίμενε κανείς.

Ὁ διαιτητὴς τοῦ ἀγῶνος Βούλγαρος Ντότσεφ ἔπαιξε καλά, ἠδίκησεν ὅμως τὴν ὁμάδα τῆς Θεσσαλονίκης μὴ σφυρίξας καταφανὲς «πέναλντυ» τοῦ Φερλέμη.

* * *

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος ἀπενεμήθη τὸ κύπελλον εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Πειραϊκῆς ὁμάδος κ. Γ. Ἀδριανόπουλον, ἐν μέσῳ ζωηροτάτων ἐκδηλώσεων τῶν θεατῶν. Ὀλίγον κατόπιν οἱ Πειραιῶται μετέφερον ἐν διαδηλώσει τὸ κύπελλον εἰς τὸν Πειραιᾶ περιελθόντες δι' αὐτοκινήτου τὰς κυριωτέρας ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης.

Τὸν χθεσινὸν ἀγῶνα παρηκολούθησαν περὶ τοὺς 10.000 περίπου θεαταί.

Ὁ Πειραιεύς, ὡς ἀμέσως ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν χθεσινὴν συνάντησιν, μετετοπίσθη σύσσωμος εἰς τὸ τερραὶν τοῦ Παναθηναϊκοῦ, ἐφωδιασθεὶς μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀπαραίτητα καὶ γνωστὰ ἐφόδια μὲ τὰ ὁποῖα οἱ Πειραιῶται πανηγυρίζουν τὴν νίκην τῆς πόλεώς των. Ροκάνες, ὀμπρέλλες καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν θόρυβον, ἐτέθησαν χθὲς εἰς ἡμερησίαν διάταξιν, καὶ προσέδωσαν εἰς τὸ γήπεδον μίαν πανηγυρικὴν ὄψιν. Ἀπὸ τὴν ἀντίθετον πάλιν παράταξιν οἱ Θεσσαλονικεῖς φίλαθλοι μὲ τὶς κόκκινες σημαῖες καὶ ἀνεμῶνες ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης, προσέδωσαν ἕνα εὐχάριστον θέαμα εἰς τὸ γήπεδον. Ἡ στάσις τῶν Θεσσαλονικέων φιλάθλων, οἱ ὁποῖοι κατῆλθον εἰς Ἀθήνας μὲ τὸν πόθον νὰ ἐνισχύσουν ἠθικῶς τοὺς ἀγωνιζομένους παίκτας των, ὑπῆρξεν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος ἄψογος καὶ πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαιτέρως.

SAK.

Κοσμικὴ κίνησις

Προχθὲς μουσικὴ ἑσπερὶς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Γ. Ζαρίφη. Ὁ Βόλφι Σνάϊντερχαν, τὸ παιδὶ-θαῦμα, μὲ τὴ μαγικὴ δοξαριά, ἐγοήτευσε τὸν ἐκλεκτὸν κύκλον τῶν κεκλημένων μὲ τὴν ἐκτέλεσιν συνθέσεων Μόζαρτ, Σοπέν, Σοῦμπερτ, ντὲ Φάλλα, Ζαρίτσκι καὶ Κράϊσλερ. Εἰς τὴν ὡραίαν ἑσπερίδα παρευρέθησαν ἡ πρέσβειρα τῆς Ἀμερικῆς κ. Σκίννερ, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἱσπανίας καὶ ἡ κ. ντὲ Ἀμάτ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Θ. Ὑψηλάντη, ἡ κόμησσα Καποδίστρια, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Στ. Εὐγενίδου ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σερένα, ἡ κ. Κάζδαγλη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δ. Ἀραβαντινοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Στ. Εὐγενίδου, αἱ δίδες Εὐκλείδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Β. Μεταξᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ψιακῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τσιροπινᾶ, ἡ κ. Ρ. Βλαστοῦ, ἡ κ. Γ. Σκουζέ, ὁ κ. Εὐταξίας, ὁ κ. Ἀλ. Χωρέμης, ὁ κ. Μ. Λιδωρίκης κ.ἄ.

— Ὡραία ἐπίσης μουσικὴ ἑσπερὶς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Θ. Τσαρλαμπᾶ. Εἰς τὸ πρόγραμμα ὁ γνωστὸς δεξιοτέχνης τοῦ βιολοντσέλλου κ. Ἀλέκος Ἀντωνόπουλος, ὁ ὁποῖος ἔπαιξε διαφόρους συνθέσεις τῇ συνοδείᾳ πιάνου ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀλεξ. Τουρνάϊσεν, καθὼς καὶ δύο συνθέσεις τοῦ Θ. Σπάθη τῇ συνοδείᾳ τοῦ συνθέτου· ἡ δ. Χριστοδουλάτου καὶ ἡ δ. Μπραγιὸν (ἀπαγγελία). Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων ἡ πρέσβειρα τῆς Ρουμανίας κ. Ρασκάνο, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πάλλη, ἡ κ. Ἀλεξανδρῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ρούφου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σπ. Τρικούπη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπραγιόν, ἡ κ. Ὑψηλάντη, ἡ κ. Βαλαωρίτου, ἡ κ. Σακελλαροπούλου, ἡ κ. Ἀλ. Ἀντωνοπούλου, ἡ κ. Κανάκη, ἡ δ. Μπέμπη, ἡ δ. Καραπάνου, ἡ δ. Φραντζῆ, ἡ δ. Δαμαλᾶ, ἡ δ. Βούρου, ἡ δ. Βάττη, ὁ κ. Ψαρρούδας, ὁ κ. Λάσκαρης κ.ἄ.

Θέατρα

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σατα...
ΟΛΥΜΠΙΑ. (Ἑλλ. Μελόδραμα). «Μποέμ».
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Παναθηναϊκή».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Τὸ Σκρᾶ».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὅταν πληγώνῃ ὁ ἔρως», ἑλληνικὴ ταινία.
ΑΤΤΙΚΟΝ (Ὁμιλῶν). «Χόλλυγουντ» μὲ ὅλους τοὺς ἀστέρας τῆς Μετρό.
ΙΝΤΕΑΛ (Ὁμιλῶν). «Ἡ Μπίλλυ Ντὸβ στὴν ἰδιωτική της ζωή».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Γιὰ τὴν ἀγάπη της».
ΟΥΦΑ (Ὁμιλῶν). «Ὁ λευκὸς διάβολος» μὲ τὸν Μουζοῦκιν καὶ τὴν Νταγκομπέρ.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Χορεύτρια τῶν θεῶν».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τὸ λαγιαρνί», ἑλλην. ταινία.

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Πρὸς τὸν χρυσόν».
ΑΡΗΣ. «Καρμελίτα».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ «Ἂν χαρίσῃς τὴν καρδιά σου».
ΚΟΣΜΟΣ. «Τρελλὴ εὐτυχία».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Γυναῖκα Διάβολος».
ΛΟΥΞ. «Στοιχειωμένος πύργος».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ ἐπιδρομεύς».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ὁ τσαρλατᾶνος».

Πειραιῶ

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ὁ κινηματογραφιστής».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ Τσάρεβιτς».

Ὁ Διευθυντὴς ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ, δέχεται τοὺς ἐκ δερματικῶν καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων πάσχοντας, ὁδὸς Σαριπόλου 8 (ἔναντι βορείας πλευρᾶς Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου), καθ' ἑκάστην 8—12 καὶ 3—7.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Δευτέραν

Ὥρα Ἀθηναϊκή. — Τὰ δι' ἀστερίσκων σημειούμενα εἶναι τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος).

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 9 μ. μ. Βιεννέζικα τραγούδια ἀπὸ τὴν Μπέτυ Φίσερ καὶ ἄλλους. 10.45' μ.μ. Ἄριες καὶ τραγούδια ὑπὸ Μαριάννας Βάλντενμπουργκ. Στὸ πιάνο ὁ καθηγ. Μέλλερ. Κατόπιν συναυλία τῆς ὀρχήστρας τζὰζ τοῦ Γκωντριὸ, τῇ συμπράξει τοῦ Γκρύνχουτ (τραγοῦδι). 12.30' μεσον. Μουσικὴ μὲ ὄργανα ἐκ τοῦ θεάτρου «Ἀπολλό».

ΟΣΤΡΑΒΑ (263.4 μ.) 9.30' μ.μ. Συναυλία τῆς Χορῳδίας Σοκόλ. 10 μ.μ. Εὔθυμη μουσική. 11.15' μ.μ. Μοντέρνοι ἐγγλέζικοι χοροί.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.) 10.02' μ.μ. Δημοτικὰ τραγούδια.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 8 μ.μ. Μουσικὴ ρουμανικὴ (δίσκοι γραμμοφώνου). 9 μ. μ. Κουϊντέττο Σαβόϋ - Χαβάγια. 9.45' μ. μ. Μουσικὴ δωματίου.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (380.7 μ.) Μουσικὴ χοροῦ. 8.35' μ.μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Ρωσικὰ τραγούδια. 9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 10.25' μ.μ. Μελῳδίαι - Φυσαρμόνικα. 11 μ.μ. Κωμῳδία. 12.15' μεσον. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ καφὲ «Σιόν».

ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 8.30' μ.μ. Συνθέσεις τοῦ μαέστρου Ρόσι. 10 μ.μ. Συναυλία μὲ δημοτικὰ τραγούδια.

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.) 8.15' μ.μ. Μικρὰ συναυλία. 9.30' μ.μ. Ὄπερα τοῦ Λαττουάντα.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 6.40' μ.μ. Βὰλς καὶ κομμάτια ἀπὸ ὀπερέττες ὑπὸ ὀρχήστρας. 8.40' μ.μ. Συναυλία τῆς Χορῳδίας καὶ τοῦ Μουσικοῦ Συνδέσμου Βουδαπέστης ἐκ τῆς Ἀνωτάτης Μουσικῆς Σχολῆς: «Σαούλ», ὀρατόριον τοῦ Χαῖντελ, σόλο, μικτὴ χορῳδία καὶ ὀρχήστρα. Κατόπιν συναυλία τῆς τσιγγάνικης ὀρχήστρας Φαρκάς.

—Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Τρίτην

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 8.30' μ.μ. Μεταβίβασις ἐκ τῆς μεγάλης αἰθούσης τοῦ Μουσικοῦ Συνδέσμου: συναυλία ὀρχήστρας ὑπὸ τὴν διευθ. Ρόμπερτ Χέγκερ. 10.30 μ.μ. Πρωταπριλιά. Κατόπιν συναυλία τῆς ὀρχήστρας Σίλβινγκ - Γκάϊσλερ.

ΤΟΥΡΙΝΟ (291 μ.) 7 μ.μ. Κήρυγμα ἐκ τοῦ ναοῦ Σὰν Κάρλο. 8.15' μ.μ. Μικρὰ συναυλία. 9.30' μ.μ. Συναυλία μὲ ποικίλη καὶ συμφωνικὴ μουσική. 12 μεσον. Συναυλία.

ΓΚΛΑ-Ι-ΒΙΤΖ (325 μ.) 8 μ.μ. Βραδυνὴ μουσική. 9.30' μ.μ. Μιὰ ἡμέρα τοῦ 1830.

* ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.) 10 μ.μ. Μεταβίβασις ἐκ τοῦ βασ. θεάτρου Σὰν Κάρλο.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (380.7 μ.) 8 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.35' μ.μ. Τραγουδιστὰ ταγκό. 9 μ.μ. Πιάνο. 9.30' μ.μ. Καντσονέττες. 10.25' μ. μ. Συναυλία. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. Φυσαρμόνικα. 11 μ.μ. Συναυλία: Φάουστ (Γκουνό). Στρατιωτικὴ μουσική. 12.15 μεσον. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ κινημ. «Ρουαγιάλ».

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 8 μ.μ. Ρουμανικὴ μουσικὴ (δίσκοι γραμμοφώνου). 9 μ. μ. Ἡ ὀρχήστρα ραδιό. 9.55' μ.μ. Ἡ ὀρχήστρα ραδιό.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 10 μ.μ. Μεταβίβασις μελοδράματος ἐκ τοῦ θεάτρου Σὰν Κάρλο ἢ συναυλίας ἀπὸ τὸ στούντιο.

Αἱ χθεσιναὶ Ἱπποδρομίαι

Μεγάλη ζωηρότης ἐπεκράτησε χθὲς εἰς τὸν Φαληρικὸν Ἱππόδρομον, λόγῳ τοῦ κόσμου ὁ ὁποῖος εἶχε συρρεύσει ἐκεῖ, διὰ νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὸ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα. Αἱ ἀποδόσεις ἦσαν μᾶλλον περιωρισμέναι, διότι οἱ περισσότεροι νικηταὶ ἵπποι ἦσαν ἐκ τῶν πλέον φαβορί. Τὰ σύνθετα ἐν τούτοις ἦσαν ἱκανοποιητικά, αἱ δὲ ἀποδόσεις των ἦσαν: Πετὶ-Μπλὲ-Ἰνφέρνο δρ. 900 καὶ τὸ δεύτερον Φάληρον—Διάβολος δραχ. 1278. Ἅπασαι αἱ διαδρομαὶ ἦσαν ὁμαλαὶ καὶ κανονικαὶ ἱκανοποιήσασαι ἀπολύτως τοὺς μανιώδεις λάτρεις τῶν ἱπποδρομιῶν. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὴν πρώτην ἱπποδρομίαν ἀραβικῶν ἵππων, ἀπόστ. 1600 μ. πρῶτος ἦλθεν ὁ Μογγοὺλ μὲ τὸν Ὅρμ (14—11), δεύτερος ὁ Ἀφοὺφ μὲ τὸν Γιοῦτλανδ (12).

Εἰς τὴν δευτέραν ἱπποδρομίαν ἀραβικῶν ἵππων ἀπόστ. 1200 μ. πρῶτος ἦλθεν ὁ Πετὶ Μπλὲ μὲ τὸν Μπὰκλ (22—12), δεύτερος ὁ Σαίκσπηρ μὲ τὸν Ὅμηρο (14) καὶ τρίτος ὁ Φὸξ μὲ τὸν Σοκολάϊ (14).

Εἰς τὴν τρίτην ἱπποδρομίαν ἀγγλικῶν ἵππων, ἀπόστ. 1500 μ., πρῶτος ἦλθεν ὁ Ἰνφέρνο μὲ τὸν Γιοῦτλαντ (47—15), δεύτερος ὁ Ντοῦνο μὲ τὸν Σταυρινὸ (22) καὶ τρίτος ὁ Ποπγκὰν μὲ τὸν Μπὰκλ (20).

Εἰς τὴν τετάρτην ἱπποδρομίαν, στρατιωτικὴ μὲ ἀναβάτας ἀξιωματικούς, ἀπόστ. 1600 μ. μετ' ἐμποδίων, πρώτη ἦλθεν ἡ Γαλάτεια μὲ τὸν κ. Μπαλοδῆμον (19—11), δεύτερος ὁ Πρόσκοπος (11) καὶ τρίτος ὁ Πλάτων (12).

Εἰς τὴν πέμπτην ἱπποδρομίαν, ἀγγλικῶν ἵππων, ἀπόστ. 1600 μ. πρῶτος ἦλθεν ὁ Φὰρ Νὸρθ μὲ τὸν Γιοῦτλαντ (33—19), δευτέρα ἡ Ρανάνκουλους μὲ τὸν Ὅρμ (16).

Εἰς τὴν ἕκτην ἱπποδρομίαν ἑλληνικῶν ἵππων ἀπόστ. 1500 μ. πρῶτος ἦλθε τὸ Φάληρον μὲ τὸν Ὅμηρον (40—15), δεύτερος ὁ Λεβέντης μὲ τὸν Ὅρμ (28) καὶ τρίτος τὸ Παλληκάρι μὲ τὸν Γιοῦτλντ (30)

Εἰς τὴν ἑβδόμην ἱπποδρομίαν, καθαραίμων Ἑλληνικῶν καὶ μὴ καὶ ἀγγλοαραβικῶν, ἀπόστ. 1200 μ. πρῶτος ἦλθεν ὁ Διάβολος μὲ τὸν Μπὰκλ (41—20), δευτέρα ἡ Ἀλκυόνη μὲ τὸν Γιοῦτλαντ (13)

Σιγαρέττα Μὶς Εὐρώπη

Ὁ καπνοβιομηχανικὸς οἶκος τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Φορτούνα εἶχε τὴν ὡραίαν ἔμπνευσιν νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν νέον εἶδος σιγαρέττων εἰς τὰ ὁποῖα ἔδωσε τὴν προσωνυμίαν τῆς «Μὶς Εὐρώπης». Τὰ σιγαρέττα αὐτά, εὐγευστότατα, ἔχουν πολυτελῆ πράγματι συσκευασίαν των καὶ ὡραιοτάτην τὴν ἐμφάνισιν. Εἶνε μία σημαντικὴ πρόοδος εἰς τὴν ἑλληνικὴν καπνοβιομηχανίαν.

ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Ἡ Δὶς ΛΩΡΑ ΓΛΗΝΟΥ μετέφερε τὸ ATELIER DE HAUTE COUTURE εἰς τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη 45. (Α' Ὄροφος).

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρέτρια μὲ καλὰς συστάσεις. Ὁδὸς Κάνιγγος 8.

ΚΟΙΝΩΝΙΚ

Γάμοι

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ
Στρατιωτικῶν κ. Θεμ. Σοφού
Λουκίας Καραθεοδωρῆ.

Ἀφίξεις

Ἐπανελθοῦσα ἐκ Παρισίων ἡ
Καμπόλη, ἐπανέλαβε τὰς ἐργ
τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρώου 9α Κ
Γυναικείων Πίλων.

Καταστήματα

—Ἡ δ. Μ. Μαρινάρου παρέλαβ
Παρισινοὺς Οἴκους Ταλμά,
Ρεμποὺ τὰ ἐκλεκτότερα μοντέλα
λογὴν τῆς ἰδίας, ἡ ὁποία ὅπως
ἐνθουσιάσῃ τὴν ἐκλεκτὴν πελατ
τὴν πλουσιωτάτην συλλογήν τη
αὐτῶν ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον εἰς τ
μά της ὁδὸς Ἑρμοῦ (Στοὰ Ἑρμ
8—9).

—ΥΦΑΣΜΑΤΑ DEMI SAISON
διὰ ἐπανωφοράκια καὶ TAILLEU
τὰ χρώματα εἰς τοῦ κ. ΘΕΟΔΩΡ
ΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, Ἑρμοῦ 98 καὶ
νία.

—ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΑΣ: Μ
βαφὴν τριχῶν Παπαζήτη ἐπιτ
χρῶμα ποὺ θέλετε. Μαυρομιχάλη

Ἰατροί

—**ΔΗΜ. ΤΣΗΡΟΣ,** διευθυντὴς
λαρυγγολόγος ἰατρὸς Πολιτικοῦ Νο
Κουμουνδούρου 21 (γωνία Ἁγίου
τίνου) 4—6 μ.μ. Τηλ. 52—10.

—**Α. Π. ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΣ,**
γυναικολόγος. Ἐπιμελητὴς Μαι
ευτηρίου, Ἀσκληπιοῦ 4. Δέχεται
Τηλ. 70—98.

—**Γ. Π. Κεφαλᾶς,** ἰατρὸς -
Μενάνδρου 51. 9—12 καὶ 3—6 μ.μ.

—Ὁ ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος ἰατρὸς
ΩΡΓ. ΞΑΝΘΑΚΟΣ, δέχεται καὶ
ἐν τῇ κλινικῇ του (πρώην Δ. Μα
πούλου) Ἁγίου Κων)τίνου 5α. Τη

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Δι' ὅσους παρευρέθησαν εἰς τὴν
τῆς 25ης Μαρτίου ἐπισήμους καὶ μ
τὰς χιλιάδας τῶν θεατῶν, παρουσιάζ
μερον ἡ εὐκαιρία νὰ θαυμάσουν
τους εἰς τὸ πανὶ τοῦ ἠχητικοῦ Κινημ
φου «Ἰντεάλ», ὅπου προβάλλεται
ἡ ταινία τῆς τελετῆς καὶ παρελάσ

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν πολυαγαπημένον μας σύζυγον,
ρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΙΩΑΝΝΗΝ Η. ΤΡΙΛΛΙΑΝ

(Πταισματοδίκην Ἀθηνῶν)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Δ
καὶ ὥραν 4 1)2 μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μ
μένης ὁδὸς Ἀλωπεκῆς ἀριθ. 41, εἰς
ερὸν Ναὸν τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ἀθῆναι τῇ 31 Μαρτίου 1930.

Ἡ σύζυγος: Ἰουλία Ι. Τρίλλια. Τὰ
Μαργαρίτα, Ἰωάννα, Ἠλίας, Νικ
ἀδελφοί: Ἑλένη Ἰατροπούλου, Α
νη Δημητρακοπούλου, Ἀναστασία
πούλου, Ἄννα, Ἰατροπούλου. Οἱ
Ἑλένη Ἀλεξανδροπούλου, Γεώργιος
ξανδρόπουλος. (Ἡ παροῦσα θεω
καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Η ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ.
ΕΝΑ ΘΑΥΜΑ ΤΕΧΝΗΣ
ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΠΟΛΑΥΣΙΣ
ΧΟΛΛΥΓΟΥΝ
25 ΑΣΤΕΡΕΣ
30 ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
50 ΤΑΜΠΛΩ
500 ΧΟΡΕΥΤΡΙΕΣ
Η 1000 ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΓΑΜΠΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Αἱ παραστάσεις θ' ἀρχίζουν καθημερινῶς ἀπὸ τὰς 2 μ. μ.
ΤΑ ΔΙΑΡΚΗ ΔΕΝ ΘΑ ΙΣΧΥΣΟΥΝ
Ἐξασφαλίσατε ἠριθμημένας θέσεις διὰ τὰς ἑσπερινὰς παραστάσεις. Πωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς ὥρας.
ΣΗΜ. Ἡ ταινία εἶνε παραγωγῆς ΜΕΤΡΟ — ΓΚΟΛΝΤΟΥΙ'Ν — ΜΑΓΕΡ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
τέως ASSISTANT τοῦ καθηγητοῦ κ. Η. BOURGEOIS τῶν Παρισίων. Δέχεται εν τῷ ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ ἀριθ 9 (παραπλεύρως Πολιτ. Νοσοκομείου) καθ' ἑκάστην 10—12 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΙΝΤΕΑΛ Η ΜΠΙΛΛΥ ΝΤΟΒ
ΟΜΙΛΟΥΣΑ ΚΑΙ ΗΧΗΤΙΚΗ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΤΗΣ ΖΩΗ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	.. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	.. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » »	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ »	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ »	100-200

Ὁ Γαλλικὸς Φιλελληνισμὸς

Ἡ Ἑκατονταετηρίς μας εἰς τὸ Παρίσι

Ἡ τελετὴ ἐν τῇ Σορβόννῃ.—Οἱ λόγοι τῶν κ. κ. Ἀμαὲλ Ἑρμέν, Ν. Πολίτου, Ραοὺλ Περέ.—Φιλελληνικὰ ἄρθρα

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάρτιος. (Ἰδιαιτέρα ὑ-
σία).—Ὁ ἑορτασμὸς τῆς Ἑλληνι-
ἑκατονταετηρίδος ἐν Παρισίοις, πε-
τοῦ ὁποίου σᾶς ἐτηλεγράφησα ἤδη, ὑ-
ξε πράγματι μεγαλειώδης. Εἰς τὸ
ἀμφιθέατρον τῆς Σορβόννης διεπι-
θη ἡ ἀκατάβλητος δύναμις τῆς Ἑλ-
κῆς ἰδέας, καὶ ἡ πραγματικὴ φιλία
συνδέει τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἑλλά-
Ἡ ἐπετηρὶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνε-
τησίας ἑωρτάσθη ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ
οέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ.
στὸν Ντουμέργκ, συνοδευομένου ὑπὸ
συνταγματάρχου Γκρανσάρ, ἀρχη-
τοῦ στρατιωτικοῦ του οἴκου. Ὁ ὑ-
ργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀριστεί-
Μπριάν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποδεχθῆ
προεδρίαν τῆς τελετῆς αὐτῆς, δὲν ἠ-
ήθη, δυστυχῶς, νὰ παραστῇ, διότι ἦ-
ὑποχρεωμένος ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Λον-
ον, καὶ τοιουτοτρόπως τὴν Γαλλικὴν
βέρνησιν ἀντεπροσώπευσεν ὁ κ. Ραοὺλ
ρέ, ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ
σβευτής μας κ. Ν. Πολίτης ἀντεπρο-
πευσε τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν.
τιπρόσωποι τῶν Γάλλων ὑπουργῶν,
ν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, βουλευ-
δημοτικοὶ σύμβουλοι πλεῖσται προ-
ικότητες πανεπιστημιακαί, συνεπλή-
ν τὸν κύκλον τῶν ἐπισήμων. Παρί-
ατο ὁ σεβάσμιος φιλόλογος Μωρὶς
ουαζέ, πρόεδρος τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ
νδέσμου, ὁ κ. Γάστων Ντεσάν, πρόε-
ς τοῦ Συλλόγου «Ρώμη—Ἀθῆναι»,
Κάρολος Πικάρ, καθηγητὴς τῆς
σικῆς ἀρχαιολογίας εἰς τὴν φιλολο-
ὴν σχολὴν τῶν Παρισίων καὶ ἐπίτι-
διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολο-
ς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ἀπόσπα-
τῶν εὐζώνων μας, τὸ ἀποσταλὲν ὑπὸ
Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρα-
προσέθετε γραφικότητα εἰς τὸ ὅλον
α τοῦ ἀμφιθεάτρου, γεμάτου ἀπὸ τὸν
τερον καὶ ἀριστοκρατικώτερον κό-
τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης.
ρῶτος ὡμίλησεν ὁ γνωστὸς συγγρα-
καὶ φίλος θερμὸς τῆς Ἑλλάδος κ.
ιὲλ Ἑρμάν, καὶ ὁ λόγος του ὑπῆρξεν
ν πραγματικὸς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν
εία, ἔκφρασις εὐγνωμοσύνης πρὸς
κοινοὺς τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ
ρόνους, οἵτινες ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰ-
σοῦ καὶ τὴν καλλιμάρμαρον Ἀκρόπο-
ιτηύγασαν τὸν κόσμον μὲ τὴν μεγα-
φων των, προσθέσας ἐν τέλει ὅτι καὶ
αἰσθητικὴ τῶν μεγάλων Γάλλων συγ-
αφων ὀφείλεται εἰς τὴν πίστιν τῶν
ρὸς τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνισμοῦ.
Ἀκολούθως ὁ κ. Ν. Πολίτης ἐξέφρα-
τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἑλληνικῆς κυ-
ρνήσεως πρὸς τὸν κ. Γκαστὸν Ντου-
ργκ, πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτε-
κῶν, πρὸς τὸν κ. Ραοὺλ Περὲ καὶ τοὺς
οιποὺς παρισταμένους ἐπισήμους. Ἀνέ-
ξε ποῖον ρόλον πρωτεύοντα ἔπαιξεν ἡ
λλία εἰς τὴν προπαρασκευὴν καὶ τὴν
ατοποίησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρ-
σίας, ἀπαριθμῶν γεγονότα καὶ ἐπεισό-
τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπεξηγῶν τὴν σημα-
αν των. Ὁ κ. Πολίτης ἀνέπτυξεν ἐπεί-
πόσον δυσχερὴς ὑπῆρξεν ἡ θέσις τῆς
λλάδος τὴν ἐπομένην τῆς ἀπελευθερώ-
ώς της, τονίζων, ὅτι ἡ Γαλλία ὑπῆρ-
ν ἀνέκαθεν ἐπιεικὴς κριτής της, καὶ
λη πραγματικῶς πιστὴ καὶ ἀφωσιωμέ-
Οἱ Ἕλληνες ἀνταπέδωσαν τὰ αἰσθή-
ατα αὐτά: τῷ 1870, κατὰ τὸν γαλλο-
ρμανικὸν πόλεμον, ἔσπευσαν ὑπὸ τὰς
αλλικὰς σημαίας, κατὰ δὲ τῷ 1914 συν-
ηξαν λεγεῶνα, αἱ δὲ ἑλληνικαὶ ἐφημε-
ίδες ἠρνοῦντο ἐπὶ μῆνας νὰ καταχω-
ροῦν τὰ ἀνακοινωθέντα τῶν ἐχθρῶν τῆς
Ἀντάντ.
Ἔπειτα, ὁ κ. Πολίτης, διὰ λόγων συγ-
νητικῶν ἀνέπτυξε τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον
αγκάσθη νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Ἑλλάς, μετὰ
ν Μικρασιατικὴν καταστροφήν, ὅταν
έχθη εἰς τὸ ἔδαφός της ἑνάμισυ ἑκα-
μμύριον προσφύγων. Τὸ ἔργον αὐτὸ
υντελέσθη ἤδη κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα.
Καὶ μάλιστα, χάρις εἰς τοὺς δυστυχεῖς
λλ' ἐργατικοὺς αὐτοὺς πρόσφυγας ἡ
Ἑλλὰς ἠδυνήθη ν' ἀναγεννηθῇ ἀπὸ οἰ-
κονομικῆς ἀπόψεως, καὶ νὰ συγκροτηθῇ
ημογραφικῶς. Τώρα ὁ πληθυσμὸς τῆς
Ἑλλάδος εἶνε ἀπολύτως πλέον ὁμογενής,
αὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ κυβερνήσεις της δύ-
ανται ν' ἀντικρύζουν ὑπὸ νέον πρίσμα
ν ρόλον της εἰς τὴν διεθνῆ ζωήν. Ἡ
Ἑλλάς, ἐπανελθοῦσα εἰς τὴν σοφίαν τῶν
ρογόνων της, διαβλέπει πλέον τὴν εὐ-
ίαν, «ὄχι εἰς τὸ μεγαλεῖον, ἀλλ' εἰς
ν ἁρμονίαν», καὶ παρητήθη πάσης δι-
καιώσεως πέραν τῶν συνόρων της.
«Πιστὴ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν
Ἑλλὰς —εἶπεν ὁ κ. Πολίτης— ὑπα-
ύει εἰς τὸ εἰρηνικὸν ἰδεῶδες της, τὸ
ποῖον ἐννοεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ, δι' ὅλων
τῶν δυνάμεων. Διὰ τοῦτο περιορίζει
ς ἐξοπλισμούς της εἰς τὰς ἀπὸ τῆς
οιχειώδους ἀμύνης ἐπιβαλλομένας ἀ-
γκας. Προσεχώρησεν ἤδη εἰς τὸν ὅρον
ερὶ ὑποχρεωτικῆς ἁρμοδιότητος τοῦ
αρκοῦς Δικαστηρίου τῆς διεθνοῦς δι-
ιοσύνης καὶ προετοιμάζεται νὰ προσ-
ωρήσῃ εἰς τὸ Γενικὸν Πρακτικὸν τῆς
ενεύης. Εἶνε πρόθυμος νὰ δεχθῇ τὴν
αιτησίαν πρὸς διακανονισμὸν τῶν δια-
ορῶν μεθ' οἱασδήποτε χώρας. Πολλα-
λασιάζει τὰ σύμφωνα φιλίας. Ἀναλαμ-
άνει νὰ βελτιώσῃ τὰς σχέσεις της μὲ
ὺς γείτονάς της, μεγάλους καὶ μικρούς.
Ἡ μόνη της φιλοδοξία εἶνε νὰ χρησι-
εύσῃ μεταξὺ των ὡς σύνδεσμος πρὸς
ραγματοποίησιν ἑνὸς προγράμματος κα-
λῆς συνεννοήσεως καὶ εἰρηνικῆς συνερ-
ασίας.
»Ἡ Ἑλλὰς εἶνε εὐτυχής, συνέχισεν ὁ
κ. Πολίτης, διαπιστοῦσα ὅτι ἡ εἰλικρί-
εια τῶν προσπαθειῶν της ἐκτιμᾶται
αρ' ὅλων τῶν γειτόνων της. Τὴν θεω-
οῦν ὡς τὸν πρόμαχον τῆς εἰρήνης ἐν
τοῖς Βαλκανίοις. Διαπιστοῦν τὴν σημαν-
ικὴν θέσιν ἣν κατέχει ἐν τῇ ἐξασφαλί-
σει τῆς εἰρήνης εἰς τὸ μέρος αὐτὸ τῆς
Εὐρώπης. Χάρις εἰς αὐτὴν ἡ Βαλκανικὴ
συνεργασία εὐοδοῦται. Ἀναμένεται δὲ
ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὅπως διευκολύνῃ τὴν
πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου ἀπ' εὐθεί-
ας σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ
Βαλκανικῆς καὶ Αἰγαίου διὰ τοῦ ὁποίου
θὰ συνδεθοῦν μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης οἱ
Πολωνοί, οἱ Ρουμᾶνοι, οἱ Νοτιοσλαῦοι
καὶ οἱ Βούλγαροι. Τὸ παράδειγμα τῆς
Γαλλίας ἐμπνέει καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμέ-
νου τὴν Ἑλλάδα. Ὑπὸ κλίμακα πολὺ μι-
κροτέραν προσπαθεῖ καὶ αὐτὴ νὰ συμβά-
λῃ δι' ὅλων της τῶν δυνάμεων εἰς τὴν ἐμπέδωσιν καλυτέρας διεθνοῦς τάξεως πραγμάτων, ὅπου θὰ ὑπάρχῃ ὀλιγωτέρα αὐθαιρεσία καὶ περισσοτέρα δικαιοσύνη, ὅπου κάθε ἔθνος θὰ δύναται νὰ ἐργάζεται εἰρηνικῶς χάριν τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς του προόδου, χωρὶς νὰ παρακωλύῃ τὴν πρόοδον τῶν ἄλλων, καὶ ὅπου ἡ ἀτομικὴ ἰσχὺς δὲν θὰ παίζῃ ρόλον, θὰ εἶνε δὲ σεβαστὰ τὰ δικαιώματα τοῦ καθενός.

»Ἡ Ἑλλὰς —συνεπέρανεν ὁ κ. Πολίτης— ἀνατραφεῖσα μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις διέδωσεν ἀνὰ τὸν κόσμον, ἀνεπτύχθη ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ διὰ νὰ γίνῃ ὅ,τι εἶνε. Καὶ σήμερον ἀντλεῖ ἐκ τῆς αὐτῆς πλουσίας πηγῆς τὴν ἰδέαν τῆς ἀδελφότητος, ὅπως τὴν θέσῃ ὡς βάσιν τῆς νέας της δράσεως. Ὑπὸ τοιούτους οἰωνοὺς ἄρχεται ὁ νέος αἰὼν τῆς ἀνεξαρτησίας της. Εὔχομαι, ὅπως, ὅταν οἱ ἀπόγονοί μας συγκεντρωθοῦν διὰ νὰ ἑορτάσουν τὴν ἑπομένην ἑκατονταετηρίδα, διαπιστώσουν μετὰ χαρᾶς, ὅτι αἱ δύο χῶραι μας, στενῶς συνδεδεμέναι δι' ἀδελφικῆς φιλίας, συνέβαλον διὰ τῆς εἰρηνικῆς συνεργασίας των εἰς τὴν κατοχύρωσιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῆς ἀνθρωπότητος».

Μετὰ τὸν κ. Πολίτην ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ραοὺλ Περέ, ὁ ὁποῖος ὡμίλησε κατ' ἀρχὰς περὶ τῆς ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου καὶ τῆς συμβολικῆς σημασίας της. Τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν συνεδύασε μὲ τὴν κατὰ τοῦ Ἀλγερίου ἐκστρατείαν καὶ τὸ τέλος τῆς πειρατείας καὶ τῆς ἀφρικανικῆς δουλείας. Ἀνέφερε πρὸς τούτοις τὴν ὁριστικὴν ἐπικράτησιν τῆς τριχρώμου γαλλικῆς σημαίας τῷ 1830, τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Βελγίου καὶ τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς Ἰταλικῆς ἐλευθερίας κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχήν.

«Ἡ ἀπελευθέρωσίς σας, εἶπεν ὁ κ. Ραοὺλ Περὲ ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἐθνικὴ ἀπελευθέρωσις. Τοιουτοτρόπως, ἡνάψατε καὶ πάλιν, πλησίον τοῦ Παρθενῶνος, ἕνα ἀπὸ τὰ φῶτα τῆς Μεσογείου, τὸ φῶς τῆς Σαλαμῖνος. Δυστυχὴς Μεσόγειος! Ἀπὸ τεσσάρων αἰώνων ἐτρομοκρατεῖτο ὑπὸ τῶν πειρατῶν, καὶ ἐνῷ τὴν ἐσκέπαζον τὰ σκότη τῆς βαρβαρότητος, ἡ Εὐρώπη ἐσύρετο πρὸς τὸν νέον κόσμον. Ἀπ' ἐκεῖ ἀπεκόμισε μόνον χρυσόν. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Βοναπάρτου εἰς τὰς Πυραμίδας, ἡ Μεσόγειος ἀποκτᾷ καὶ πάλιν ἱστορίαν. Ἰδοὺ ἡ ἀναγέννησις τῆς Μεσογείου. «Μάρε νόστρουμ». Εἶνε ἰδική σας, ἰδική μας, ἀνήκει εἰς τοὺς πρωταγωνιστὰς τοῦ πολιτισμοῦ.

»Διακρίνετε, πῶς, ὁλόγυρα ἀπὸ τὸν Εὐαγγελισμόν σας, ἀνάπτονται σιγά-σιγά, τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, τὰ φῶτα τῆς Μεσογείου, εἰς τὰς χώρας τοῦ καθαροῦ λόγου, τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς; Ἡ Μεσόγειος, ἡ θάλασσά μας! Ἐκεῖ εἶνε οἱ νόμοι τοῦ πολιτισμοῦ. Διότι εἰς τὴν Μεσόγειον ἠδυνήθησαν ἄλλοτε νὰ ζήσουν οἱ ἄνθρωποι, ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν, ἐργαζόμενοι ἐν εἰρήνῃ.

»Ἐδιαβάζοντο πολὺ πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν τὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Τὸ ἔργον αὐτὸ ἦτο ἡ βίβλος τῆς γενεᾶς ἐκείνης, καὶ τῆς ἔδωσε μερικὰς ἀπὸ τὰς ἰδιότητάς της, καὶ πρὸ παντὸς τὸν ἔρωτα τῆς δόξης. Ὁ Ναπολέων δεσμώτης Προμηθεύς, προσέβλεπεν εὔελπις, μίαν ἡμέραν, ἐν μέσῳ τῶν συντρόφων τῆς ἐξορίας του, τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης. Τὴν ἔβλεπε νὰ ὀργανοῦται εἰς ἐθνότητας, ἤ, ὅπως ἔλεγε, εἰς ἐθνικὰ συγκροτήματα, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Πολωνίαν. Ἔπειτα τὴν ἔβλεπε ν' ἀναζητῇ τὴν ἁρμονίαν της, ἤτοι τὴν εἰρήνην, εἰς σύστημα βασιζόμενον ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν συγγενειῶν καὶ ἐπὶ τῆς συμφιλιώσεως τῶν συμφερόντων. Ὡς πρότυπον δὲ ἐθεώρει τὰς Ἑλληνικὰς Ἀμφικτυονίας, διὰ τῶν ὁποίων κατωρθώθη νὰ συνδυασθῇ ἡ ἐλευθερία ἑκάστου, μὲ τὴν σύμπνοιαν καὶ τὴν ὁμόνοιαν ὅλων. Ὡραῖον ὄνειρον ἴσως; Ναί, ἀλλὰ καὶ ὄνειρον σημερινόν. Χίμαιρα; Ἀλλ' αὐτὴν ἱππεύομεν καὶ τώρα.

»Ἀμφικτυονία θείου δικαίου ὑπῆρχε τότε. Ἀλλ' ἡ Ἑλληνικὴ Ἀμφικτυονία εἶνε διάφορος. Ἦτο σύνδεσμος ἐλευθέρων πόλεων. Ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Συμμαχίαν, προτιμῶμεν τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Καὶ ἀκόμη καλύτερα: μίαν ὁμοσπονδίαν ἐθνῶν ἐλευθέρων».

Ἡ ἐν τῇ Σορβόννῃ τελετὴ ἔληξε μὲ τὸν λόγον τοῦ κ. Περέ. Ἀλλ' ἡ ἐπέτειος τῆς ἀνεξαρτησίας μας ὑμνήθη καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν ὁλοκλήρου τοῦ Παρισινοῦ Τύπου, ὁ ὁποῖος ἐκ τῆς ἀφορμῆς αὐτῆς ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. «Ὅ,τι ἔσωσε πάντοτε τὸν λαὸν αὐτόν, κατὰ τὰς πλέον τραγικὰς κρίσεις —γράφει ὁ «Χρόνος»— εἶνε ὁ πατριωτισμός του, ἡ θερμὴ πίστις του εἰς τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ». Καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ εἶνε τὸ καλύτερον εὔσημον τοῦ Ναπολέοντος.

3Η ΧΡΥΣΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
Ἡ ὡραιοτάτη
ΖΙΛΝΤΑ ΓΚΡΕΫ
καὶ ὁ ἀσυναγώνιστος
ΚΛΑΪΒ ΜΠΡΟΥΚ
Στὸ ἔργον
Η ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ
Τὸ ὡραιότερον ἔργον τῆς ἐφετεινῆς σαιζὸν
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΑΝΕΥ ΟΥΔΕΜΙΑΣ ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΕΩΣ

Νεωτεριστικὴ τέχνη

Ἕνα χαρακτηριστικὸν γλυπτικὸν ἔργον «Ἡ χορεύτρια» τοῦ Ἰταλοῦ καλλιτέχνου κ. Ρενάτο Καρβιλλάνι, διακρινόμενον διὰ τὴν λιτότητα ἀλλὰ καὶ τὴν τόλμην τῶν γραμμῶν του.

Ἀγγλικὴ μόδα

Μὲ ὑπερηφάνειαν οἱ Ἄγγλοι παρατηροῦν ὅτι ἐκτὸς τῶν Παρισίων, καὶ τὸ Λονδῖνον ἀρχίζει νὰ ἐπιβάλλεται ὡς κέντρον τῆς γυναικείας μόδας. Ἀνωτέρω: ἕνα ὡραῖον ἐαρινὸν «ἀνσάμπλ» ἀγγλικῆς ἐμπνεύσεως.

Αἱ Σιαμαῖαι ἀδελφαὶ

Αἱ γνωσταὶ Ἀμερικανίδες Σιαμαῖαι ἀδελφαὶ Μαίρη καὶ Μάργκαρετ Τζῖμπ ἔφθασαν τελευταίως εἰς τὸ Παρίσι, ὅπου θὰ δώσουν σειρὰν συναυλιῶν. Ἀνωτέρω: αἱ κυριολεκτικῶς «ἀχώριστοι» ἀδελφαὶ πρὸ τοῦ Πύργου τοῦ Ἄϊφελ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ἡ ἐπανάστασις τῶν Σαλώνων, τοῦ Λιδωρικίου καὶ τοῦ Γαλαξειδίου

Τὸ ἁρματωλίκι τοῦ Πανουριᾶ.—Ἡ ἐπανάστασις κηρύσσεται ἐντὸς μιᾶς Μονῆς.—Ἡ συμμετοχὴ τῶν Γαλαξειδιωτῶν.—Οἱ ἰσχυροὶ Τοῦρκοι τῶν Σαλώνων.—Ἡ πολιορκία τοῦ φρουρίου.—Μάχη γύρω ἀπὸ μίαν πηγήν.—Τὸ Λιδωρίκι

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ὁ Πανουριᾶς εἶχε τὸ ἁρματωλίκι τῶν Σαλώνων ἀπὸ τοῦ 1820.

Εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα, ἀπὸ ὅπου κατώρθωσε νὰ φύγῃ ὅταν ἤρχισεν ἡ πολιορκία τοῦ Ἀλῆ ἀπὸ τὰ σουλτανικὰ στρατεύματα. Εὑρίσκετο ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ 1817, ὁπότε κατόπιν συνεχῶν καταδιώξεων τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ Ἀλῆ πασᾶ συνελήφθη καὶ ὡδηγήθη δέσμιος εἰς τὰ Ἰωάννινα διὰ νὰ τιμωρηθῇ διὰ τὴν ἀνταρσίαν του. Τιμωρία δὲν ἦτο ἄλλη παρὰ ἡ ἀγχόνη. Ἀλλὰ ὁ Ἀλῆ πασᾶς εἴτε διότι συνήθιζε νὰ ἐπωφελῆται ὅλων τῶν περιστάσεων καὶ διεῖδε εἰς τὸν γενναῖον κλέφτην ποὺ κρατοῦσεν ἤδη εἰς τὴν ἐξουσίαν του ἄνθρωπον χρήσιμον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του, εἴτε διότι ἔδωσε προσοχὴν εἰς τὰς συστάσεις τοῦ Ὀδυσσέως Ἀνδρούτσου, νὰ σεβασθῇ τὴν ζωὴν τοῦ Πανουριᾶ, ὄχι μόνον δὲν τὸν ἐκρέμασεν, ἀλλὰ καὶ τὸν περιεποιήθη. Τὸν ἐκράτησεν ὅμως εἰς τὰ Ἰωάννινα ὑπὸ ἐπιτήρησιν, ἀπὸ ὅπου δὲν ἐπετρέπετο εἰς τὸν Πανουριᾶν ν' ἀπομακρυνθῇ χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ πασᾶ. Ἀλλ' ὁ ἀετὸς τῶν βουνῶν τῆς Φωκίδος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπομείνῃ καρτερικῶς τὴν μοῖράν του. Εὐθὺς μόλις εὑρῆκε τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀναστατώσεως τῶν Ἰωαννίνων ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τοῦ Ἀλῆ, ἐδραπέτευσε καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἀγαπητά του Σάλωνα. Ἐκεῖ οἱ προεστοὶ τοῦ ἀνέθεσαν τὸ ἁρματωλίκι. Παλαιὸς γνώριμος καὶ φίλος. Εἶχε γίνει ἁρματωλὸς καὶ τὸ 1813 εἰς τὸν ἴδιον καζᾶν, ἔπειτα ἀπὸ πολλῶν χρόνων κλέφτικην δρᾶσιν, ἕως ὅτου συνελήφθη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἀλῆ. Ἐγνώριζε τὰ μέρη. Οἱ κακοποιοὶ τὸν ἔτρεμαν καὶ οἱ κάτοικοι τὸν ἐλάτρευαν. Ἦτο ἐγγύησις ἀσφαλείας δι' αὐτοὺς ἀπέναντι τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσαν τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιφερείας. Τὸ δεύτερον ἁρματωλίκι τοῦ Πανουριᾶ ἦτο συστηματοποιημένον. Εἶχε μάθει εἰς τὰ Ἰωάννινα, τὴν πολεμικὴν σχολὴν τῶν Ρουμελιωτῶν ἀρχηγῶν ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, τὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν. Ὁρίστε ἕνα κέρδος ἀπὸ τὸν Ἀλῆν. Οἱ ἑξῆντα ἁρματωλοί, ποὺ εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγάς του κατὰ τὸ 1820 εἰς τὰ Σάλωνα, παρεῖχον τὴν ἐμφάνισιν τακτικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος. Ἦσαν ὁμοιόμορφα ντυμένοι καὶ ἐπειθαρχοῦσαν.

Ὁ Πανουριᾶς, εἴτε διότι λόγῳ τῆς μυήσεώς του εἰς τὴν Φιλικὴν Ἑταιρείαν εἶχε τὰς πληροφορίας του ὅτι τὰ γεγονότα ἐπέκειντο, εἴτε διότι ἐπεκοινώνησε μαζί του ὁ δαιμόνιος Παπαφλέσσας, ὁ ἀναστατώσας τοὺς περισσοτέρους προεστοὺς καὶ καπεταναίους ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1821 μὲ τὰς παρακελεύσεις του νὰ προβοῦν εἰς τὸ κίνημα ἐντὸς τοῦ Μαρτίου τὸ πολὺ διὰ νὰ μὴ χαθῇ ἡ ὑπόθεσις καὶ μὲ τὰς φήμας ποὺ διέδιδε περὶ ἐνισχύσεως τῆς Ρωσσίας, εἴτε διότι ὠσφραίνετο τὰ γεγονότα, εὑρίσκετο ἐν πραγματικῇ πολεμικῇ ἀναμονῇ κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1821. Ἦτο ἕτοιμος.

Τὴν 24ην τοῦ μηνός, εὐθὺς μόλις ἐπληροφορήθη τὰ γεγονότα τῆς Ἀχαΐας, ἐπῆγε μὲ τοὺς 60 ἁρματωλούς του εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἠλία, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν Σαλώνων. Πρωτοπαλλήκαρό του εἶχε τὸν γαμβρόν του Μανίκαν καὶ μεταξὺ τῶν παλληκαριῶν του συγκατελέγετο καὶ ὁ Γιάννης Γκούρας, ὁ ἀργότερα διαπρέψας στρατηγὸς τῆς Ἀττικῆς. Ἐκεῖ ὁ Πανουριᾶς προσεκάλεσε τοὺς προεστοὺς τῶν Σαλώνων, τὸν Ἀναγνώστην Γιαγιτζῆν, τὸν Ρήγαν Κοντορήγαν καὶ τὸν Ἀναγνώστην Κεχαγιάν. Ὁ Πανουριᾶς τοὺς ἀνεκοίνωσε τὰ γεγονότα τῆς Ἀχαΐας καὶ ἐπρότεινε νὰ κηρύξουν εἰς τὰ Σάλωνα τὴν ἐπανάστασιν καὶ νὰ κτυπήσουν τοὺς εἰς τὴν ἐπαρχίαν εὑρισκομένους Τούρκους. Καὶ ἐκείνας τὰς ὥρας ἔφθασαν εἰς τὰ Σάλωνα Τοῦρκοι πρόσφυγες μὲ τὰς οἰκογενείας των ἀπὸ τὴν ἐπαναστατήσασαν Βοστίτσαν. Αὐτὸ ἔφερε μίαν ταλάντευσιν εἰς τὰς πρώτας ἐνθουσιώδεις γνώμας, διότι οἱ Τοῦρκοι τῶν Σαλώνων ἐνισχύοντο διὰ τῶν ἤδη ἐλθόντων ὁμογενῶν των. Ἀλλὰ τέλος ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη νὰ κινηθοῦν καὶ μάλιστα τὸ ταχύτερον κατὰ τῶν Τούρκων.

Καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Πανουριᾶς ἐκήρυξε τὴν ἐπανάστασιν τῶν Σαλώνων τὴν 24ην Μαρτίου τοῦ 1821. Ταυτοχρόνως δηλαδὴ μὲ τοὺς Παιρινοὺς καὶ τοὺς Μανιάτες εἰς τὰς Καλάμας. Καὶ ἀμέσως, διὰ νὰ καταρτίσῃ πραγματικὸν πολεμικὸν σῶμα, ἔστειλε τὸν ὑπαρχηγόν του Θανάσην Μανίκαν μαζὶ μὲ τὸν Παπαντριᾶν νὰ στρατολογήσουν εἰς τὰ Βλαχοχώρια τοὺς ἱκανοὺς νὰ φέρουν ὅπλα καὶ τὸν Γιάννην Γκούραν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον διὰ νὰ συνεννοηθῇ ἀπὸ ἐκεῖ μὲ τοὺς Γαλαξειδιῶτες καὶ νὰ τοὺς ζητήσῃ σύμπραξιν. Οἱ θαρραλέοι Γαλαξειδιῶτες, ποὺ εἶχαν ἐπὶ πλέον τὴν καλὴν τύχην νὰ μὴ κατοικῇ εἰς τὴν πόλιν των κανεὶς Τοῦρκος, οὔτε συνεζήτησαν τὸ πρᾶγμα. Ἐχαιρέτισαν μὲ ὁμόφωνον ἐνθουσιώδη βοὴν τὸ ἐπαναστατικὸν κήρυγμα τοῦ Πανουριᾶ καὶ ἀμέσως δύναμις Γαλαξειδιωτῶν προσετέθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Γκούρα. Ἡ συμμετοχὴ αὐτὴ τοῦ Γαλαξειδίου εἶχε τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν της. Δὲν ηὔξανε μόνον τὸ ἕτοιμον νὰ κινηθῇ πολεμικὸν σῶμα τοῦ Πανουριᾶ, ἀλλὰ καὶ τοῦ προσέφερε τὴν συνδρομὴν τῆς θαλάσσης. Τὸ Γαλαξείδι διέθετε 40 πλοῖα μεγάλα καὶ ἀρκετὰ μικρά, ἱκανὰ νὰ ἐκμηδενίσουν τὴν ἀπειλὴν τῶν τουρκικῶν πλοίων ποὺ εὑρίσκοντο εἰς τὸν λιμένα τῆς Ναυπάκτου. Ἐξησφαλίζετο λοιπὸν ἡ ἐλευθερία τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, ἡ ἀποκοπὴ τῶν συγκοινωνιῶν τῶν Τούρκων τῆς περιφερείας καὶ διηυκολύνετο ἡ ἐπικοινωνία τῶν Ρουμελιωτῶν μὲ τὴν ἀπέναντι ἐπαναστατημένην Πελοπόννησον.

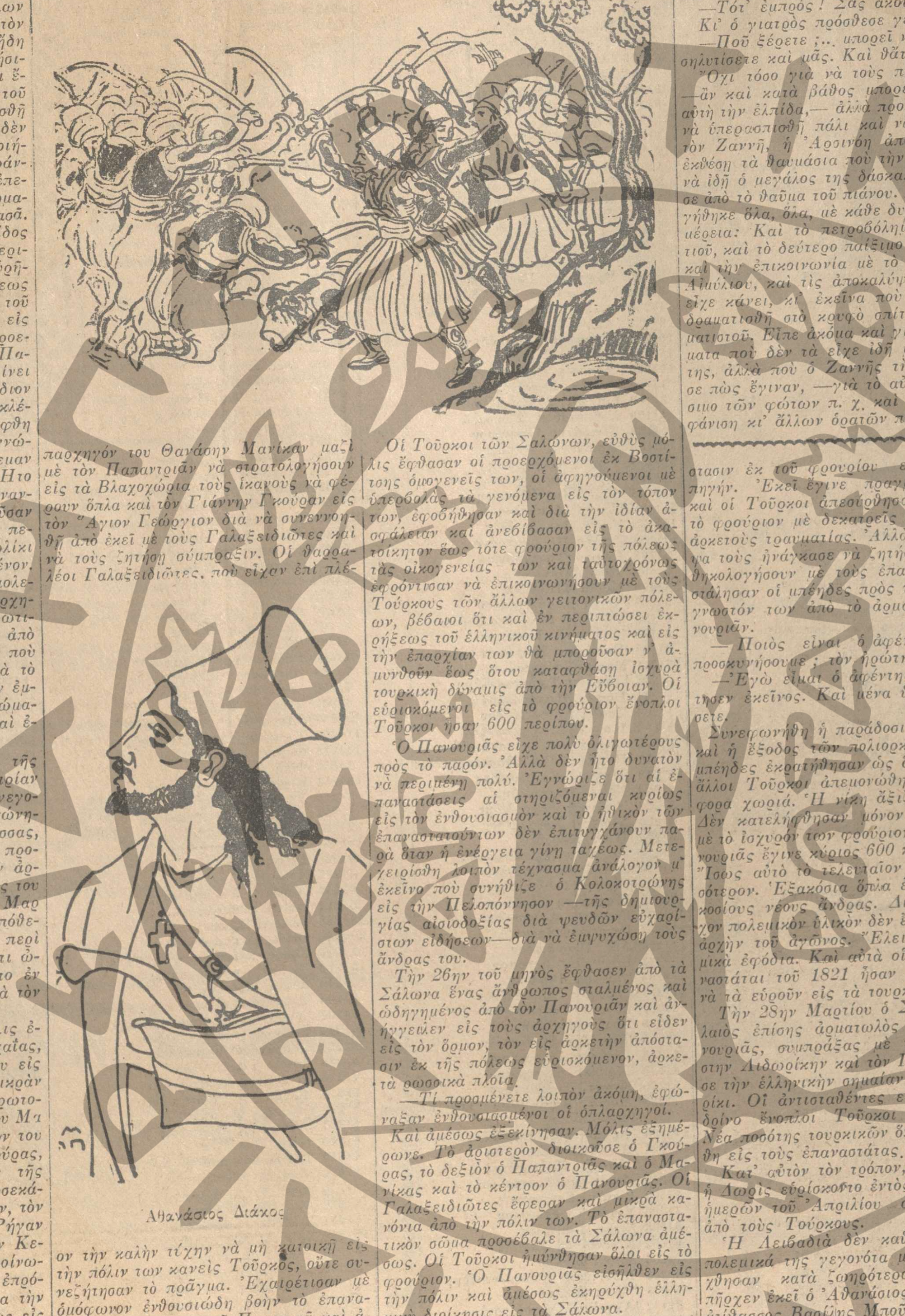

Ἀθανάσιος Διάκος

Οἱ Τοῦρκοι τῶν Σαλώνων, εὐθὺς μόλις ἔφθασαν οἱ προερχόμενοι ἐκ Βοστίτσης ὁμογενεῖς των, οἱ ἀφηγούμενοι μὲ ὑπερβολὰς τὰ γενόμενα εἰς τὸν τόπον των, ἐφοβήθησαν καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν καὶ ἀνεβίβασαν εἰς τὸ ἀκατοίκητον ἕως τότε φρούριον τῆς πόλεως τὰς οἰκογενείας των καὶ ταυτοχρόνως ἐφρόντισαν νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τοὺς Τούρκους τῶν ἄλλων γειτονικῶν πόλεων, βέβαιοι ὅτι καὶ ἐν περιπτώσει ἐκρήξεως τοῦ ἑλληνικοῦ κινήματος καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν των θὰ μποροῦσαν ν' ἀμυνθοῦν ἕως ὅτου καταφθάσῃ ἰσχυρὰ τουρκικὴ δύναμις ἀπὸ τὴν Εὔβοιαν. Οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸ φρούριον ἔνοπλοι Τοῦρκοι ἦσαν 600 περίπου.

Ὁ Πανουριᾶς εἶχε πολὺ ὀλιγωτέρους πρὸς τὸ παρόν. Ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περιμένῃ πολύ. Ἐγνώριζε ὅτι αἱ ἐπαναστάσεις αἱ στηριζόμεναι κυρίως εἰς τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ ἠθικὸν τῶν ἐπαναστατούντων δὲν ἐπιτυγχάνουν παρὰ ὅταν ἡ ἐνέργεια γίνῃ ταχέως. Μετεχειρίσθη λοιπὸν τέχνασμα ἀνάλογον μ' ἐκεῖνο ποὺ συνήθιζε ὁ Κολοκοτρώνης εἰς τὴν Πελοπόννησον —τῆς δημιουργίας αἰσιοδοξίας διὰ ψευδῶν εὐχαρίστων εἰδήσεων— διὰ νὰ ἐμψυχώσῃ τοὺς ἄνδρας του.

Τὴν 26ην τοῦ μηνὸς ἔφθασεν ἀπὸ τὰ Σάλωνα ἕνας ἄνθρωπος σταλμένος καὶ ὡδηγημένος ἀπὸ τὸν Πανουριᾶν καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς ὅτι εἶδεν εἰς τὸν ὅρμον, τὸν εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἐκ τῆς πόλεως εὑρισκόμενον, ἀρκετὰ ρωσσικὰ πλοῖα.

—Τί προσμένετε λοιπὸν ἀκόμη, ἐφώναξαν ἐνθουσιασμένοι οἱ ὁπλαρχηγοί.

Καὶ ἀμέσως ἐξεκίνησαν. Μόλις ἐξημέρωσε. Τὸ ἀριστερὸν διοικοῦσε ὁ Γκούρας, τὸ δεξιὸν ὁ Παπαντριᾶς καὶ ὁ Μανίκας καὶ τὸ κέντρον ὁ Πανουριᾶς. Οἱ Γαλαξειδιῶται ἔφεραν καὶ μικρὰ κανόνια ἀπὸ τὴν πόλιν των. Τὸ ἐπαναστατικὸν σῶμα προσέβαλε τὰ Σάλωνα ἀμέσως. Οἱ Τοῦρκοι ἠμύνθησαν ὅλοι εἰς τὸ φρούριον. Ὁ Πανουριᾶς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀμέσως ἐκηρύχθη ἑλληνικὴ διοίκησις εἰς τὰ Σάλωνα.

Ἀλλ' εἰς τὸ φρούριον μετ' ὀλίγον οἱ Τοῦρκοι εὑρέθησαν πρὸ δεινοῦ φοβεροῦ. Τοὺς ἔλειπε τὸ νερό. Ὁ ἐφοδιασμός των ἐξηντλήθη. Ἔκαμαν λοιπὸν ἔξοδον διὰ νὰ καταλάβουν τὴν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐκ τοῦ φρουρίου εὑρισκομένην πηγήν. Ἐκεῖ ἔγινε πραγματικὴ μάχη καὶ οἱ Τοῦρκοι ἀπεσύρθησαν πάλιν εἰς τὸ φρούριον μὲ δεκατρεῖς νεκροὺς καὶ ἀρκετοὺς τραυματίας. Ἀλλὰ τέλος ἡ δίψα τοὺς ἠνάγκασε νὰ ζητήσουν νὰ συνθηκολογήσουν μὲ τοὺς ἐπαναστάτας. Ἐστάλησαν οἱ ἀπεσταλμένοι πρὸς τοῦτο εἰς τὸν γνωστόν των ἀπὸ τὸ ἁρματωλίκι Πανουριᾶν.

— Ποιὸς εἶναι ὁ ἀφέντης σας νὰ προσκυνήσουμε; τὸν ἠρώτησαν.

—Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀφέντης σας, ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Καὶ μένα θὰ προσκυνήσετε.

Συνεφωνήθη ἡ παράδοσις τῶν ὅπλων καὶ ἡ ἔξοδος τῶν πολιορκουμένων. Οἱ μπέηδες ἐκρατήθησαν ὡς ὅμηροι καὶ οἱ ἄλλοι Τοῦρκοι ἀπεμονώθησαν εἰς διάφορα χωριά. Ἡ νίκη ἄξιζε τὸν κόπον. Δὲν κατελήφθησαν μόνον τὰ Σάλωνα μὲ τὸ ἰσχυρόν των φρούριον, ἀλλὰ ὁ Πανουριᾶς ἔγινε κύριος 600 καλῶν ὅπλων. Ἴσως αὐτὸ τὸ τελευταῖον ἤξιζε περισσότερον. Ἑξακόσια ὅπλα ἐσήμαινε ἑξακοσίους νέους ἄνδρας. Διότι τὸ ἔμψυχον πολεμικὸν ὑλικὸν δὲν ἔλειπε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀγῶνος. Ἔλειπαν τὰ πολεμικὰ ἐφόδια. Καὶ αὐτὰ οἱ πρῶτοι ἐπαναστάται τοῦ 1821 ἦσαν ἀναγκασμένοι νὰ τὰ εὕρουν εἰς τὰ τουρκικὰ φρούρια.

Τὴν 28ην Μαρτίου ὁ Σκαλτσᾶς, παλαιὸς ἐπίσης ἁρματωλὸς ὅπως ὁ Πανουριᾶς, συμπράξας μὲ τὸν Ἀναγνώστην Λιδωρίκην καὶ τὸν Πολίτην, ὕψωσαν τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς τὸ Λιδωρίκι. Οἱ ἀντισταθέντες εἰς τὸ Μαλανδρῖνο ἔνοπλοι Τοῦρκοι κατεκόπησαν. Νέα ποσότης τουρκικῶν ὅπλων διενεμήθη εἰς τοὺς ἐπαναστάτας.

Καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον, ἡ Φωκὶς καὶ ἡ Δωρὶς εὑρίσκοντο ἐντὸς τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ἀπριλίου ἀπολυτρωμέναι ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Ἡ Λειβαδιὰ δὲν καθυστέρησε. Τὰ πολεμικά της γεγονότα μάλιστα ἐξελίχθησαν κατὰ ζωηρότερον τρόπον. Ὑπῆρχεν ἐκεῖ ὁ Ἀθανάσιος Διάκος καὶ ὁ ἀτίθασσος Βασίλης Μποῦσγος.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ Ἀθανάσιος Διάκος καὶ ἡ Λειβαδιά.

Γρηγορίου Ξενοπούλου

Πνεύματα

Ἀθηναϊκὸ Μυθιστόρημα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Κανένα, κυρία μου!... Δηλαδὴ ὅλους αὐτούς, —χωρὶς νὰ σᾶς κολακέψω,— σεῖς τοὺς περνᾶτε... Ἔχω πολὺ ἀνώτερη ἰδέα γιὰ σᾶς παρὰ γιὰ τὸν Α καθηγητὴ ἢ γιὰ τὸ Β δικαστή... Γι' αὐτὸ ἀπορῶ. Καὶ εἶμαι πολὺ-πολὺ περίεργος νὰ μάθω πῶς σᾶς ἔπεισε. Μὲ λόγια μόνο; μὲ θεωρίες; Ἢ σᾶς ἔκαμε νὰ ἰδῆτε πράγματα; Καὶ σὰν τί νὰ ἦταν αὐτὰ τὰ πράγματα ποὺ εἶχαν τέτοια ἐπίδραση στὸ μυαλό σας;... Θὰ μὲ ὑποχρεώσετε, κυρία Μαυρομάρη, νὰ μοῦ πῆτε. Τὸν Α δικαστὴ δὲν τὸν ρώτησα ποτέ. Ἐσᾶς ὅμως, βλέπετε, σᾶς ρωτῶ.. Ἡ κυρία Ζαχαριάδη εἶναι φίλη μας... Δὲν πιστεύω νὰ μὴ θέλετε νὰ μιλήσετε μπροστά της...

—Δὲν μ' ἐμποδίζει ἡ κυρία Ἀγγελική, ψιθύρισε ἡ Ἀρσινόη.

—Τότ' ἐμπρός! Σᾶς ἀκούω!

Κι' ὁ γιατρὸς πρόσθεσε γελώντας:

—Ποῦ ξέρετε;.. μπορεῖ νὰ μᾶς προσηλυτίσετε καὶ μᾶς. Καὶ θἄταν λίγο;...

Ὄχι τόσο γιὰ νὰ τοὺς προσηλυτίσῃ —ἂν καὶ κατὰ βάθος μπορεῖ νἄχε κι' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα,— ἀλλὰ προπάντων γιὰ νὰ ὑπερασπισθῇ πάλι καὶ νὰ δικαιώσῃ τὸν Ζαννῆ, ἡ Ἀρσινόη ἀποφάσισε νὰ ἐκθέσῃ τὰ θαυμάσια ποὺ τῆς εἶχε κάμει νὰ ἰδῇ ὁ μεγάλος της δάσκαλος. Ἄρχισε ἀπὸ τὸ θαῦμα τοῦ πιάνου. Καὶ τὰ διηγήθηκε ὅλα, ὅλα, μὲ κάθε δυνατὴ λεπτομέρεια: Καὶ τὸ πετροβόλημα τοῦ σπιτιοῦ, καὶ τὸ δεύτερο παίξιμο τοῦ πιάνου, καὶ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Αἰμιλίου, καὶ τὶς ἀποκαλύψεις ποὺ τῆς εἶχε κάνει, κι' ἐκεῖνα ποὺ εἶχαν διαδραματισθῇ στὸ κρυφὸ σπίτι τοῦ πνευματιστοῦ. Εἶπε ἀκόμα καὶ γι' ἄλλα θαύματα ποὺ δὲν τὰ εἶχε ἰδῇ μὲ τὰ μάτια της, ἀλλὰ ποὺ ὁ Ζαννῆς τὴν ἐβεβαίωσε πῶς ἔγιναν, —γιὰ τὸ αὐτόματο σβύσιμο τῶν φώτων π. χ. καὶ γιὰ τὴν ἐμφάνισι κι' ἄλλων ὡραίων πνευμάτων ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ Αἰμιλίου. Ὁ γιατρὸς τὴν ἔκοπτε κάθε τόσο, γιὰ νὰ τῆς ζητῇ λεπτομέρειες. Καὶ μετὰ μισὴ σχεδὸν ὥρα ἤξερε πιὰ στὴν ἐντέλεια πῶς κι' ἀπὸ τί ἡ κυρία Μαυρομάρη εἶχε προσέλθει στὸν πνευματισμό...

Φυσικά, ὁ γιατρὸς τἄκουσε μ' ἕνα χαμόγελο δυσπιστίας, εἰρωνίας, μ' ἕνα ὕφος ποὺ ἔλεγε: «καλά, καλὰ τώρα ἐγὼ θὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω ὅλα!»... Ἡ κυρία Ζαχαριάδη ὅμως δὲν γελοῦσε καθόλου! Εἶχε γουρλώσει τὰ μάτια της κι' ἦταν φανερό,— ἂν καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὸ κρύψῃ,— πῶς ἡ διήγηση τὴν συγκινοῦσε καὶ τὴν ἀνατρίχιαζε. Καὶ στιγμὲς-στιγμὲς κοίταζε τὸ γιατρὸ σὰ νὰ τοῦ ζητοῦσε βοήθεια, σὰ νὰ τοὔλεγε: «Ψέματα εἶναι λοιπόν; Μιλῆστε νὰ ἡσυχάσω!...»

Κι' ὁ γιατρὸς μίλησε.

—Αὐτά, εἶπε. Τίποτ' ἄλλο ἀπ' αὐτά!

...Καὶ τώρα, κυρία μου, ποῦ βρίσκετε, παρακαλῶ, τὸ ὑπερφυσικὸ σ' αὐτὰ ὅλα ποὺ εἴδατε ἢ ἀκούσατε;

—Ποῦ βρίσκω τὸ ὑπερφυσικό;! ἀπόρησε ἡ Ἀρσινόη. Μὰ εἶναι φυσικὸ πρᾶγμα νὰ βλέπω τὴν ὑπηρέτριά μου χωρισμένη σὲ δύο, —σὲ ψυχὴ καὶ σὲ σῶμα,— ἢ νὰ μοῦ παρουσιάζεται τὸ παιδί μου ὁλοζώντανο, καὶ νὰ τὸ βλέπουν πρῶτα οἱ ἄλλοι κι' ἔπειτα ἐγώ;... ἤ...

—Σταθῆτε, κυρία μου, ἕνα-ἕνα!... Ἂς πάρουμε αὐτὰ τὰ γεγονότα μὲ τὴ σειρά. Πρῶτα τὸ πιάνο. Ἐσεῖς πιστέψατε ὅτι ὁ Ζαννῆς, γιὰ νὰ σᾶς προσηλυτίσῃ, ἔστειλ' ἕνα πνεῦμα καὶ σᾶς χτύπησε τὸ πιάνο σας τὴ νύχτα. Δὲν μοῦ λέτε ὅμως: ἀποκλείεται ὡς φυσικῶς ἀδύνατο νὰ τὸ χτύπησε ἄνθρωπος, εἴτε γιὰ νὰ σᾶς τρομάξῃ, εἴτε γιὰ νὰ σᾶς πείσῃ;...

—Ἄ! μὴ θὰ μοῦ πῆτε τώρα, σὰν τὴν πεθερά μου, πῶς τὸ χτύπησε ἡ Ἀθανασία;

—Ἀκριβῶς, κυρία μου! Ἀπ' ὅσα μοῦ διηγηθήκατε γι' αὐτήν, κι' ἀπὸ μερικὰ ποὺ μοῦ εἶπε ὁ... Ζαννῆς, συμπεραίνω ἀδιστάκτως πῶς ἡ Ἀθανασία σᾶς ἔπαιξε τὴ φάρσα. Εἶν' ἕνα κορίτσι ποὺ ἔχει τὸ διάβολο μέσα του. Τρόπος τοῦ λέγειν δηλαδή, γιατὶ κανένα διάβολο δὲν ἔχει. Εἶναι μόνο ἕνα πλάσμα ὑστερικό, πονηρό, κακότροπο, διεστραμμένο τελοσπάντων, —τὰ ξέρω καλὰ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ πλάσματα,— ποὺ θἄκουσε τότε νὰ λέτε στὸ σπίτι, γι' ἀστεῖο, πὼς ὁ Ζαννῆς θὰ σᾶς ἔστελνε πνεῦμα, καὶ σκέφθηκε, παρορμήθηκε, νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ αὐτή. Πῶς τὸ κατάφερε, πῶς βόηθε τρόπο, εὐκαιρία δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει. Τὸ ζήτημα εἶναι: ἀποκλείεται νἄπαιξε τὸ πιάνο ἡ Ἀθανασία;

—Ὁ κ. Ζαννῆς λέει πὼς κι' αὐτὴ νὰ τὄκανε, πάλι τὴν ἔσπρωξε τὸ πνεῦμα.

—Καλά... αὐτὸ θὰ τὸ ἰδοῦμε ὕστερα.

—Καὶ τὴν πρώτη φορά, ἔστω. Τὴ δεύτερη ὅμως; Ἡ Ἀθανασία δὲν ἦταν πιὰ στὸ σπίτι μας...

—Μπά; Καὶ τὸ σπίτι σας δὲν ἔχει πόρτα; Κι' ἡ Ἀθανασία δὲν ἔχει πόδια;... Τρύπωσε μιὰ στιγμή, χτύπησε, ἔπαιξε, ἔφυγε. Εἶναι ὑπερφυσικό;

—Καὶ τὸ πετροβόλημα λοιπόν;

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἐξήγησε καὶ τὸ πετροβόλημα ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς. Ἡ Ἀθανασία τὸ διέπραξε κι' αὐτό, ποὺ ὅταν τὤκαψε ἀπ' τὸ σπίτι, πῆρε μαζί της τρόφιμα, γιὰ νὰ κρυφτῇ στὸ γιαπὶ καὶ νὰ μείνῃ τρεῖς ὁλόκληρες ἡμέρες. Ὁ ὑστερισμός της ὁ ἴδιος τῆς ἔδινε ὅλη αὐτὴ τὴ θέληση καὶ τὸ πεῖσμα. Ἦταν ἁπλούστατα μιὰ παρορμητική, ποὺ μὲ τὴν ἴδια εὐκολία μποροῦσε νὰ ρίξῃ καὶ φαρμάκι στὸ νερὸ ἢ στὸ φαΐ, νὰ τοὺς δηλητηριάσῃ τοὺς ἀνθρώπους, ἂν ἄκουγε τυχὸν πῶς τοὺς τὄχε προφητέψει κανένα πνεῦμα. Τὰ παραδείγματα ἦταν ἄπειρα. Κι' ὅλα αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ κατορθώματα εἶχε ἀποδειχθῆ πῶς τἄκαναν, σχεδὸν ἀσυνείδητα, ἄνθρωποι ὑστερικοί, καὶ συνήθως κορίτσια τοῦ ὑπηρέτριες στὴν ἡλικία τῆς Ἀθανασίας.

—Πολὺ καλά! φώναξε ἡ Ἀρσινόη, ἀποφασισμένη πιὰ νὰ βρῇ τὴν ἄκρη. Σᾶς χαρίζω τὸ πιάνο καὶ τὶς πέτρες. Τἄλλα ὅμως πῶς τὰ ἐξηγεῖτε;

—Ποιὰ ἄλλα, κυρία μου; Ποῦ παίρνετε ἕνα μολύβι, τὸ κρατεῖτε ἀπάνω στὸ ἄσπρο χαρτί, προσηλώνεσθε στὴ μύτη του καί... τὸ μολύβι ἀρχίζει νὰ γράφῃ... μονάχο του;

—Μάλιστα! αὐτό! Ἢ θὰ μοῦ πῆτε τώρα πῶς τὸ κουνῶ ἐγώ, πῶς γράφω ἐγώ;...

—Μὲ μεγάλη μου λύπη, κυρία μου, ἀλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ σᾶς πῶ. Ἐσεῖς κουνᾶτε τὸ μολύβι, ἐσεῖς γράφετε αὐτὰ ποὺ δῆθεν σᾶς ὑπαγορεύει τὸ πνεῦμα. Μὲ τὴ διαφορὰ μόνο πῶς δὲν τὸ καταλαβαίνετε. Καὶ δὲν τὸ καταλαβαίνετε, γιατί, μὲ τὴν προσήλωση, παθαίνετε καὶ σεῖς ἕνα εἶδος ὑπνωτισμοῦ.

—Δὲν τὸ καταλαβαίνω... Ρωτῶ τὸ πνεῦμα γιὰ κάτι τί. Πῶς ξέρω γιὰ νὰ γράψω ἐγὼ τὴν ἀπάντηση;

—Μά... δὲν ξέρετε γράμματα;

—Γράμματα ξέρω... Πῶς ξέρω ὅμως,—παραδείγματος χάρη,— καὶ πῶς ἡ πεθερά μου θὰ πεθάνῃ στὸ χρόνο;

—Σπουδαία προφητεία γιὰ μιὰ γερόντισσα ἑκατὸ χρονῶ!... Μὴ γελιέσθε, κυρία Μαυρομάρη! Γράφετε μόνη σας ὅσα ξέρετε πῶς θὰ γίνουν, ὅσα συμπεραίνετε, φαντάζεσθε ἢ ἐπιθυμεῖτε. Κι' ἂν δὲν ἤξερα πόσο ἀγαπᾶτε τὴν κυρία πεθερά σας, θἄλεγα...

—Πῶς ἐπιθυμῶ τὸ θάνατό της καὶ γι' αὐτό... τὸν ἔγραψα!

—Ὄχι, τὸν γράψατε γιατὶ τὸν θεωρεῖτε πιθανό. Σ' ἄλλα ὅμως ἐρωτήματά σας, ἐγράψατε ἐκεῖνο ποὺ ἐπιθυμούσατε. Ἔτσι γράφουν ὅλοι οἱ πνευματισταί. Κι' ὁ Ζαννῆς, κι' ὁ Σχινᾶς...

—Κι' ἡ Λιλίκα, ἡ μικρὴ Λιλίκα, ποὺ δὲν ἔβγαλε τὸ δημοτικὸ καὶ γράφει ξένες λέξεις; Κι' ὁ κύριος Ζαννῆς ποὺ γράφει γερμανικὰ χωρὶς νὰ ξέρῃ καθόλου αὐτὴ τὴ γλῶσσα; Ἀμ' ὁ κύριος Σχινᾶς ποὺ ζωγραφίζει, ἐνῷ ποτέ του δὲν ἔμαθε ζωγραφική;...

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Γ. Φ. Γαργαλιάνους. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ προσέλθετε δι' ἐξετάσεις, ἐκτὸς ἂν ψηφισθῇ κατατεθὲν εἰς τὴν Βουλὴν σχετικὸν νομοσχέδιον.

Λογιστὴν Ἰον. Τραπέζης, Χανιά. Τὰ δικαιολογητικά σας θὰ ἐπιστραφοῦν κατ' αὐτὰς διὰ ταχυδρόμου ἐγγράφου, εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν Πρωτοδικῶν Χανίων, πρὸς συμπλήρωσιν καὶ θεώρησιν.

κ. Ν. Παπαναγιώτου, Πάτρας. Γίνεται σκέψις νὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς ἐποπτῶν, δὲν ἐκανονίσθησαν ὅμως ἀκόμη αἱ λεπτομέρειαι.

κ. Ν. Εὐσταθόπουλον. Ἄστρος. 1) Δύνασθε νὰ δώσετε γραπτὰς ἐξετάσεις πτυχιακὰς τὸν Ἰούνιον. 2) Εἰς τὰ διδαχθέντα μαθήματα. 3) Μάλιστα.

κ. Ν. Νικητόπουλον, Θουρίαν. Ἀπεσύρθη.

κ. Μ. Τζωρτζακάκην, Ἐνταῦθα. Πιθανῶς τὸν Σ)βριον. 2) Εἶχε προκηρυχθῇ πρὸ ἑξαμήνου διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν κλάσιν 1930. Δὲν ἀπεφασίσθη ἂν θὰ γίνῃ νέα προκήρυξις. 3) Δὲν θὰ λειτουργήσῃ ἡ σχολή.

κ. Σ. Χαλικιόπουλον, Πειραιᾶ. Ἐπέσατε θῦμα ἀπατεώνων καὶ θὰ κάμετε καλὰ ν' ἀποταθῆτε εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Τὰ σταλέντα ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν σας, διὰ νὰ τὰ ἐπισυνάψετε εἰς τὴν μήνυσιν.

κ. Γ. Δ. Κέρκυραν. Δὲν ἔγιναν ἀκόμη διορισμοί. Σχετικὴ ἀπόφασις θὰ ληφθῇ περὶ τὰ μέσα Ἀπριλίου.

κ. Α. Λ. Μ. Μεθώνην. Πρέπει νὰ ἔχετε ἀπολυτήριον γυμνασίου. Μόνον εἰς τὰς προσηρτημένας σχολὰς τοῦ Πολυτεχνείου γίνεσθε δεκτός.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΤΥΠΟΝ, ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΑΜΙΑΝ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

Ἐξ ἁπλῆς καὶ μόνον ὑποχρεώσεως πρὸς τὸ δίκαιον ἐπιτελοῦντες καθῆκον ἐπιβεβλημένον, ἀναγκαζόμεθα νὰ κάμωμεν τὴν τιμήν, ὡς δὲν ἔπρεπε, ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν ἀνώνυμον συντάκτην τοῦ κατὰ τοῦ ταμίου Μεγαρίδος δημοσιεύματος, ἀφ' ἑνὸς ἵνα συνηγορήσωμεν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ ὑπὲρ ἑνὸς καθ' ὅλα ἀρίστου καὶ ἐντίμου δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ θέσωμεν τέρμα εἰς τὸν περὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ δημιουργηθέντα θόρυβον ἐκ μέρους δύο - τριῶν γνωστῶν εἰς τὴν Κοινωνίαν μας διὰ παρομοίας φύσεως ἐνεργείας.

Διαδηλοῦντες ἐν προκειμένῳ τὴν γνώμην συμπαθείας τῆς Κοινωνίας τῶν Μεγάρων ὡς καὶ ὅλης τῆς ἐπαρχίας μας, τὴν ὁποίαν κρατεῖ ἀνάστατον ἡ ἀληθῶς σκανδαλώδης δρᾶσις τῶν ὡς ἄνω, ἐναντίον καθ' ὅλα ἀρίστου καὶ τιμίου ὑπαλλήλου καὶ οἰκογενειάρχου καὶ ὡς εἰλικρινεῖς καὶ εὐσυνείδητοι ἄνθρωποι, ἐπιτελοῦντες καθῆκον ἱερόν, παρέχομεν τὰς ἑξῆς πληροφορίας: Ὁ ταμίας Μεγαρίδος εἶνε ὁ ἰδεώδης δημόσιος λειτουργός, ὁ ἐκτελῶν πάντοτε ἄριστα τὸ καθῆκον του καὶ παρὰ τὸ ἄχαρι τοῦ ἐπαγγέλματός του κατορθώσας νὰ ἐπιβάλῃ τὸν σεβασμὸν ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν συμπολιτῶν μας. Τὰ ἐναντίον του μυθεύματα εἶνε ἀπόρροια τῆς ἀξιώσεώς των πρὸς φορολογικὴν ἀσυδοσίαν καὶ ἀποτελοῦν ἴδιον τῆς δράσεώς των καὶ τοῦ χαρακτῆρός των ἐξ ὧν καὶ ἔδωκαν, δίδουν καὶ θὰ δώσουν λόγον.

Ἐὰν θὰ ὑπαρξῃ λόγος ἐκστρατείας τῶν Μεγαρέων πρὸς τὰς Ἀθήνας, ὡς γράφει ὁ ἀνωνυμογράφος, τοῦτο θὰ γίνῃ μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παράσχωμεν συστάσεις εἰς τοὺς ἁρμοδίους διὰ τὴν ἐν γένει δρᾶσιν των καὶ νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν νὰ παύσῃ πλέον ν' ἀσχολῆται μ' αὐτοὺς διὰ νὰ μὴ ἐκπίπτῃ ἡ ἔννοια τοῦ Κράτους εἰς τὰ ὄμματα τῆς κοινωνίας μας.

Δι' ὑπομνήματός μας εἰς ὃ θὰ ὑπογράφεται ὁλόκληρος ἡ Κοινωνία τῶν Μεγάρων θὰ ἐκθέσωμεν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τὴν ἀλήθειαν. Ἰωάννης Νικολάου, πρόεδρος ἐμποροβιομηχάνων, Βασιλ. Πανταζῆς, πρόεδρος παντοπωλῶν, Σωκρ. Ἀλεξίου, πρόεδρος Καφεπωλῶν, Ἐμμ. Σαμούρης, πρόεδρος Κουρέων, Σίδερης Πανταζῆς, πρόεδρος Δημοτ. Συμβουλίου Μεγάρων, Κωνστ. Μαυρουκάκης, ἐμποροκτηματίας, Δημ. Κάρκας ἰατρός, πρόεδρος Συλλόγου Φιλοπροόδων, Γεώργ. Μαλέας, ἰατρός, Σωκράτ. Φουρκιώτης, ἰατρός, Χαράλ. Μέμαλης, δικηγόρος Εὐάγ. Μενιδιάτης, ἐμποροκτηματίας, Σπῦρος Καραγιῶργος ἐμποροκτηματίας.

Ὁ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ὑπενοικιάζει ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου 2 κατοικίαν ἐξ 7 δωματίων, 2 δωματίων ὑπηρεσίας, κουζίνας, OFFICE, λουτροῦ, ἀεριόφωτος, ἠλεκτρικοῦ, ὕδατος κλπ. Πληροφορίαι ἐντός.

ΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΘΕΝΤΩΝ
ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ„
ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΤΩΝ

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας, κατηρτίσθησαν οἱ κατάλογοι τῶν πρὸ δεκαπενθημέρου περίπου γενομένων κληρώσεων τῶν οἰκοπέδων α' καὶ β' κατηγορίας, τῆς δευτέρας ἀπαλλοτριώσεως τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Σμύρνης. Ἀντίγραφα τῶν καταλόγων τούτων κατώρθωσε νὰ προμηθευθῇ ἡ «Πρωΐα» δημοσιεύουσα τούτους κατωτέρω. Ὁ προηγούμενος ἑκάστου ὀνόματος δικαιούχου πρόσφυγος ἀριθμός, εἶνε ὁ ἀριθμὸς τοῦ οἰκοπέδου, τὸ ὁποῖον τῷ ἐκληρώθη.

Ὁ κατάλογος τῶν κληρώσεων τῆς α' κατηγορίας ἔχει ὡς ἑξῆς:

6)176 Ἀδαμ. Σημητόπουλος
1)177 Γεώργ. Νικολαΐδης
5)176 Χαρ. Κωνσταντινίδου
6)177 Μελπ. Μακροθυμίου
3)176 Γεωργία Ζαχαριόγλου
4)176 Μαλάμα Ζαρμπόνι
1)176 Ἰωάννης Καταχουζηνός
5)177 Ἰωάν. Καλοκαιρινός
7)177 Εὐτυχία Θεοφανίδου
8)177 Μιχαὴλ Πανάγου ἢ Κοντομίχαλου
9)177 Ἀντ. Κατραμάνος
10)177 Ἀνδρομ. Καρρᾶ
11)177 Δημ. Μαξούρης
12)177 Θωμαΐς Πίταση
13)177 Ἀγγ. Ἀθανασούλα
14)177 Χρυσάνθη Φαφαλέν
15)177 Ἰφιγένεια Δεολεμέζ
16)177 Γεώργ. Παπαναστασίου
17)177 Φλωρεντία Φέξη
1)178 Ζαφειρία Κωνσταντίνου
2)178 Θέμις Κουκουναρᾶ
5)178 Κ. Περγαμινοῦ
6)178 Γεώργιος Γεωργιάδης
7) 178 Λιδία Τσαλίκη
8)176 Θάλεια Χαριτοπούλου
9)178 Γεωργία Π. Περιμένη
10)178 Ἀγγέλα Π. Πουλίου
11)178 Εὐστρ. Μαλίδης
12)178 Ἑλένη Κυμιζόγλου
13)178 Μενέλαος Παππᾶς
14)178 Στέλλα Καζάζη
15)178 Κατερίνη Νικολάου
16)178 Ἀντιγ. Κατσαρέλη
17)178 Κωνστ. Κερεστετζῆς
18)178 Νικόλ. Παπαδημητρίου
1)179 Νίκας Δ. Παπαδόπουλος
2)179 Ἀριστομένης Φλῶρος
3)179 Βασιλεία Κουρῆ
4)179 Ἰωσὴφ Ἄννινος
5)179 Ἀθηνᾶ Δεληκάρη
6)179 Ἀνδρ. Κονταξῆς
7)179 Εὐάγ. Φωτεινόπουλος
8)179 Μαρ. Ἀλεξοπούλου
11)179 Παναγιώτης Ἔξαρχος
12)179 Ἐμμ. Κλάψης
13)179 Ἀνδρομάχη Καμπάδη
14)179 Ἀνδρονίκη Παπαγιαννακοπούλου
15)179 Θέμις Φραγκάσκου
16)179 Ἀλκ. Λουκᾶς
17)179 Ἐμμ. Ἀρώνης
18)179 Πέτρος Παππᾶς
4)177 Δεσ. Κουτσαυτοπούλου
9)190 Κακουλὴ Μπουρέκα
8)190 Νικ. Σαρβαρλῆς
10)190 Ἀχιλ. Παντελίδης
7)190 Κωνστ. Μιχάλη
7)190 Βασιλεία Ἀθανάσογλου
3)190 Πέρσα Ἀξαρλῆ
2)190 Παρασκευὴ Καζάκα
19)172 Ὀρθοδοξ. Π. Ὁμουρλόγλου
9)182 Γεώργ. Γ. Χατζηγεωργίου
13)172 Ἰωάν. Τσημανόγλου
1)193 Ι. Σησμανόγλου
2)173 Χαρ. Ἀσλόγλου
5)173 Κωνστ. Παπίνης
6)173 Ἰουλία Βελισσαροπούλου
7)173 Δημ. Χατζηγιάννογλου
7)194 Κατίνα Τσοπανίδου ἢ Ποιμενίδου
3)172 Παρασκευὴ Ἀλεξοπούλου
6)183 Μαρία Σταυρίδου
7)183 Λεὼν Χουρμουζιάδης
18)174 Ὀλυμπία Ἀσλάνογλου
19)174 Λεονόρα Βαϊνδηρλῆ
9)173 Μάριος Παππᾶς
12)173 Νίνα Κανακάκη
8)183 Ἑλένη Μανδανάκη
1)184 Ἑλένη Κασιμάτη
2)184 Εἰρήνη Ἀσλανίδου
7)184 Ἠλίας Σπανούδης
8)184 Ἑλένη Τζωρτζοπούλου
13)173 Ἀναστ. Βογιατζόγλου
7)166 Δημ. Καπνιᾶς
1)185 Μαρία Κυπριανίδου ἢ Καπλιανίδου
3)185 Ἑλένη Χόλ. τὸ γένος Βαλτσάνου
8)166 Μαρ. Ζαφειρίου
9)166 Κωνστ. Λυτσεράπουλος
4)185 Σταματίνα καὶ Δέσποινα Λαζαράκη
5)185 Παῦλος Πολυχρόνης
9)167 Κωνστ. Μπαλῆς
6)185 Ἰωάννης Τσακίρης
7)185 Θεμ. Ἀντωνιάδης
8)185 Βασίλειος Σταματίου
5)167 Ἑλένη Χρ. Κεμπέσου
7)167 Ἀθηνᾶ Σκρέττα
19)167 Ἀπόστολ. Καλφογιάννης
11)167 Ἀντώνιος Ἀτζέμης ἢ Ἀτζέμογλου
12)167 Περικλῆς Προυσαεὺς
9)168 Πλάτων Γαβριήλογλου
19)168 Σωκρ. Καμπουρόπουλος
5)166 Δέσπω Μακρῆ
6)166 Γεώργιος Θέμελης
5)170 Χριστόφορος Καπαμίδης
8)170 Μιλτ. Νομικὸς
2)174 Νικόλαος Καΐρης
3)174 Θεοπέμπτης Σωτηράκης
4)174 Χριστ. Φραγκουλίδης
5)171 Ζωὴ Μιχαηλίδου
6)171 Νικόλ. Σησμάνογλου
7)171 Σοφία Φραγκοπούλου
11)174 Εὐτέρπη Πεσματζόγλου
13)181 Ἑλένη Σταυρίδου
12)181 Χαρίλαος Ἀεράκης
14)174 Ὀρέστης Φωστηρόπουλος
15)174 Κωνστ. Τσιβόγλου
15)170 Κωνστ. Σινανίδης
16)170 Μιχαὴλ Φωτεινός
2)197 Ἰσίδωρος Βαμβακίδης
3)197 Παυλίνα Στράδη
4)197 Εὐδοξία Τσομπάνη
12)196 Παρθ. Πηλικίδου
8)196 Γεώργ. Λεονταρίδης
1)195 Γεωργ. Νικολαΐδης
1)194 Θεανὼ Εἰμολπίδου
14)193 Χρυσάνθη Χατζάκου
5)196 Μαριάνθη Ἀναστασιάδου
11)170 Ἀθαν. Ξανθόπουλος
12)170 Ἰφιγένεια Δουρβέκη
13)170 Βεατρίκη Γρηγ. Μαντικιάν
16)174 Ξανθὴ Παυλίδου
3)166 Ἀνδρονίκη Φιλόσογλου
4)166 Ἀθαν. Λεβεντόπουλος
6)192 Ἰωάννης Ἀποστολίδης
3)192 Ἰωάννης Ἀμαραντίδης
14)170 Θεόδ. Ξανθόπουλος
13)167 Ἑλένη Κερεστερετζοπούλου
14)167 Βιργ. Νικολαΐδου
1)181 Ἰωάννης Σηκουτρῆς
5)172 Αἰμιλία Βλαχοπούλου
6)172 Γεωργ. Σαγιάνης
7)172 Ἰωάν. Γεωργαλᾶς
3)173 Ἀνθίτη Καβάζη
4)173 Μερόπη Μιχαλακάκου
2)181 Ἀγγελικὴ Τσατάλα
4)174 Παναγ. Καραντανίδης
15)167 Μαρία Κεφάλα
2)168 Ἰφιγένεια Βασιλειάδου
1)175 Ἀθηνᾶ Τζανέτου
2)175 Μαρία Χατζηπέτρου
1)192 Μάριος Ἐλευθερίου
3)171 Δημ. Παλαιολόγου
4)171 Τιμόκλεια Μουμουτζόγλου
11)181 Νικόλ. Σωτηρίου
5)181 Ἀντώνιος Μαραβελίδης
7)181 Τάκης Καλενδέρογλου
8)181 Νικόλ. Μαχιάκας
19)181 Μάθθα Ζάννου
4)181 Ἀρεταῖος Συμεωνίδης
14)174 Μαρίνα Βασιλειάδου
1)182 Εὐτέρπη Ταβουλάρη
2)182 Στυλ. Δημητριάδης
7)168 Ἰουλία Μυλωνᾶ
4)169 Ἀντώνης Ζησιμάτος
5)168 Δέσπω Γουλᾶ
2)167 Νικόλαος Παπαγγελάκης
6)182 Ἶρις Κουγιουμτζέλη
7)182 Γεωργάκιος Γατσίδης
8)182 Ὄλγα Κωνσταντάρακη
8)172 Ἀναστασία Μερκίτου
9)172 Ἀναστ. Ἀθανασούλας
1)190 Ἀριστ. Μαξούρης
4)189 Κωνστ. Βουτσαδόπουλος
1)189 Ἡρακλῆς Παλάτζογλους
2)189 Σοφία Σπανοῦ
2)188 Ἀναστασία Βαλαβάκη
5)186 Ἀριστέα Παπαδημητρίου
4)186 Εὐφροσύνη Πετρίδου
3)186 Εὐφροσύνη Λεβῆ
2)186 Ξένη Μεταξᾶ
1)186 Κωστ. Παυλίδης
1)171 Στέφ. Σοφιανός
2)171 Αἰκατερ. Ὄγδη
2)172 Ζαφείρω Χέλμη
8)173 Δέσποινα Ἀθανασιάδου
19)173 Ζήσης Χατζηπαρασκευᾶς
4)172 Δωροθέα Παπαγεωργίου
11)173 Ἴδα Ἀλευρᾶ
1)174 Ἄννα Ρώσση
17)170 Αἰκατ. Καμπουροπούλου
3)182 Στάσα Τσοικαλᾶ
5)182 Βασ. Λυχροῦ
19)169 Μενέλ. Γρηγοριάδης
1)170 Νικόλαος Οἰκονόμου
2)170 Εὐαγγελία Σφαέλου
12)168 Χριστόφορος Μαυρομμάτης
7)170 Εὐανθία Ἐλευθεριάδου
8)174 Μελπομένη Παύλου
10)182 Ὀρέστης Κολοκοτρώνης
19)193 Ἰγνάτ. Ἀβραμέλης
11)182 Μαργ. Καρακλῆ
12)182 Δημήτρ. Ἀκτάρης
13)182 Χαρίλαος Σ. Κιουζὲς Πεζᾶς
2)183 Ἐστὴρ Μελετίου
3)183 Ἑλένη Ἀρ. Ἠλιάδου
4)183 Δημ. Καχριμάνης
6)199 Δημ. Νικολαΐδης
2)166 Εὐδοκία Παλαιολόγου
8)168 Δημ. Οἰκονόμου
9)170 Αἰκατ. Κασάπογλου
10)170 Μάριος Μιχαηλίδης
7)169 Δημήτριος Σταμβολάκης
8)169 Βασιλικὴ Βογιατζῆ
9)169 Ἀπόστ. Σωτηρούδης
1)166 Ἠλίας Ἀσλάνογλου
1)193 Λάζαρος Δημητριάδης
3)167 Παγόνα Βαϊκούση
4)167 Δημ. Καμπέρογλου
10)198 Μαρία Διγενῆ
4)169 Πέτρος Μαλοικᾶτος
5)169 Φώτης Μιχαηλίδης
6)169 Ἀλεξάνδρα Ἀντωνιάδου
13)168 Ἰορδάνης Κολυτίδης
14)168 Σμαρὼ Σαραφιανοῦ
1)169 Κωνστ. Οἰκονόμου
2)169 Γρηγ. Γρηγοριάδης
3)169 Παρὴ Χατζηγιαννάκη
14)173 Ἰωάννης Σωτηρόπουλος
9)174 Γεώργιος Ἀράπης
10)174 Ἀλεξ. Γιαμαλίδης

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ
ΤΩΝ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

7)132 Λευκὴ Οἰκιάδου
8)232 Μαρία Μελετίου
9)232 Ἀναστασία Παμπίδου
10)232 Κωνστ. Μακρίδης
11)232 Ἀνδρέας Σαρρηγιάννης
12)232 Κατίνα Καλυβοπούλου
13)232 Ἠλίας Μ. Παστέας
13)196 Σταροῦλα Ξανθοπούλου
14)196 Γεωργ. Λεονταρίτης
9)196 Νικόλ. Διαμαντίδης
10)196 Εὐτυχία καὶ Εἰρ. Νεοφύτου
11)196 Στάσα Δεσίπρη
6)196 Εὐανθία Ξουδέα
2)196 Χρυσῆ Χρυσοπούλου
3)196 Μιχαὴλ Ρουπουλάκης
4)196 Μιχαὴλ Καϊνάδας
1)236 Λιλίκα Εὐστρ. Βενιζέλου
2)236 Ἀμαλία Τσολακίδου
3)236 Μαρία Ἀποστολίδου
5)236 Παῦλος Ἀλεξανδρίδης
6)236 Ἀθηνᾶ Νεοφύτου
7)236 Μιχαὴλ Παγανέλης
8)236 Ἐλευθέριος Στρουμπούλης
9)236 Κωνστ. Παναγιωτίδης
10)236 Κωνστ. Πολύπευκος
11)236 Δέσποινα Λαδέση
12)236 Γεώργιος Θαλασσινός
1)237 Ἀντώνιος Ἀμπουσούρης
2)237 Γρηγόριος Σαράφης
3)237 Μαρία Χόντζογλου
4)237 Ζωὴ Σπινάρη
5)237 Νεφέλη Σαραντίδου
6)237 Χατζηπᾶνος Σαραντίδης
7)237 Ἐμμανουὴλ Ποτούδης
8)237 Γρηγόριος Γρηγοριάδης
3)262 Χρυσόστομος Κ. Ἀβραμίδης
4)262 Δημ. Μαυρίδης
16)261 Ἀθηνᾶ Κοτζιᾶ
10)261 Σεραφεὶμ Σεφεριάδης
18)198 Γεώργιος Μιλάνου
19)198 Ἀσπασία Κουγιουμτζόγλου
1)199 Ἀντών. Δομνηνός
3)199 Εὐτυχία Ἀλεξοπούλου
4)199 Σεβαστοῦλα Τζουβαλᾶ
5)199 Σωκράτης Οἰκονόμου
11)198 Ἀριστίτσα Ἀχτάρη
12)198 Φώτιος Κυριαζίδης
13)198 Ἀθηνᾶ Σφακιανάκη
14)198 Αἰκατερίνη Γαμπάρη
1)198 Ἀναστ. Δημόγλου
16)198 Ἀλεξ. Δημητριάδης
17)198 Στέλλα Καρακατσάνη
2)198 Κατίνα Τσολακίδου
3)198 Ἡρὼ Λαριντζάκη
4)198 Μαρία Παυλίδου
5)198 Ἄννα Χαραλαμπίδου
7)198 Ἀδελαΐς Κουγιουμτζόγλου
8)198 Ἀγγελικὴ Ἰσοδώρου
9)198 Βασίλειος Μαργαριτίδης
7)241 Μαρία Ἰατροπούλου
8)241 Γεώργιος Τριανταφύλλου
9)241 Βασίλ. Παπαδόπουλος
1)206 Ἰσαὰκ Χασιρτζόγλου
2)206 Παῦλος Χατζηπαυλίδης
3)206 Ἀναστασία Ἀναστασιάδου
11)219 Βασιλικὴ Β. Ἀδαμαντοπούλου
12)219 Παναγ. Κουρουμίδης
2)220 Νικόλ. Μισαηλίδης
3)220 Ἰωάννης Μιχαηλίδης
4)220 Σουσάνα Χρυσαφίδου
5)220 Παν. Μαρούλης
6)220 Δέσποινα Ἐλευθεριάδου
7)220 Σμαράγδα Ταπόγλου
8)220 Εὐάγγ. Τσιγαλίδης
9)220 Εὐφροσύνη Χότζη
10)220 Γεώργιος Δουρμούσης
11)220 Βενετία Φαϊπέα
14)223 Αἰκ. Παρισιάδου
15)223 Εὐαγγελία Λούβαρη
16)223 Ἀργυρὼ Βιριδάκη
17)223 Γεώργιος Ἀλεξάνδρου
2)224 Εὐγενία Τσιμοπούλου
1)225 Κατίνα Μόλτση
2)225 Ἐλισάβετ Παδιατέλη
3)225 Εὐτέρπη Γκιουμπαπᾶ
4)225 Εὐρυδίκη Καγκελάρη
5)225 Κωνστ. Σαλταφέρος
7)225 Μαρία Ἀγιανόγλου καὶ Ἐλπινίκη Μαρκοπούλου
11)203 Ἀφροδίτη Νεοχαλίδου
12)203 Ἀναστασία Ζιμπούλη
13)203 Μιχαὴλ Πολυχρόνης
2)203 Μαρία Κωνσταντινίδου
3)203 Κωνστ. Κοκκινάκης
4)203 Σοφία Τοκατλόγλου
5)203 Νικόλ. Κομνηνός
6)203 Κλεόβουλος Σλάβης
7)203 Μαρία Ζόζου
8)203 Κων)τῖνος Κωνσταντινίδης
10)203 Ἄννα Παπαδάκη
8)192 Ἀγγελικὴ Γιαγούρτογλου
2)193 Μαρία Λικιαρδοπούλου
4)193 Λουΐζα Κάλφα
10)192 Πέτρος Παπᾶς
13)193 Ἑλπινίκη Παρῆ
7)192 Κων)τῖνος Χριστοφορίδης
7)195 Στρατῆς Παπαγεωργίου
11)195 Μαργαρίτα Παπαδοπούλου
12)195 Σοφοκλῆς Κάμφονας
13)195 Ἰωάννης Χ'' Εὐστρατίου
14)195 Χαράλαμπος Κουγιουμτζόγλου
1)202 Φίλιπ. Φιλιππίδης
4)219 Ἰωάννης Ἰμανίμογλου
15)193 Καλλιόπη Λαμνῆ
5)219 Οὐρανία Κοικουτοῦ
5)235 Μαρία Θεοδοσιάδου
6)219 Σπῦρος Γράφας
6)235 Φανὴ Τσάτσου
7)219 Ἐμμ. Καρασταμάτης
9)219 Μαρία Κλιμάντζου
8)219 Εὐτυχία Κατσαρέλη
6)218 Κωνσταντίνα Βαφειάδου
9)219 Κωνστ. Σιδηρόπουλος
4)214 Βαλεντίνη Κοκοτοπούλου
10)219 Παναγιώτα Ἰωαννίδου
10)202 Ἔλλη Σαντοριναίου
13)200 Δημ. Βογιατζῆ
1)250 Ἀργύριος Λιθόπουλος
12)230 Εὐδοξία Νιφοράτου
6)231 Νικόλ. Γαβαλᾶς
3)232 Μαρία Ραΐση
4)232 Χρίστος Κολιόπουλος
5)221 Εἰρήνη Παναγιωτοπούλου
10)241 Βασίλειος Πανταζῆς
9)200 Ὅμηρος Πανταζῆς
10)200 Ἀθηνᾶ Μακρίδου
11)200 Μαρία Χ'' Γεωργιάδου
4)204 Νικόλ. Δρακόπουλος
8)215 Γεώργ. Κριμιζῆς
9)223 Ἑλένη Μωϋσίδου
1)221 Εὐθαλία Ἀσλανίδου
4)212 Δέσποινα Γιουδανίδου
16)193 Μαριάνθη Ντούνια
2)231 Ἄννα Μαυρομματιάδου
4)231 Ἀνθὴ Ροσσέτη
3)231 Μαρία Πετσοπούλου
5)231 Ἔλιζα Ἐφραιμίδου
1)239 Θεοδώρα Κατσικοπούλου
2)195 Γρηγ. Χατζηευγενίδης
11)212 Μιχαὴλ Ρουσάνογλου
5)201 Ἀργυρὼ Κοκκίνου
2)201 Ἐλισάβετ Σεράση
1)233 Γεωργία Παυλίδου
20)222 Θεόδωρος Δ. Κουέλης
8)212 Ἀθηνᾶ Καρνῆ
12)212 Στέφ. Ἀποστολίδης
1)232 Μιχαὴλ Ἀθανάσογλου
2)232 Ἀλεξάνδρα Ἀδαμαντίδου
5)232 Καλλιόπη Γαβανᾶ
9)215 Ὄλγα Σεκιαρίδου
7)229 Σπῦρος Κων)νίδης
8)229 Σουσάνα Σαβουλίδου
6)232 Γεώργιος Δανιηλίδης
7)218 Ἑλένη Βουνιώτη
9)239 Στέφανος Κολάρου
3)202 Νικόλαος Ἀθηναῖος
4)201 Γεώργιος Μέγας
10)230 Βασίλειος Ραφτόπουλος
11)230 Φωτεινὴ Σιμιτζῆ
3)233 Ἐλεήμων Δαμιανίδης
4)233 Ἀμαλία Ἀνδρονάκη
9)193 Εἰρήνη Μιχαηλίδου
6)240 Ἑλένη Ἀφεντούλογλου
8)240 Εὐάγγ. Χρυσάκις
9)240 Βασιλικὴ Μπαλικτσόγλου
10)240 Παναγ. Τριανταφυλλίδης
14)239 Δημ. Καραπάτης
1)240 Δημ. Πετρῆς
4)240 Ἀθηνᾶ Βλάχου
8)231 Δήμητρα Καζελίδου
9)252 Ὀδυσ. Δημητριάδης
10)231 Δημ. Χαλκιᾶς
11)231 Ἰφιγ. Ἀρτελάρη
12)229 Συμεὼν Τασσόγλου
1)230 Πιπίνα Χαρίδου
2)230 Στέλλα Βασατῆ
3)230 Γεώργιος Ἀργυρόπουλος
4)230 Σταῦρος Χατζηκωνσταντίνου
5)233 Σοφία Καζάζη
6)233 Σταματία Βολιάδου
19)222 Μαρία Τσιμπιδάκη
3)194 Γεώργ. Ζαχαριάδης
4)194 Ἄννα Παρῆ
8)214 Σταυρούλα Δημητρόγλου
6)201 Ἰωάννης Ποταμιανός
9)214 Ἰωάννης Χατζηαντωνίου
17)201 Συμεὼν Καϊτατζόγλου
1)205 Δημ. Καραγιώργης
10)204 Ἀριάδνη Νομικοῦ
3)235 Κίμων Τσαμπάζης
18)201 Μαρίκα Κασσάπογλου
4)235 Οὐρανία Βαϊνδηρλῆ
3)195 Σόλων Βρισιμτζῆς
2)194 Χρῦσα Σταυροπούλου
9)195 Ἀριστ. Θεοφύλακτος
6)214 Μαρία Τσαούσογλου
7)214 Ἀναστ. Τοράμανογλου
9)213 Ἰωάννης Βανέλης
1)214 Πηνελόπη Καβίδου
5)230 Κλεονίκη Ἀσπιώτου
2)214 Ἑλένη Καβαφάκη
6)230 Ἐριφύλλη Χριστοδούλου
3)214 Εὐδοξία Μάνου
17)193 Ἑλένη Ζησανοπούλου
8)230 Εὐστράτιος Σουρουλίδης
18)193 Εὐάγγ. Παπαδόπουλος
5)214 Δεσ. Φούστα
7)221 Ὀδυσσ. Κουρουμπακάλης
7)222 Δημ. Κεχάκης
8)222 Χαρίκλ. Χιωτέλη
9)230 Νικόλ. Ἀγγελίδης
9)222 Εὐστρ. Μουράτογλου
10)222 Θρασύβ. Σάββας
12)231 Ὄλγα Κογκαλίδου
11)222 Βαλάσης Λαζαρίδης
10)239 Μαρούσα Ἰλγίνα
12)222 Εὐτέρπη Δημητριάδου
11)239 Ὀλυμπία Ἀδαμαντιάδου
13)222 Κυριακὴ Καρακιαβούρογλου
12)239 Λούλα Χατζηνικολάου
1)222 Νικόλαος Ματάκης
13)239 Εὐαγγελία Μιχαηλίδου
2)222 Ἰωάννης Σαββαΐδης
5)205 Εὐάγγ. Βερνάρδος
8)239 Μιχαὴλ Αὐγερινός
6)205 Ἀνδρονίκη Βαλτζῆ
4)239 Ἑλένη Χατζηκεχαγιᾶ
7)205 Βύρων Πρωτοψάλτης
7)239 Ἰορδάνης Βαλαντζόγλου
7)250 Ἀντιγόνη Καλαφάτη
8)205 Κλεάνθη Ζαλίδου
10)250 Ἄννα Ἀϊδηνλῆ
11)250 Τριαντάφυλλος Στελιαρᾶς
10)218 Μιχαὴλ Ρουσάνογλου
1)219 Φιλὴ Λουΐζίδου
12)241 Κυριακὴ Καραδήμα
3)219 Στυλιανὴ Κοκρίδου
1)231 Αἰκατερίνη Κοικουδάκη
9)229 Ἑλένη Μαρκάτη
19)201 Νικόλαος Παυλίδης
10)229 Στέφανος Τίτου
4)222 Νικόλαος Λαουτάρης
6)241 Χρῆστος Καραχαλίδης
5)212 Καίτη Γιαούρτογλου
13)238 Φωτεινὴ Νάκου
11)240 Θεόδ. Τσακπίνογλου
1)216 Χρῦσα Βλιαμπόφτη
5)222 Ἑλένη Κυριακοπούλου
12)240 Σοφία Ἐρμίδου
6)200 Ἀπόστολος Φλωριάδης
7)200 Ἀλεξάνδρα Καρβουνοπούλου
6)213 Εὐθυμία Πρωτονοταρίου
6)223 Μουρὰτ Μεγκούσογλου
12)233 Ἰσαὰκ Τακτσόγλου
7)215 Κων)τῖνος Χριστοφόρου
4)216 Ἀλέξανδρος Εὐαγγέλου
8)213 Θεοδοσία Μιχαηλίδου
1)201 Ἀθανάσιος Γιαννέλης
8)195 Παν. Μαλτέζος
7)213 Κλειὼ Φιλιππίδου
8)200 Ἀγγέλα Πουλάκη
14)240 Δημ. Ψαλιδόπουλος
13)240 Φωτεινὴ Σαββάκη
6)201 Ἀλέξιος Ἀετόπουλος
15)240 Χρῆστος Χατζόπουλος
3)200 Βασιλ. Πάστρας
2)200 Εὐάγγ. Ἀναστασιάδου
1)234 Αἰκατερίνη Βαλασιάδου
7)201 Κων)τῖνος Μακρίδης
2)234 Ἰωάννης Μακρίδης
4)200 Εὐαγγελία Βαρδαξόγλου
8)201 Ἀγγελ. Παπαδοπούλου
5)200 Ἀνδρέας Ζαχαράδης
3)234 Δημ. Τζανουξῆς
1)200 Βύρων Ζάνος
1)235 Ἔλλη Κώστογλου
2)235 Ἐμμ. Κυριακίδης
9)201 Ξένη Δημητριάδου
10)201 Φανὴ Καραγιώργη
2)205 Γεώργιος Ἀλβέρτης
11)201 Ἀνδρέας Ἀδαμάκης
3)205 Παράσχος Σπέντζας
3)222 Μαρία Λιβερίου
4)205 Μαρίκα Μελίση
12)200 Ἄννα Σταματάκη
12)193 Βασιλικὴ Δράτσεβα
1)215 Στάσα Π. Παπαδημητρίου
12)201 Πέτρος Μανρέας
2)215 Γεώργιος Μ. Σαρακάκης
3)215 Ἰωάννης Βαμβακᾶς
7)195 Μαρίκα Γαρδίκη
13)201 Οὐρανία Χριστοφορίδου
4)215 Ἀλεξάνδρα Φεγγάρα
14)201 Εὐδοξία Ὀδ. Τσαχρίδου
6)221 Καλλιόπη Δερμετζόγλου
5)215 Δέσποινα Σιμωνίδου
11)193 Αἰκατερίνη Γαμπιέρη
15)222 Ἄταλος Σαμοῦχος
15)201 Παναγ. Ἐσπέρης
6)194 Γεώργιος Μαννέτας
5)192 Χρυσόστομος Μητροπ. Πελαγωνίας
2)202 Παναγ. Ἀσλαμπαλόγλου
17)212 Ζωὴ Κότσογλου
18)212 Γρηγ. Ἰντζές
19)212 Μενέλαος Σεβαστιάδη
1)213 Στυλ. Θεοδωρίδης
2)213 Δεσπ. Κανταρτζῆ
2)202 Μαρία Κοντζόγλου
3)213 Ἰωάννης Νοταρᾶς
5)202 Ἰωσὴφ Σαΐτς
4)213 Ἐρατὼ Ἠλιάδου
5)213 Ἀνθούλα Προύσαλη
6)202 Ἑλένη Σβολάκη
1)204 Αἰκατερίνη Κατσαούνη
2)204 Ἀθηνᾶ Χριστοφόρου
3)204 Δημ. Γεωργαντζόγλου
5)238 Στέλλα Ἀναγνωστίδου
8)221 Ἀντίκλεια Κωνσταντινίδου
6)212 Ἰουλία Δουλᾶ
7)212 Κωνστ. Δεληγιαννίδης
2)241 Ἀναστ. Κοκόλης
8)216 Βασίλ. Ἐσόγλου
9)216 Μαρία Γιαννίκη
10)238 Πηνελόπη Μανωλίδου
1)217 Ἀσπασία Φιλιππίδου
2)217 Φιλία Θεοδωρίδου
3)217 Πέρσα Βεργίδου
4)217 Εἰρήνη Παπαπέτρου
5)217 Ἰωάν. καὶ Ἰωσηφ. Παπαδοπούλου
6)217 Μαρία Ἀγεροπούλου
17)222 Κίμων Μαστρογιάννης
7)206 Ἰωάννης Ἰγγλέσης
8)206 Μιχαὴλ Κανελλόπουλος
9)206 Ἐμμ. Κωνσταντινίδης
9)206 Ἑλένη Πύθου
1)207 Ἀναστ. Παναγιωτόπουλος
2)207 Γεώργιος Ἐρμίδης
5)207 Αἰκατερίνη Χατζηαντωνίου
18)222 Ἑλένη Τσατσόγλου
7)193 Εὐστρ. Ψυλλίδης
6)195 Ἀριστομένης Παπαναστασίου
6)207 Δέσποινα Σαντοριναίου
5)216 Κωνστ. Σαβράμης
6)216 Ἀλεξ. Οἰκονομίδης
8)207 Μαρία Μανδετζόγλου
7)216 Σωτήριος Δημητριάδης
1)241 Γεώργιος Σαρβαρλῆς
7)207 Ζαχάρω Εὐρυπιώτη
7)202 Χαρίκλ. Τσαλιγοπούλου
4)218 Ἀγαμέμνων Παπαδόπουλος
9)207 Θάλεια Αὐγουστίδου
8)202 Ἰωάννης Διαμαντόπουλος
9)202 Ἀθαν. Εὐφραίμογλου
5)218 Σταματοῦλα Παντελῆ
10)207 Κλειὼ Στρούτσα
11)207 Κώκα Μαρκοπούλου
9)212 Γαρουφαλλιὰ Βλαχοπούλου
4)221 Κωνστ. Ἰορδάνογλου
9)238 Κωνστ. Ἐμμανουὴλ
2)221 Δημ. Χρ. Παπαδημητρίου
3)221 Σωκράτης Παπάζογλου
11)241 Μαριγὼ Νικολαΐδου
7)217 Βασίλ. Ἀξιώτης
12)202 Δημ. Τσολακίδης
1)203 Νεφέλη Δημόισου
6)193 Λουκᾶς Κεφάλας
8)217 Κωνστ. Μαρινάκης
9)217 Εὐάγ. Ἀνταλλίδης
1)218 Θωμαΐς Γαλέγου
2)218 Μάρια Θεοδωρίδου
3)218 Δημ. Δημ. Τσοικαλᾶς
5)194 Ἰωάννης Γρηγ. Παπαδόπουλος
10)217 Ἀντώνιος Ζαΐρης
1)229 Παναγ. Μιαλουκλαβᾶς
2)229 Δημ. Νομικὸς
3)229 Βικτωρία Μαλατέστα
4)229 Οὐρανία Χατζηαναστασίου
3)122 Βάσω Φιλιπποπούλου
16)212 Στάσα Ἀναστασιάδου
16)222 Ἰωάννης Μισαηλίδης
4)206 Αἰμύλιος Ἰωνᾶς
2)216 Βίκτωρ Ἰωάννου
3)216 Αἰμ. Κουμπαρέλλης
2)212 Ἑλένη Χριστοφόρου
15)212 Σπῦρος Δημητριάδης
13)212 Μαρία Ἀνταβαλόγλου
13)241 Μιχαὴλ Καραμιχάλης
4)192 Ἀργυρὼ Κοντοῦ
10)212 Κοσμᾶς Ἀρτζιμάογλου
1)223 Εὐθυμία Κανάρη
5)223 Στέλλια Βαμβακίδου
6)229 Παρὲς Χ'' Παρρὲς
9)237 Αἰμιλ. καὶ Εὐδοξ. Ἐλευθεριάδου
10)237 Γεωργία Δρεμπέλλα
2)223 Ὀρθοδοξία Γιαμπάνη
7)223 Βασιλικὴ Μεϊμάρογλου
8)233 Χαρ. Στεφόπουλος
3)223 Ἑλένη Μανουσάκη
9)233 Μαυρίκιος Νεοπολιτάκης
10)223 Ἀλεξάνδρα Δημοπούλου
10)233 Βασιλεία Ζώτου
12)220 Ἰωάννης Πρετούλης
6)222 Ἀντωνία Καράτση
11)233 Παναγ. Τζουλιάδης
4)223 Ἀμφιθέα Κεχαγιᾶ
3)241 Ἰωάννης Σουριδωνίδης
6)206 Ἄννα Δελαγραμμάτικα
11)238 Καλλιόπη Μακρίδου
11)223 Ἠλίας Ἀθανασιάδης
12)238 Φωτεινὴ Ἱερίδου
14)241 Δέσποινα Μαυρίδου
15)241 Σπυρίδων Μαξιτσόγλου
12)223 Ἑλένη Τζεδοπούλου
16)241 Σουλτάνα Σακιολῆ
7)223 Ἰωακεὶμ Ἀποστολίδης
17)241 Μιχαὴλ Χανδρᾶς
7)235 Ὄλγα Τελλόγλου
8)223 Ἀφροδίτη Ἐφραιμίδου
18)241 Φιλοξένη Παπαδοπούλου
13)223 Ἀναστασία Γεωργ. Γρηγορίου
5)241 Φρόσω Χαϊλάζογλου

ΤΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ
ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Τῆς τρίτης κατηγορίας, ἐκληρώθησαν οἰκόπεδα, δι' ὅλους τοὺς ὑποβαλόντας σχετικὰς αἰτήσεις πρόσφυγας.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΔΑΚΟΚΤΟΝΩΝ ΥΛΙΚΩΝ

Τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Λακεδαίμονος Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς (Πάρνωνος) διακηρύττει ὅτι: Τὴν 12ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ του δημοπρασία δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν πρὸς προμήθειαν ἑξήκοντα (60) τόννων μελάσσης καὶ δύο καὶ ἥμισυ (2 1)2) τόννων Ἀρσενικώδους Νατρίου, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς συγγραφῆς, κατατεθειμένους εἰς τὰ γραφεῖα τῶν λαβουσῶν ἐντολὴν ἐφημερίδων καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ταμείου ἐν Σπάρτῃ καὶ ἧς δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι.

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 9 Μαρτίου 1930

Ὁ Πρόεδρος Ἀθανάσιος Γουδὲς

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Λεωνίδας Βρεττάκος

Direu La Rochelle

Μία γυ
Στὸ παράθυρό της

Ἕνα θαλπκὸν
τὴν σύγχρονον Ἐλ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Ρίκο προσέθεσε:

—Φυσικὰ δὲν θὰ ἐνεργοῦσα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Μαργῶ, ἀλλὰ θὰ ἔκαμνα τὸ ἴδιο.

—Σᾶς μισεῖ καὶ τοὺς δύο σας ὅσον κ' ἐμένα εἶπεν ἀπότομα ὁ Μαλφός.

—Ποιὸς ξέρει; εἶπεν εἰρωνικὰ ὁ Ρίκο ρίχνοντας μιὰ λοξὴ ματιὰ στὴ Μαργώ.

—Μισεῖ ὅλους ὅσους ἔχουν χρήματα. Δὲν θέλησε νὰ δουλέψῃ γιὰ νὰ τὰ κερδίσῃ, καὶ γι' αὐτὸ τὰ ἐχθρεύεται περισσότερο. Ἄλλωστε ἔχει κι' αὐτὸς ἀρκετά.

Ὁ Ρίκο καὶ ἡ Μαργὼ ἐσιωποῦσαν ἀηδιασμένοι. Νοερῶς ἡ Μαργὼ ζητοῦσε συγγνώμην ἀπὸ τὸν Μποῦτρο γιὰ τὸν προστάτη, ποὺ τοῦ ἐπρομήθευσε.

Ὁ Μαλφὸς ἐκατάλαβε τὴν ὀλεθρία ἐντύπωσι ποὺ προκάλεσεν ἡ στάσις του εἰς τὴν Μαργὼ καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ πανικοῦ δὲν ἐσκέπτετο παρὰ πῶς νὰ φθάσῃ στὸ τέλος. Ἐγνθύριος κάτι ἀόριστο καὶ ἡ Μαργὼ ἐπωφελήθη γιὰ νὰ πῇ:

—Μαλφός, μὲ λυπεῖτε πολύ. Ἐὰν πράγματι τὰ πιστεύετε ὅλα αὐτὰ ποὺ λέτε γιὰ τὸν Μποῦτρο νὰ τοῦ πῶ νὰ φύγῃ ἀμέσως ἀπὸ τὸ σπίτι σας. Δὲν θέλω νὰ σᾶς ἀναγκάζω νὰ κάνετε κάτι ἐναντίον τῆς συνειδήσεώς σας. Ἔστω καὶ ἂν εἶνε λίγο ἀργὰ θὰ δεχθῆτε νὰ μοῦ πῆτε ὅ,τι σκέπτεσθε.

Θρόμβοι ἱδρῶτος ἐκάλυψαν τὸ μέτωπον τοῦ Μαλφός.

—Μά, ἀγαπητή μου φίλη, παραδέχομαι νὰ μένετε στὸ ρόλο σας ὡς γυναικός.

—Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν παραδέχομαι νὰ σκέπτεσθε ὅτι εἶμαι τόσον ἐλαφρὰ γιὰ νὰ σᾶς ζητῶ κάτι ἐναντίον τῆς τιμῆς σας.

—Ἀκοῦτε με, μὴ μιλοῦμε πειὰ γι' αὐτό. Παίρνω πίσω τὰ λόγια μου. Εἶναι παράλογο ἀφοῦ τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ μ' ἐνδιαφέρει εἶναι νὰ σᾶς κάμω εὐχαρίστησι.

—Μὰ ὄχι, Μαλφός, δὲν τὴν ἐννοοῦσα ἔτσι τὴν εὐχαρίστησι.

Ἔρριξε μιὰ κρυφὴ ματιὰ στὸν Ρίκο. Ἐννοιωθε τὴν ψεύτικη στάσι τῆς ἀπέναντι στὸν Μαλφός, καὶ ὅτι ὁ ἄντρας της τὴν ἐπρόσεχε μὲ εἰρωνία. Τὸν εἶχε καταφέρει καλὰ τὸν Μαλφὸς σ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ ἤθελε νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ λόγια, ποὺ θὰ ἔδιναν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν τὸν ἐξηνάγκασε νὰ κάμῃ αὐτὸ ποὺ ἀνέλαβε νὰ φέρῃ εἰς πέρας. Ἡ Μαργὼ ἀνεκάλυψε στὸ διαυ

γὲς μάτι τοῦ Ρίκο τὸ
τοῦ στρατηγήματός της
συνενοχή του τὴν ἀκολ
κεῖ. Αὐτὸ τὴν ἐστενοχώ
Ἀλλὰ ὁ Ρίκο ἐστρεψ
πρὸς τὶς Ἀμερικανίδες.
Ἐντελῶς ἀπότομα
τὴν στάσιν τῆς γυναίκας
ρωτευμένη, ἡ θὰ γίνῃ
ρόν. Στὴν πρώτη στιγμ
ρεως αὐτῆς ἐφαντάσθη
ἐπρόκειτο περὶ ἐκδικήσεως
θὰ παρεσύρετο ἀπὸ τὸν
τόν, ὁ ὁποῖος στὴν πρώτη
ἐδείχνονταν ἀδιάφορος
τος ὅπως αὐτός. Τοῦτο
τι ἡ Μαργὼ ἦταν κοντὴ
γυναῖκες καὶ εἶχε δίκηο
μελῇ.
Ἕως στὸ τέλος τοῦ δείπν
νε πλέον λόγος περὶ τοῦ
Τοὺς ἀπησχόλησαν αἱ
δες. Ἡ Μαργὼ καὶ ὁ Μ
σαν ἀμέσως ὅτι θὰ ἐπεστ
χτυα τοῦ Ρίκο. Ὁ Ρίκο
λοκληρωτικὴ ἀδιαφορία
χαμογελῶντας διὰ τὶς προσ
ες κατακτήσεις,
ρὸς νὰ εὕρῃ διὰ λογαρια
νέαν ἀντικαταστάτρια
Μετὰ τὸ δεῖπνο, τὰ δύο
νώθηκαν. Αἱ Ἀμερικανίδ
κοντὰ στὸν Ρίκο, καὶ οἱ
ροι περιτριγύρισαν τὴν Μ
Σὲ μιὰ στιγμὴ
τώρθωσε νὰ μιλήσῃ
Μαργώ, τῆς εἶπε:
—Τί εὔκολα ποὺ σχημα
μη γιὰ μένα.
—Νὰ σᾶς πῶ, ὑπάρχει
—Ναί, ἀγαπητή φίλη,
εἰρωνία...
—Δὲν ἔχω καμμιὰ διάθ
ρωνία.
—Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ
—Μὴν παραλογίζεσθε, Μ
εἴσασθε σεῖς στὸ παράθυρ
μου.. Τί θὰ ἐκάνατε;
—Θὰ τὸ ἔκλεινα.
—Ἀλλὰ θὰ βλέπατε ὅτι
λος.
—Χαρᾶς στὸ πρᾶγμα!
—Ὤ! Μαλφός, καὶ ὅμως
πω τί θὰ κάνατε.
Ἡ Μαργὼ εὕρισκε ξεχωρ
ρίστησι νὰ ὑπερασπίζεται
μὲ τὰ δημαγωγικώτερα
διηρωτᾶτο ἐὰν τοῦ ἐνδιαφέρ
ἄρεσαν αὐτὰ ὅλα τὰ μέσα.
ξε θέμα ὁμιλίας.

(Ἀκολ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
Δ. ΤΣΙΚΑ
Πλατεῖα ΚΑΝΙΓΓΟΣ 17α
Ἀριθ. Τηλεφ. 66-40

(Ἐπὶ πενταετίαν Καθηγητοῦ καὶ συνδιευθυντοῦ ἐν τῇ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΙΟΝ. ΓΙΑΤΡΑ

Καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα ἄρχονται νέα προπαρασκευαστικὰ Τμήματα διὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τοῦ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΗΣ, ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ, ὡς καὶ διὰ τὸ σχολεῖον ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗΝ σχολὴν καὶ τὴν σχολὴν ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ.

Τμήματα εἰδικὰ εἰς ἑκάστην σχολήν. Διδασκαλία πολύωρος καθημερινὴ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Διευθυντοῦ. Ἐπιτυχία ἐξησφαλισμένη.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 8—1 π. μ. καὶ 2—8 μ. μ.
Πλατεῖα ΚΑΝΙΓΓΟΣ 17α

LES CAOUTCHOUCS
IMPRÉGNÉS
DE CLARKS

Διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ ΚΑΛΛΟΝΗ καὶ αἱ ΓΡΑΜΜΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ, εἶναι ἀπαραίτητα μερικὰ ἐπιστημονικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα θὰ εὕρητε μόνον εἰς τὸν ἀποκλειστικὸν Οἶκον Εἰσαγωγῆς
Κ. Π. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
1—ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ—1
Ὁδηγίας καὶ λεπτομερείας δι' ὅλα τ' ἀνωτέρω θὰ εὕρητε εἰς τὰ περιοδικὰ «ΥΓΙΕΙΝΗ καὶ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΣ» καὶ «ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΚΟΜΜΩΣΙΣ», τὰ ὁποῖα δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε παρὰ τῆς ἀνωτέρω Διευθύνσεως.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρός
Εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ. μ. – Γερανίου 12. Ὁμόνοια

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝ
ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΗΡΩ

Προκηρύσσεται Πανελλήνιος Κα
κὸς Διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκπόνησιν
τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνεγερθησομένου
ΔΟΝΙΚΟΥ ΗΡΩΟΥ, εἰς ὃν θέλουσι
ἀποκλειστικῶς Ἕλληνες καλλιτέχναι
Τὸ Μνημεῖον ἔσται κυρίως ἀρχ
καὶ θὰ ἀφιεροῦται εἰς τὴν ἀνάμνησιν
Μακεδονικῶν ἀγώνων ἀπὸ τοῦ 1903
τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ Πολέμου.
Ἔπαθλα ὁρίζονται τ' ἀκόλουθα
1) Πρῶτον Βραβεῖον δρχ. 100
2) Δεύτερον Βραβεῖον »
3) Τρίτον Βραβεῖον »
Προθεσμία ὑποβολῆς σχεδίων
28 Ἰουλίου ἐ. ἔ. 1930, ὥρα 11 π.
δια θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Γεν.
Μακεδονίας.
Τοπογραφικὸν Διάγραμμα ἐμφαίν
κριβῆ θέσιν τοῦ Ἡρώου ἀποστέλλ
βουλομένους τῇ αἰτήσει των πρὸς
ον Σχεδίου Πόλεως Θεσ)νίκης.
Λεπτομερεῖς ὅροι τῆς διακηρύξε
ἀγωνισμοῦ εἰσὶ κατατεθειμένοι:
α) Ἐν Θεσσαλονίκῃ: Παρὰ τῇ
κήσει Μακεδονίας.
β) Ἐν Ἀθήναις: 1) Παρὰ τῷ
τοῦ Ἐθν. Μετσοβίου Πολυτ
Τῷ Τεχνικῷ Ἐπιμελητηρίῳ τῆς
3) Τῷ Συνδέσμῳ Ἑλλήνων Καλλ
Τῷ Συλλόγῳ Ἀρχιτεκτόνων καὶ
λυτεχνικῷ Συλλόγῳ.
Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 24 Μαρτίου
Ὁ Ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς
εδρος τῆς ἐπὶ τοῦ Ἡρώου
Σ. ΓΟΝΑΤΑ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατ
στοποιεῖ ὅτι ὁ διὰ τὴν 29ην Μαρτ
προκηρυχθεὶς μειοδοτικὸς διαγωνισ
τὴν προμήθειαν σιδηρικῶν
ἀναβάλλεται διὰ τὴν 4ην Ἀπριλ
ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν
σημβρίαν ἐνώπιον τῆς Τεχνικῆς
πῆς (Σταδίου 4. Δος ὄροφος)
Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς
γοταξίου.
(Ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατ
κηρύττει ὅτι ὁ διαγωνισμὸς δι
τέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν ἐγκατ
(φατούρα) ὡς καὶ ἀεριοφώτου
ται τὴν 5ην Ἀπριλίου, ἡμέραν
τον καὶ ὥραν 12ην μεσημβρίαν
Γραφείοις τοῦ ἐργοταξίου
4, α' ὄροφος) ἔνθα δίδονται
πληροφορίαι καθ' ἑκάστην.
Ἐγγυοδοσία συμμετοχῆς εἰς
γωνισμὸν δρ. 5.000.
Ὁ Διευθυντὴς
Κ. ΠΡΙΜΙΚΗΡΗΣ Συν)χης

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΜΑΣΣΑΛΙ
(Διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ)
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχ
τῶν θαλαμηγῶν ἀτμοπλοίων
"ΠΑΤΡΙΣ„ ΙΙ
τὴν 12ην Ἀπριλίου, Σάββατον
"ΑΝΔΡΟΣ„
τὴν 19ην Ἀπριλίου, Σάββατον
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα κα
τικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Ἀπελλοῦ 1, τηλ.
καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ Πλ. Καραϊσκάκη

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Ἀθῆναι, 23 Μαρτίου 1930.

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Εἶμαι τακτικός σου ἀναγνώστης ἐπειδὴ εἶσαι ἡ λογικωτέρα ὅλων τῶν ἐφημερίδων καὶ ἡ μᾶλλον ἀμερόληπτος, ἀσχέτως μὲ τὰ φρονήματά σου.

Σκοπός μου εἶνε νὰ εἰπῶ τὴν γνώμην μου καὶ ἐγὼ ἐπὶ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν ζητημάτων.

Ὁμολογῶ ὅτι δὲν εἶμαι πολιτικὸς ἀλλὰ ἁπλοῦς ἔμπορος πρόσφυξ καὶ ὅπως ὅλοι ὅσοι ἔζησαν καὶ ἐμεγάλωσαν ἐν Τουρκίᾳ, γνωρίζω καλὰ τὴν τουρκικὴν νοοτροπίαν καὶ ὑστεροβουλίαν ἢ καλύτερον ἀκόμη τὴν κουτοπονηρίαν.

Καὶ διὰ νὰ μὴν τὰ πολυλογῶ θὰ σὲ παρακαλέσω νὰ καταχωρήσῃς τὰς κάτωθι προφητείας, (διότι οἱ κυβερνῶντες μόνον ὡς προφητείας μποροῦν νὰ τὰς χαρακτηρίσουν, ἂν καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ τοὺς Τούρκους καλὰ καὶ νὰ μὴ χάνῃ τὸν καιρόν του μὲ τὴν ἀναβλητικότητα καὶ ὑστεροβουλίαν των).

Λοιπὸν μὲ τοὺς Τούρκους δὲν θὰ φθάσωμεν ποτὲ εἰς ὁριστικὰς συμφωνίας καὶ οὔτε ποτὲ θὰ ἔχωμεν ἐγκαρδίους σχέσεις πραγματικάς. (Ὄχι ἀπὸ ἐχθρότητα ἀλλὰ ἀπὸ πεποίθησιν γράφονται ταῦτα).

Ἐὰν ποτε κατὰ λάθος ὑπογραφῇ καμμία συμφωνία πολὺ γρήγορα θὰ καταστρατηγηθῇ καὶ θὰ ἀτονήσῃ.

Εἴθε ἐγὼ καὶ ὅλοι ὅσοι γνωρίζουν τὴν Τουρκικὴν νοοτροπίαν νὰ ἐβγοῦμεν ψεῦσται ἀλλὰ ἓν εἶνε βέβαιον: ὅτι ἡ Τουρκία καιροσκοπεῖ, ἡ Τουρκία ἑτοιμάζεται, ἡ Τουρκία κερδίζει καιρόν, ἡ Τουρκία μᾶς γελᾷ, διότι ὅσοι τὴν γνωρίζουν ξεύρουν τὰς ἀπαιτήσεις της καὶ τοὺς εὐσεβεῖς της πόθους, ξεύρουν ὅτι ὅσα καὶ ἂν παραχωρήσῃ, ὅπου καὶ ἂν ὑποχωρήσῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος, δὲν θὰ εἶνε ἀρκετά.

Τώρα ἂν θὰ μετάσχῃ ἢ ὄχι τῶν ἑορτῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος ἢ ἂν θὰ ὑπάγῃ ἢ ὄχι ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἄγκυραν αὐτὰ εἶνε λεπτομέρειαι ποὺ ὁ καθεὶς τὰς ἐκλαμβάνει ὅπως θέλει ἀναλόγως τῶν συμφερόντων του. Ἓν εἶνε βέβαιον: Ὅτι τελικαὶ συμφωνίαι δὲν θὰ ὑπογραφοῦν καὶ ἂν κατὰ λάθος ὑπογραφοῦν θὰ διαρκέσουν ὅσον τὰ ρόδα. Ὅλα αὐτὰ μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ἀκολουθοῦμεν τὴν ἄθῳαν πολιτικὴν ποὺ ἀκολουθοῦμεν ἕως τώρα.

ΓΕΩΡΓ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ
Τακτικός σου ἀναγνώστης

Η ΕΙΣΠΡΑΞΙΣ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπειδὴ δὲν ἀπεδέχθησαν ὀρθῶς αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τῆς τρεχούσης χρήσεως 1929—1930 δηλώσεις του ἐτόνισεν ὅτι «ἡ 31 Μαρτίου καθ' ἣν λήγει τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1929—1930 ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἀκροτάτην προθεσμίαν διὰ τὴν καταβολὴν καὶ τῶν φόρων τῆς τρεχούσης χρήσεως ἡ εἴσπραξις τῶν ὁποίων ἀπὸ τῆς προθεσμίας ταύτης θὰ ἐπιδιωχθῇ διὰ τῆς λήψεως κατὰ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένων ἀναγκαστικῶν μέτρων».

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἀνακοινωθέν

Ἀνακοινοῦμεν πρὸς ἅπαντας τοὺς μετόχους συνταξιούχους τοὺς λαμβάνοντας μέρισμα ἐκ τοῦ Ταμείου τούτου, ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καθώρισε τὸ διὰ τὸ προσεχὲς οἰκονομικὸν ἔτος 1930—1931 πληρωτέον ἐπιμέρισμα αὐτῶν εἰς 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ δυνάμει τοῦ νόμου 4139 τοῦ 1929 νέου βασικοῦ μερίσματος ὅπερ ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ παλαιοῦ βασικοῦ μερίσματος καὶ ἐπιμερίσματος 200 ο)ο. Ἑπομένως τὸ κατὰ τὰ ἄνω ἐπιμέρισμα τῶν 20 ο)ο ἀντιστοιχεῖ πρὸς 60 ο)ο τοῦ κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1929 παλαιοῦ βασικοῦ μερίσματος.

Ἡ πληρωμὴ τῶν μερισμάτων συμφώνως τῷ Νόμῳ ἄρχεται ἀπὸ 1 Μαΐου 1930.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1930

Ὁ Διευθυντὴς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΑΠΑΣ

ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ
(ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ)
Ἡ τελειοτέρα ἐγκατάστασις ὁμιλοῦντος συστήματος Western Elektric
Κατόπιν τῆς καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας ποὺ ἐσημείωσε τὸ Β' ἀριστούργημα τῆς ΟΥΦΑ
Ο ΛΕΥΚΟΣ ΔΙΑΒΟΛΟΣ
(Κατὰ τὸ ἔργον τοῦ Λ. ΤΟΛΣΤΟΪ «Χατζῆ Μουράτ»)
ΜΕ ΤΟΥΣ
ΙΒΑΝ ΜΟΣΖΟΥΚΙΝ
ΛΙΛ ΝΤΑΓΚΟΒΕΡ
ΜΠΕΤΤΥ ΑΜΑΝ
Ἀνακοινοῦται ὅτι θέλει συνεχισθῇ ἡ προβολή του καὶ κατὰ τὴν τρέχουσαν ἑβδομάδα.

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ
Μὴ πετᾶτε τα ἐνδύματα τοῦ ἀσθενοῦς σας, ἀλλὰ εἰδοποιεῖτε τὸν Οἶκον
ΓΕΝ ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΩΝ
Ο «ΚΡΙΝΟΣ"
ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἀθηνῶν Πειραιῶς
Λ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47—ΟΔ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 102

Η ΝΕΑ ΦΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ὁ Αἰγυπτιακὸς στρατὸς θὰ εἶχεν ὡς ἐκπαιδευτὰς Βρεττανοὺς ἀξιωματικούς, ὁπλισμὸν δὲ ὅμοιον πρὸς τὸν τοῦ Βρεττανικοῦ στρατοῦ. Τέλος προεβλέπετο ἡ διατήρησις μερικῶν Ἄγγλων κυβερνητικῶν συμβούλων.

Τὰ παραχωρήσεις αὐτάς, ὁ Ἐργατικὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χέντερσον ἐχαρακτήρισεν ὡς «τὸ ἀκρότατον ὅριον παραχωρήσεων» τὰς ὁποίας ἠδύνατο νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Βρεττανικὴν κυβέρνησιν.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΟΥΑΦΝΤΙΚΩΝ

Ἡ ἐντύπωσις μεταξὺ τῆς Αἰγυπτιακῆς κοινῆς γνώμης ὑπῆρξε γενικῶς εὐνοϊκή. Αἱ προτάσεις Χέντερσον ἀπετέλουν ἐν μέγιστον βῆμα πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν Αἰγυπτίων ἐθνικιστῶν. Ἀλλὰ τὸ δικτατορικὸν καθεστὼς δὲν ἦτο βεβαίως τὸ ἁρμόδιον ὅπως ἐκπροσωπήσῃ τὴν χώραν εἰς τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ζητήματός της. Ὁ δραστήριος Οὐΐλλιαμ Μάκραμ ἐφφένδης, ἐκ τῶν μελῶν τῆς τωρινῆς ἀντιπροσωπείας, διεξῆγεν ἐνεργητάτην προπαγάνδαν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐναντίον τῆς δικτατορίας τοῦ Μαχμοὺτ πασᾶ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ ἐν Αἰγύπτῳ. Εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ ἀπόφασις τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ὅπως πιέσῃ τὴν δικτατορικὴν κυβέρνησιν νὰ παραιτηθῇ πρὸς διενέργειαν ἐλευθέρων ἐκλογῶν. Ἡ λαϊκὴ ἐτυμηγορία, ὅπως ἦτο ἑπόμενον, ἔφερε νικητὰς ἐν μεγίστῃ πλειοψηφίᾳ τοὺς Οὐαφντικούς, οἱ ὁποῖοι ἀνέκαθεν θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς οἱ γνήσιοι ἐκπρόσωποι τῶν ἐθνικῶν πόθων του καὶ οἱ εἰλικρινέστεροι πρόμαχοι τῆς πλήρους ἀνεξαρτησίας του.

Ποία, τώρα, εἶνε ἡ στάσις τῶν Οὐαφντικῶν ἔναντι τοῦ σχεδίου συμφωνίας Χέντερσον—Μαχμούτ; Καθ' ὅλην τὴν προεκλογικὴν περίοδον οὐδεὶς ἐκπρόσωπος τῆς Οὐάφντ ἐξέφρασε γνώμην ὑπὲρ ἢ κατὰ τῶν ὅρων τῆς συμφωνίας. Ὅλος ὁ ἀγὼν τοῦ Ναχᾶς καὶ τῶν ἐπιτελῶν του ἐστρέφετο περὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν. «Ἀρνούμεθα νὰ ἀναγνωρίσωμεν οἱανδήποτε ἐνέργειαν τοῦ παρανόμου καθεστῶτος. Μόνον ὅταν ἀποκατασταθῇ τὸ Σύνταγμα καὶ ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία, θὰ δυνηθῶμεν νὰ συζητήσωμεν». Ἔτσι ὁ Ναχᾶς πασᾶς ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν ἐντελῶς ἀδέσμευτος ἔναντι τῶν ἐκλογέων του. Ὁ ἀγὼν του εἶχε περιορισθῆ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καθαρῶς πεδίον, ἕως ὅτου ἦλθεν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξουσιοδότησιν τοῦ κοινοβουλίου ὅπως μεταβῇ εἰς Λονδῖνον διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συνεννοήσεων. Ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς του, ἐχαρακτήρισε τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἐργατικῶν συνθήκην ὡς διαπνεομένην ὑπὸ πνεύματος συνδιαλλαγῆς, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ κόμμα του ἀνταπεκρίνετο καθ' ὅμοιον πνεῦμα. Ἡ ἐξουσιοδότησις τῷ ἐδόθη, ὅπως εἴπομεν, διὰ μεγίστης πλειοψηφίας καὶ ἐν λευκῷ. Ὁπωσδήποτε, κάμνει βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἡ σύνεσις καὶ ἡ μετριοπάθεια τοῦ Αἰγυπτίου πρωθυπουργοῦ —τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἀδιαλλάκτων ἐθνικιστῶν— καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν περίοδον. Ἡ μετριοπάθειά του γεννᾷ μεγάλας ἐλπίδας περὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν συνεννοήσεων του μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.

„Η ΤΩΡΑ Ἡ ΠΟΤΕ"

Ὁ ἴδιος ὡμίλησε πρὸς ἀνταποκριτὴν τοῦ Ρώϋτερ μὲ πολλὴν αἰσιοδοξίαν.

«Μεταβαίνομεν εἰς τὸ Λονδῖνον —εἶπε— μὲ τὴν στερρὰν ἐλπίδα ὅτι θὰ φθάσωμεν τοὐλάχιστον εἰς συνεννόησιν. Εἶμαι αἰσιόδοξος; Μάλιστα. Εἶμαι πάντοτε αἰσιόδοξος καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, διότι πρόκειται νὰ διαπραγματευθῶμεν μὲ κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἔχει ἀκριβῆ ἀντίληψιν τῆς καταστάσεως. Τοῦτο εἶνε μέγας συντελεστὴς εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Ἡ τώρα εἶνε ἡ κατάλληλος στιγμὴ ὅπως ἔλθωμεν εἰς συμφωνίαν ἢ ποτὲ δὲν θὰ συμφωνήσωμεν. Ὁ ἄνευ προηγουμένου ἐνθουσιασμός, ὅστις ἐσημείωσε τὴν ἐξ Αἰγύπτου ἀναχώρησίν μας εἶνε ἀπόδειξις ὅτι περιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Αἰγυπτιακοῦ λαοῦ· τοῦτο εἶνε μεγάλο πρᾶγμα. Ἡ ἐνθουσιώδης αὐτὴ κατευόδωσις ἀποδεικνύει προσέτι τὸν θερμὸν πόθον τοῦ Αἰγυπτιακοῦ λαοῦ ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εἰλικρινῆ φιλίαν μὲ τὸν Βρεττανικὸν λαόν. Μεταβαίνομεν εἰς Λονδῖνον πλήρεις καλῆς θελήσεως· ἐλπίζομεν νὰ εὑρεθῶμεν πρὸ ἀμοιβαίας καλῆς θελήσεως ἐκ μέρους τῆς Βρεττανικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ. Ὅταν οἱ δύο λαοί, ὁ Βρεττανικὸς καὶ ὁ Αἰγυπτιακός, ἐννοήσουν ἀλλήλους, ἀμφότεραι αἱ χῶραι θὰ ὠφεληθοῦν μεγάλως».

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ Ἐργατικὴ κυβέρνησις διαπνέεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὸν ἀγγλοαιγυπτιακὸν ὁρίζοντα. Βεβαίως αἱ διαπραγματεύσεις οὔτε σύντομοι, οὔτε εὐχερεῖς θὰ εἶνε. Ἡ Αἰγυπτιακὴ ἀντιπροσωπεία θὰ ζητήσῃ τὴν τροποποίησιν ἀρκετῶν ἐκ τῶν προτάσεων Χέντερσον, τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὡς θιγούσας τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν ἢ ἀξιοπρέπειαν. Τὸ Φορεῖν Ὄφφις θὰ δειχθῇ ὀλίγον ἀδιάλλακτον. Οἱ Οὐαφντικοὶ αἰσιοδοξοῦν καὶ πιστεύουν ὅτι, ὁμιλοῦντες εἰλικρινῶς, θὰ πείσουν τοὺς Βρεττανοὺς ἰθύνοντας. Οἱ Ἄγγλοι ἔδειξαν ἀπὸ τινος ὅτι αἰσθάνονται ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Ναχᾶς πασᾶν καὶ τὸ κόμμα του. Ἔτσι αἱ τετραμεταὶ ἀγγλοαιγυπτιακαὶ διαπραγματεύσεις ἀρχίζουν ὑπὸ οἰωνοὺς πλέον ἢ ἄλλοτε αἰσίους.

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΑΠΟ ΤΑΣ 4 Μ. Μ.
ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΠΡΟΒΟΛΗ
ΤΗΣ
ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑΝ ΕΛΑΒΟΝ ΜΕΡΟΣ
ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΕΥΖΩΝΩΝ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΕΖΙΚΟΥ—ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ—ΙΠΠΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΤΗΣ
"ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΣΚΗΝΗΣ„
✥
ΟΡΧΗΣΤΡΑ Κ. ΚΟΦΙΝΟ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ Δος Ν. ΠΛΟΥΤΗ
(Στίχοι Μυράτ)
ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 25-15

ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΑ
ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ
ΘΑ ΙΔΗΤΕ
1) Ἕνα Ζουρνὰλ μὲ τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν τῶν ἀστέρων τοῦ Χόλλυγουντ
ΜΑΙΡΗ ΠΙΚΦΟΡΔ
ΝΤΟΥΓΚΛΑΣΦΑΙΡΜΠΑΝΚΣ
κ. λ. π.
2) Τὸ πρωτότυπον Ἑλληνο-Ἀμερικανικὸν FILM
ΟΤΑΝ ΠΛΗΓΩΝΗ
Ο ΕΡΩΣ
Ποὺ ἡ ἱστορία του ἀρχίζει στὴν Ἀθήνα καὶ τελειώνει σ' ἕνα ρωμαντικὸ χωριουδάκι τῆς Ἀμερικῆς... μὲ πρωταγωνιστὰς τοὺς καλλίστους Ἕλληνας καὶ Ἀμερικανοὺς καλλιτέχνας τῆς ὀθόνης... καὶ
ΘΑ ΑΚΟΥΣΗΤΕ
1) Μανδολινάταν
2) Ζακυνθινὲς καντάδες
3) Τραγοῦδι ἀπὸ τὸ φημισμένο ΤΡΙΟ τῆς COLUMBIA καὶ
4) ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΝ, τὸ ENFANT GATE τῶν Ἀθηνῶν.
ΜΕ ΤΙΜΑΣ ΣΥΝΗΘΕΙΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΑ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΨΗΦΙΣΜΑ
ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΤΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ
Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Τὸ Σωματεῖον Ἠθοποιῶν ἐν γενικῇ συνελεύσει ἐνέκρινε τὸ κάτωθι ψήφισμα διαμαρτυρίας, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τοὺς βουλευτάς:

«Τὸ Σωματεῖον τῶν Ἑλλήνων Ἠθοποιῶν, συνελθὸν εἰς πάνδημον γενικὴν συνέλευσιν, ἀκοῦσαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Σωματείου, ὅστις ἀνέπτυξε λεπτομερῶς τὰ τῆς μελετωμένης ὑπαγωγῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Σωματείου ἱδρυθείσης καὶ ἀπὸ ἐξαετίας εὐδοκίμως λειτουργούσης Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς Θεάτρου εἰς τὸ ἱδρυόμενον Ἐθνικὸν Θέατρον, διαμαρτύρεται ἐντόνως κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ μέτρου, διότι, καθ' ἣν στιγμὴν ὅλαι αἱ ὀργανώσεις προσπαθοῦν νὰ ἱδρύσουν ἐπαγγελματικὰ σχολεῖα πρὸς μόρφωσιν καὶ τελειοποίησιν τῶν ἐπαγγελματιῶν των, ἐξαναγκαζόμεναι πρὸς τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἐν λόγῳ μέτρου ἀδικεῖ καὶ ματαιώνει τὰς προσπαθείας τοῦ Σωματείου πρὸς γενικὴν βελτίωσιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠθοποιοῦ.

Ἡ Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Θεάτρου ἱδρύθη μὲ τὸν σκοπὸν νὰ μορφώσῃ πρῶτον τοὺς ἤδη ἐργαζομένους εἰς τὸ Θέατρον, παραλλήλως δὲ καὶ τοὺς μέλλοντας νὰ ἀσκήσουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἠθοποιοῦ. Ἡ Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Θεάτρου προώρισται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν Θέατρον καὶ νὰ ἐξυγιάνῃ τὸν κλάδον τοῦτον διὰ τῆς μορφώσεως ὅλων ἐν γένει τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, τὸ ὁποῖον δύναται κάλλιστα δύναται νὰ προσλαμβάνῃ ἐκ τῶν διπλωματούχων τῆς Σχολῆς μας ταύτης, οὓς ἤθελε κρίνει καταλλήλους, ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ μελετωμένη διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου Σχολὴ θὰ καταρτίζῃ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοὺς ἠθοποιοὺς τοῦ Κρατικοῦ θιάσου καὶ ὡς ἐκ τούτου μοιραίως θὰ δημιουργηθῇ προνομιοῦχος τάξις ἠθοποιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, παραγκωνιζομένου ὅλου τοῦ ἄλλου ἑλληνικοῦ Θεάτρου, τὸ ὁποῖον καταδικάζεται εἰς μαρασμόν, προχειρολογίαν καὶ κομπογιαννιτισμόν.

Τοιοῦτον πρωτοφανῆ στραγγαλισμὸν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δεχθῇ ἡ Σ. Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἐνῷ τόσον ἐνδιαφέρον ἐπιδεικνύουν διὰ τὴν καλυτέρευσιν ὅλων τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων ἀπό τε κοινωνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀπόψεως.

Σύσσωμον τὸ ἐπαγγελματικὸν Θέατρον ἐχειροκρότησε μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἵδρυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, πληροῦντος σπουδαῖον ὁμολογουμένως κενὸν εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν πορείαν τοῦ Ἔθνους, πλὴν τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦτον κατέπνιξεν ἡ πικρία ἣν ἐδοκίμασεν ἐκ τῆς μελετωμένης ἀποσπάσεως τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς τοῦ Σωματείου.

Μὲ τὴν ἀκλόνητον πεποίθησιν ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ θέλουσιν ἀναγνωρίσει τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου νόμου ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦ ἀφορῶντος τὴν Ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν Θεάτρου, διατελοῦμεν μετὰ πάσης τιμῆς.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Τ. Λεπενιώτης
Ὁ προϊστάμενος Ἀθ. Μαρῖκος

Τὰ μέλη

Ε. Κουμαριώτης, Π. Καλογερῖκος, Ν. Παρασκευόπουλος, Δ. Καρδαμίτσης, Π. Νικολάου, Δ. Λυμπερόπουλος, Ν. Σύλβας.

Ἡ ἐκλεγεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ ψηφίσματος

Δημ. Μυράτ, Ἀντ. Νίκας, Κ. Νέζερ, Γ. Μποῦρλος, Ἀγγελικὴ Κοτσάλη, Δ. Βενιέρης, Χρ. Γεωργιάδης, Ἠλ. Θεοδώρου, Ι. Αὐλωνίτης, Γ. Δρακάκης, Ι. Βαλέτας, Σπ. Τσίφος, Τ. Σοφιάδου, Κ. Προβελέγγιος, Θ. Κεφαλόπουλος, Κ. Παπαγεωργίου, Π. Σβορῶνος, Σπ. Μπολίνης, Κ. Βουτσινᾶς, Γ. Χριστοφορίδης, Π. Παπαστεφάνου, Περ. Πλεμενίδης καὶ Ε. Δαμάσκος.»

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Διακηρύττει ὅτι δέχεται προσφορὰς διὰ τὴν μεταφορὰν δύο (2) ὁδοστρωτήρων ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἰτέαν.

(Πληροφορίαι (Τμῆμα Μηχανολογικὸν (ὁδὸς Βουλῆς 6).

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας)

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ
ΤΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΛΙΘΟΥ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΗΡΩΟΥ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

Μὲ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν ἐγένετο χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ Ἡρῴου τῶν κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀνεξαρτησίας πεσόντων.

Ἡ πρὸς τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας πλευρὰ τοῦ Πολυγώνου εἶχε διακοσμηθῇ μὲ σημαίας, δάφνας καὶ θυρεούς, εἰς τὸ μέσον δὲ εἶχον τοποθετηθῇ εἰς σχῆμα τετραγώνου οἱ διὰ τὸ Ἡρῷον προσφερθέντες ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων κυβόλιθοι.

Πέριξ τοῦ τετραγώνου αὐτοῦ εἶχον παραταχθῇ αἱ Σχολαὶ Εὐελπίδων, ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, Ἰατρικῆς, Δοκίμων, τὸ πρότυπον εὐζωνικόν, ναυτικὰ ἀγήματα, τμήματα τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν, οἱ πρόσκοποι, οἱ μαθηταὶ τῶν γυμνασίων, ἄλλα σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ πλῆθος κόσμου.

Οἱ ἐπίσημοι ἤρχισαν συγκεντρούμενοι ἀπὸ τῆς 10 1)2.

Μεταξὺ τῶν πρώτων προσῆλθεν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας κ. Παρασκευόπουλος, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, πολλοὶ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί, ὁλόκληρον τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα μετὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀκολούθων, πολλοὶ στρατηγοί, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀποστολῶν κ.κ. Μπραγιὸν καὶ Λάϊονς, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Μερκούρης μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, πολλοὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοί, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ κλπ.

Τὴν 10.45' καταφθάνουν ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλος μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τὴν 11ην ἀκριβῶς καταφθάνει ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης, τὸν ὁποῖον ὑποδέχεται τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ψάλλει ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ τῶν πεσόντων εἰς τοὺς ἐπικοὺς ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας ἀγῶνας ἡρώων.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Μετὰ τὴν δέησιν, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος ὡς πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑκατονταετηρίδος, προσκαλεῖ τὸν κ. Ζαΐμην ἵνα καταθέσῃ τὸν θεμέλιον λίθον, προσφωνῶν αὐτὸν ὡς ἑξῆς:

«Ἐθνικαὶ Συνελεύσεις τῆς μεγάλης Ἐπαναστάσεως διὰ ψηφισμάτων αὐτῶν ἀπεφάσισαν ὅπως ἐν τῇ μελλούσῃ πρωτευούσῃ τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους ἱδρυθῇ ἱερὸν μνημεῖον εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ εἰς ἀΐδιον μνήμην τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑκατονταετηρίδος θέτει σήμερον τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ μνημείου εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων. Αἰσθάνεται δὲ βαθυτάτην συγκίνησιν ἀναλογιζομένη πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι τοῦ κατὰ τοὺς πόθους τῶν ἀγωνιστῶν, Θείᾳ συνάρσει, μεγαλυνθέντος Κράτους προΐσταται σήμερον ἀπόγονος ἑνὸς τῶν ἐνδόξων πρωτεργατῶν τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἔθνους. Ὅθεν παρακαλεῖ Ὑμᾶς, κύριε Πρόεδρε, ὅπως θέσητε ἰδίᾳ χειρὶ τὸν πρῶτον λίθον τῆς θεμελιώσεως τοῦ Μνημείου τούτου, ὅπερ θὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἀγῶνας, τὰς νίκας καὶ τὰς δοκιμασίας τῶν ἀθανάτων ἡρώων καὶ θὰ παραδειγματίζῃ τὰς μελλούσας γενεάς.»

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ

Ὁ κ. Ζαΐμης ἀπαντᾷ ὡς ἑξῆς εἰς τὸν Μ. Ἀρχιεπίσκοπον:

«Εἶνε βαθεῖα ἡ συγκίνησις ὑφ' ἧς κατέχομαι ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἑορτῇ.

»Τὸ ἱερὸν Ὑμῶν ἔνδυμα, Μακαριώτατε, φέρει εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μου τὴν εἰκόνα τῶν ὑπὲρ Πατρίδος θυσιῶν καὶ τῶν μαρτυρίων τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου πρὸ τῆς Μεγάλης Ἐπαναστάσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς καὶ κατὰ τοὺς νεωτάτους χρόνους.

»Διότι ὁ ἀγὼν ἦτο ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος καὶ μεταξὺ τῶν ἀγωνιστῶν καὶ μαρτύρων συγκαταλέγονται πολλοὶ ἱεράρχαι, πολλοὶ ἱερεῖς, πολλοὶ μοναχοὶ καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὁ Πατριάρχης καὶ εἷς διάκονος. Εἰς τούτους καὶ τοὺς ἄλλους ἀγωνιστὰς ὀφείλομεν οὐ μόνον τὴν ἀπελευθέρωσιν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, ἅστινας ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες παραλαμβάνοντες παρὰ τῶν προγόνων αὐτῶν μετεβίβασαν εἰς ἡμᾶς.

»Ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην ἐτήρησεν ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας ἐγκεχαραγμένα ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδανικά. Ἡ Μεγάλη Ἰδέα περικλείει ἐν ἑαυτῇ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν Θρησκείαν, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Οἰκογένειαν. Ἡ προσήλωσις δὲ εἰς τὸν ἠθικὸν νόμον καὶ ἡ πίστις ἐπὶ τὸ ἀκατάβλητον τοῦ Δικαίου ἀποτελοῦσι τὴν ὑπερτάτην δύναμιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

»Τοιαῦτα κληρονομήσαντες ἀγαθά, εὐλόγως ἀποδίδομεν πρὸς τοὺς προγόνους ὀφειλομένην τιμήν. Εὐφρόσυνον δὲ εἶνε ὅτι τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, εἰς ἣν παρεκάθηντο οἱ ἀριστεῖς τοῦ Γένους, ἐκτελεῖ σήμερον ἡ δι' αἱματηρῶν ἀγώνων καὶ πολλῶν θυσιῶν μεγαλυνθεῖσα Ἑλλάς.

»Λογίζομαι ὄντως ἐμαυτὸν εὐτυχῆ, διότι εἰς ἐμὲ ἔλαχεν ἡ τιμὴ νὰ καταθέσω τὸν πρῶτον λίθον τῆς θεμελιώσεως τοῦ Μνημείου ὅπερ εὐλαβῶς ἀνεγείρει εἰς τὴν μνήμην τῶν Τιτάνων καὶ τῶν Μαρτύρων τοῦ ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως Ἱεροῦ Ἀγῶνος, ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, δι' ὃν ἐπικαλοῦμαι τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας.»

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΛΙΘΟΥ ΚΑΙ Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Ὁ κ. Ζαΐμης προχωρῶν ἀκολούθως εἰς τὸ κέντρον τοῦ τετραγώνου τοῦ σχηματισμένου ἀπὸ τοὺς κυβολίθους, τοποθετεῖ τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ Ἡρῴου, χειροκροτούμενος.

Οἱ ἐπίσημοι ἀκολούθως, προηγουμένων τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, κατευθύνονται εἰς τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας, ὅπου καταλαμβάνουν τὰς πρὸ τοῦ Πανελληνίου Γυμναστηρίου ὡρισμένας διὰ τὴν παρέλασιν θέσεις των.

Εὐθὺς ἀμέσως ἀρχίζει ἡ παρέλασις, προηγουμένης τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς, ἥτις καὶ καταλαμβάνει θέσιν ἔναντι τῶν ἐπισήμων.

Ἀκολουθοῦν διάφορα σχολεῖα τῶν ὁποίων οἱ μαθηταὶ φέρουν εἰς τὰ στήθη κεντητοὺς δικεφάλους ἀετούς, καὶ τὸ Σῶμα τῶν προσκόπων, μετ' αὐτοὺς δὲ οἱ ἔφεδροι ὑπαξιωματικοὶ μὲ πολιτικὴν ἐνδυμασίαν καὶ κράνη.

Εὐθὺς κατόπιν ἀρχίζει ἡ παρέλασις τῶν στρατιωτικῶν τμημάτων, προηγουμένων τῶν Σχολῶν Εὐελπίδων, Χωροφυλακῆς, Στρατιωτικῆς Ἰατρικῆς καὶ Δοκίμων.

Μετὰ τὰς Σχολάς, παρελαύνει ναυτικὸν ἄγημα, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀντιπλοίαρχον κ. Θεοφανίδην, ἀκολούθως δὲ μικρὰ τμήματα τῶν σωμάτων τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς.

Τέλος παρελαύνει τὸ πρότυπον σύνταγμα εὐζώνων, προκαλοῦν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὰ ἠχηρότατα χειροκροτήματα τοῦ πλήθους.

Ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τὴν παρέλασιν ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παρελάσεως καὶ τὴν τηρηθεῖσαν κατὰ τὴν τελετὴν τάξιν.

Μετὰ τὴν τελετήν, ὁ Πρόεδρος τῶν «Γκάπανς» ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἑκατονταετηρίδος κ. Δαμβέργην, ὅτι προσφέρει 1000 δολλάρια ὑπὲρ τοῦ Ἡρῴου.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ
ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατηρτίσθη σχέδιον νόμου «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Διεθνοῦς Ἐμπορικῆς πανηγύρεως Θεσσαλονίκης».

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζεται ὅτι συνιστᾶται νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου φέρον τὴν ἐπωνυμίαν «Ὀργανισμὸς Διεθνοῦς Ἐμπορικῆς πανηγύρεως Θεσσαλονίκης», ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀντιπροσώπους τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης, τῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς πόλεως, τοῦ γραφείου προστασίας καπνοῦ, τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν καὶ ἐξ πρόσωπα διοριζόμενα ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διοικητήν.

Πόροι τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως ὁρίζονται: 1ον) Ἐτησία εἰσφορὰ τοῦ Κράτους. 2ον) Εἰσφορὰ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης. 3ον) Αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐνοικιάσεως χώρου ἐν τῇ ἐκθέσει εἰς τοὺς ἐκθέτας. 4ον) Αἱ ἐξ εἰσιτηρίων εἰσόδου καὶ δελτίων ἐπισκεπτῶν εἰσπράξεις. 5ον) Αἱ ἐκ τῶν Ἐμπορικῶν, Ἐπαγγελματικῶν καὶ Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων εἰσφοραί. 6ον) Πᾶσα ἄλλη προσφορὰ ἢ δωρεὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκθέσεως.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζεται ὅτι ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ δύναται δι' ἀνάγκας τῆς Ἐκθέσεως νὰ συνάπτῃ δάνεια ἐγκρίσει τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ Ἔκθεσις ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου δημοσίων θεαμάτων, διὰ τὴν πρώτην δὲ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου παντὸς τελωνειακοῦ, δημοτικοῦ ἢ λιμενικοῦ φόρου ὑφισταμένου ἢ ἐπιβληθησομένου τυχὸν ἐν τῷ μέλλοντι δι' ὅλα τὰ εἰσαχθησόμενα ὑλικὰ πρὸς ἀνοικοδόμησιν περιπτέρων ἢ κατασκευὴν ἐπίπλων, ἐργαλείων κλπ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Προσκαλεῖ τοὺς καθυστεροῦντας τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων των ὅπως προθυμοποιηθῶσι καὶ καταβάλωσι τούτους ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν· διότι ἐὰν δὲν συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις των, ἐκτὸς τῶν προσθέτων καὶ τόκων ποὺ θὰ ἐπιβαρυνθοῦν νὰ πληρώσουν, ἐξαναγκάζεται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ κάθε μέτρον προστατευτικὸν τοῦ γενικοῦ δημοσίου συμφέροντος. Δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ πέσαι εὐκολίαι ἐδόθησαν μέχρι σήμερον εἰς τοὺς ὀφειλέτας, ἀλλὰ περαιτέρω παράτασις δὲν εἶνε δυνατὴ καὶ διὰ τοῦτο κάθε μέτρον ἀναγκαστικὸν θὰ εἶνε δικαιολογημένον.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΗΓΗΜΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΠΟΙΗΜΑ
ΣΑΤΥΡΑ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ
ΘΕΑΤΡΟΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΤΑ ΝΕΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ-ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ
ΕΡΕΥΝΕΣ
ΚΡΙΤΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΖΩΗ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ-ΓΛΥΠΤΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ
Ο ΤΥΠΟΣ
ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΓΕΡ 29

Ἀπὸ Σήμερον Εἰς Τὴν "ΒΡΑΔΥΝΗΝ„
Μπουρλότα καὶ Μπουρλοτιέρηδες
Κανονιέρηδες—Τρομπονιέρηδες—Μπαλτατζῆδες.
Ψαριανοὶ—Ὑδραῖοι—Σπετσιῶται—Κρῆτες—Ρόδιοι—Κάσσιοι—Καρπαθιῶτες—Λημνοὶ—Ναξιῶτες—Καστελλοριζῖτες—Λεριοὶ—Ἀϊβαλιῶτες—Διαβολονησιῶτες κ. λ. π.
Θαλασσοσῶροι καὶ Θαλασσομάχοι
Τὰ Σκλαβοπάζαρα τῆς γυναικείας σαρκὸς
Ἀναπτύσσονται μὲ λεπτομερείας καὶ ἱστοροῦνται μὲ ἀκρίβειαν ἀπὸ τὸν διαπρεπῆ ἱστορικὸν συγγραφέα κ. Γεώργιον Ἀσπρέαν.

ΑΝΔΡΙΚΑ ΜΑΛΛΙΝΑ
ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΑΤΑ 30 ο)ο—50 ο)ο ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΟΧΗΣ
Παπαγεωργίου Βόλου
Α'φοὶ ΒΟΪΒΟΝΔΑ Α.Ε.
ΕΡΜΟΥ 40

ΟΠΩΣ ὁ πολεμιστὴς ἀμύνετο μὲ τὴν ἀσπίδα, ἔτσι ὀφείλετε νὰ ὑπερασπίζετε τὸ στομάχι σας ἀπὸ τὶς διάφορες ἀσθένειες μεταχειριζόμενοι τὴν δραστικωτάτην
ΜΑΓΝΗΣΙΑ
Σ. ΠΕΛΛΕΓΡΙΝΟ

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

ΝΕΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Ο "ΧΡΟΝΟΣ„ ΕΙΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΕΞΑΙΡΕΙ ΤΗΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ «Χρόνος» δημοσιεύει ἄρθρον ἐν τῷ ὁποίῳ τονίζει τὴν συμβολικὴν σύμπτωσιν, ὅτι ἐνῷ αἱ ἀρξάμεναι ἑορταὶ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ὑπενθυμίζουν τοὺς ἑλληνογαλλικοὺς δεσμούς, ἡ Γαλλικὴ Γερουσία ἐψήφισε τὸ νομοσχέδιον περὶ τῶν νέων πιστώσεων αἵτινες ἐζητήθησαν ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλή, προσθέτει, εἶνε συμφωνόταται διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ταύτην, ἐπιθυμοῦσαι νὰ τιμήσουν ἕνα θεσμὸν ὅστις πλησίον τῆς Ἀκροπόλεως ἀναζητεῖ τὴν θείαν σοφίαν ἐκ τῆς ἐνδόξου γῆς ἡ ὁποία κατὰ παράδοσιν προσφέρει ἐγκάρδιον τὴν φιλοξενίαν της.

Ἀκολούθως ὁ «Χρόνος» ἐκθέτων διὰ μακρῶν τὴν ἱστορίαν τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν ὑπομιμνήσκει τὰς ἐπιτευχθείσας ὑπ' αὐτῆς ἀνακαλύψεις ἀρχαίων μνημείων καὶ θησαυρῶν ἐν φιλικῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιολόγων, τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Δήλου, τῆς Μαντινείας, τῆς Τεγέας, τῶν Δελφῶν κλπ. Αἱ προσεχεῖς ἑορταὶ τῶν Δελφῶν, ἐπιλέγει, θὰ φέρουν εἰς φῶς καὶ πάλιν ἕνα ὡραιότατον σύμβολον τῆς ἑλληνογαλλικῆς φιλίας, χάρις εἰς τὴν σύμβασιν τοῦ 1891 ἡ ὁποία ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Σχολὴν νὰ εὕρῃ τὴν ἀρχαίαν ἐγκατάστασιν τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Παρνασσοῦ, νὰ προκαλέσῃ δὲ ἐπίσης καὶ τὴν ἀναβίωσιν τοῦ ἀρχαίου Ἄστεος ἐν μέσῳ τῶν ἀνεστημένων ἱερῶν, θεάτρων καὶ σταδίων. Τὸ ἔργον τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ, καταλήγει ὁ «Χρόνος», μὲ ἐνισχύσεις ἀνταξίας τῆς σημαντικωτάτης μέχρι τοῦδε ἐργασίας της.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΤΗΡΟΥΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΤΑΚΤΙΚΗ ΜΕΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΗΔΗ ΟΛΙΓΩΤΕΡΟΝ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αὔριον ἐπιστρέφουν ἐνταῦθα ἐξ Ἀγκύρας καὶ οἱ κ. κ. Χόλστανδ καὶ Ἄντερσεν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ «Πολίτικα» ἀναμένει προσεχῶς τὴν τελικὴν ἑλληνοτουρκικὴν συνεννόησιν. «Ὁ κ. Βενιζέλος, παρατηρεῖ, ἐξυπηρετῶν τὴν Ἑλλάδα, κατενόησε τοὺς σκοποὺς τῆς Τουρκίας».

Πληροφορούμεθα ὅτι τόσον ὁ κ. πρωθυπουργὸς, ὅσον καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος μελετήσαντες τὴν διαμορφωθεῖσαν κατάστασιν εἰς τὰς μετὰ τῆς Τουρκίας διαπραγματεύσεις κατόπιν τῶν τελευταίων τροποποιήσεων, τὰς ὁποίας ἐζήτησεν ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἐπὶ τῆς ἐκκρεμοῦς πρὸς ὑπογραφὴν οἰκονομικῆς συμφωνίας, ἐμόρφωσαν ὡρισμένας ἀπόψεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνδεικνυομένην περαιτέρω στάσιν τῆς κυβερνήσεως, αἱ ὁποῖαι καὶ πρόκειται συντομώτατα ν' ἀποκρυσταλλωθοῦν εἰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις.

Εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν κυβερνητικῶν ἀπόψεων ἐπέδρασεν ἰδιαιτέρως αὐτὴ αὕτη ἡ στάσις τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας, ἐρχομένης κατόπιν διαπραγματεύσεων, αἱ ὁποῖαι δι' ἀμοιβαίων παραχωρήσεων κατέληξαν εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ σχεδίου οἰκονομικῆς συμφωνίας, νὰ ζητήσῃ καὶ νέας παραχωρήσεις ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος. Ἡ τακτικὴ αὐτή, κατὰ τὰς κυβερνητικὰς ἀπόψεις, ἀποβάλλει ἀπὸ τὰς διαπραγματεύσεις, τὸν ἀπαιτούμενον σοβαρὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς φέρει ἐπὶ ἐπιπέδου εἰς τὸ ὁποῖον οὔτε δύναται ἀλλ' οὔτε καὶ εἶνε διατεθειμένη νὰ τὰς παρακολουθήσῃ ἡ κυβέρνησις.

Κατὰ ταῦτα εἶνε λίαν ἐνδεχόμενον αἱ ἀποφάσεις εἰς τὰς ὁποίας θὰ προέλθῃ ἡ κυβέρνησις νὰ συνίστανται εἰς τὴν διευκρίνισιν τῶν πραγματικῶν προθέσεων τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι ἡ στάσις της εἰς τὰς διαπραγματεύσεις οὐδόλως συμβιβάζεται πρὸς τὰς κατὰ κόρον ἐπαγγελίας της ὅτι ἀποβλέπει εἰς τὴν συνεννόησιν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας ὁ ἴδιος ὁ κ. πρωθυπουργὸς, τοῦ ὁποίου εἶνε γνωστὴ ἡ αἰσιοδοξία μεθ' ἧς ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἔκβασιν τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας διαπραγματεύσεων εἰς προχθεσινὴν συνομιλίαν του μεθ' ἑνὸς τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν δὲν ἀπέκρυψεν ὅτι περιεπλάκησαν αὗται, διετύπωσε δὲ τὴν γνώμην ὅτι αἱ ἀναφυεῖσαι δυσχέρειαι εἶνε ἀρκετὰ σημαντικαί.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἐσυνεχίσθησαν καὶ ἔληξαν οἱ Ἑλληνοαιγυπτιακοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους παρηκολούθησαν πολλοὶ ἐπίσημοι. Παρέστησαν ὁ ὑφυπουργὸς Σίμψον, ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριάρχου, ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς κατὰ τὴν σημερινὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν ἀγώνων ἐπέτυχε 5 πρώτας νίκας καὶ 6 δευτέρας, ἔναντι 3 πρώτων νικῶν τῶν Αἰγυπτίων καὶ 2 δευτέρων.

Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς συνεκέντρωσε 90 βαθμούς, ἔναντι 74 τῆς Αἰγυπτιακῆς.

Ἡ σημερινὴ ἐμφάνισις τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν ὑπῆρξε καλυτέρα τῆς χθεσινῆς. Ζωηρῶς ἐχειροκροτήθη ὁ Γεωργακόπουλος εἰς τὸν δρόμον τῶν 1500 μέτρων, ὅπου ἠπείλησε σοβαρῶς τὸν Αἰγύπτιον Μωχαμέτ. Ἡ πάλη μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν πρωταθλητῶν ὑπῆρξε πολὺ σκληρὰ καὶ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατάρριψιν τῶν ἐπιδόσεων Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου. Ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ἡ διάπλασις τοῦ Ζαχαροπούλου καὶ τὸ στὺλ αὐτοῦ εἰς τὸν ἀκοντισμὸν καὶ τὸν δίσκον.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀγώνων ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων. Προσεφέρθησαν ἐν συνόλῳ πέντε κύπελλα.

Λεπτομερῶς τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Δρόμος 200 μέτρων: 1ος Σμοῦχα (Αἴγυπτος) 22'' 3)5 (ρεκόρ), 2ος) Παπαφίγγος (Αἴγυπτος), 3ος) Λάμπρου (Ἑλλάς).

Δρόμος 400 μ. ἐμπόδια: 1ος Μοιρόπουλος (Ἑλλάς) 59'' 1)5, 2ος) Μάντικας (Ἑλλάς) 3ος) Τζιαρντίνα (Αἴγυπτος).

Δρόμος 1500 μέτρων: 1ος) Σαγιὲτ Μωχαμὲτ (Αἴγυπτος) 4' 17'' (αἰγυπτιακὸν ρεκόρ) 2ος) Γεωργακόπουλος (Ἑλλὰς) 4' 18'' (νέον ἑλληνικὸν ρεκόρ).

Σκυταλοδρομία 1500 μέτρων: 1η) Ὁμὰς Αἰγύπτου 3' 49'' 4)5, 2α) Ὁμὰς Ἑλλάδος.

Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ: 1) Καραγιάννης (Ἑλλάς) 3 μ. 60, 2) Ἀνδρεόπουλος (Ἑλλάς).

Ἅλμα εἰς μῆκος: 1) Ροζάκης (Ἑλλὰς) 6 μ. 62, 2) Μάντικας (Ἑλλάς).

Ἐλευθέρα δισκοβολία: 1) Ζαχαρόπουλος (Ἑλλάς) 36 μ. 36, 2) Καραμπάτης (Ἑλλάς).

Ἀκοντισμός: 1) Ζαχαρόπουλος (Ἑλλάς) 60 μ. 67, 2) Λανκάσσα (Αἴγυπτος).

Τελικῶς αἱ δύο ὁμάδες ἐπέτυχον τοὺς ἑξῆς βαθμούς:

Ἑλληνική	87
Αἰγυπτιακή	62

Ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς ἀναχωρεῖ αὔριον ἐπιστρέφουσα εἰς Ἑλλάδα.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΩΝ κ. κ. ΕΝΤΥ ΚΑΙ ΣΙΜΨΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Οἱ κ.κ. Ἔντυ καὶ Σίμψων, ἀφιχθέντες σήμερον, ἀναχωροῦν αὔριον εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην. Ἐρωτηθέντες ἐπὶ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Βουλὴν σχετικῶς μὲ τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τὸ χρέος ἀγροτῶν προσφύγων, ἀνεκοίνωσαν ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς συμφωνίας τῆς ὑπογραφείσης εἰς Γενεύην, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς χρέωσιν τῶν προσφύγων λογίζονται τὰ ὀφειλόμενα χρέη πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ μεταβιβασθέντα εἰς τὴν Ε. Α. Π., ἡ ἀξία τοῦ ἀγροτικοῦ κλήρου, ὑπολογιζομένη σύμφωνα μὲ τὸν ἀγροτικὸν νόμον, ἡ ἀξία εἰς οἰκίας καὶ τὸ ποσὸν διὰ τὸν τόκον. Εἰς πίστωσιν λογίζονται αἱ γενόμεναι πληρωμαὶ πρὸς τὴν Ε.Α.Π., ἡ ἀποζημίωσις ἡ ἐπιδικασθεῖσα εἰς πρόσφυγα καὶ συγκατοικοῦντα μὲ μέλη οἰκογενείας μὴ λαβόντα ἀγροτικὸν κλῆρον. Ἡ χρέωσις ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει τὴν πίστωσιν ἀποτελεῖ τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ τῶν προσφύγων. Ὅταν ἡ πίστωσις εἶνε μείζων τὴν διαφορὰν τὴν πληρώνει ἡ Κυβέρνησις. Σχετικῶς μὲ τὸν τόκον προσέθηκαν ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κυβέρνησιν. Εἰς ἐρώτησιν ἐὰν ἡ Ε.Α.Π. θὰ ἀποκαταστήσῃ καὶ τοὺς ὑπολοίπους μὴ ἀποκατασταθέντας πρόσφυγας, ἐδήλωσαν ὅτι ἀδυνατοῦν, ἀναλαβόντες μόνον τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κτηματογραφήσεως καὶ τῶν ὁδῶν Δράμας, Ὀσενίτσης καὶ Ζυρνόβου. Σχετικῶς μὲ τοὺς ἀστοὺς ἐδήλωσαν ὅτι ἡ Ε. Α. Π. οὐδέποτε κατήρτισε στατιστικήν, περιορισθεῖσα εἰς τοὺς πίνακας τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, ἀδυνατοῦν δὲ νὰ ἀναλάβουν τὴν ἀποκατάστασιν. Οἱ ἐνταῦθα ἁρμόδιοι προσφυγικοὶ κύκλοι δὲν θεωροῦν ἱκανοποιητικὰς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, ζητοῦντες πλήρη συμψηφισμόν.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ὑπεβλήθη χθὲς ἡ ἀκόλουθος διαμαρτυρία τῆς «Πολιτικῆς Ὀργανώσεως Προσφύγων», διότι, κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν ἀφῄρεσε τὸν λόγον ἀπὸ τὸν πρόσφυγα βουλευτὴν κ. Τσιγδέμογλου, θελήσαντα νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ τὰ χρέη τῶν ἀγροτῶν προσφύγων:

«Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Πολιτικὴ Ὀργάνωσις Προσφύγων διαμαρτύρεται ἐντονώτατα διὰ τὴν ἀντικανονικὴν ἄρνησίν σας τοῦ νὰ δώσητε τὸν λόγον — πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως — κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Πολ. Ὀργανώσεώς μας καὶ ἀντιπρόσωπον ἡμῶν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ κ. Μιχ. Τσιγδέμογλου, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τὸν ἴδιον τοῦ λόγου μετὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων, χαρακτηρίζουσα τὴν ἐνέργειαν ἡμῶν ταύτην ὡς αὐθαίρετον, ἀντικοινοβουλευτικὴν καὶ ἀνελευθέραν».

Ὡς ἐγνώσθη, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν καὶ πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, θὰ δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς ἐνεργείας του, δικαιολογούμενος ὅτι ἔχει ἐκ τοῦ κανονισμοῦ τὸ δικαίωμα νὰ μὴν ἐπιτρέπῃ συζήτησιν ὅταν θεωρῇ ταύτην ἄκαιρον.

Οἱ κυβερνητικοὶ μάλιστα κύκλοι θέλουν νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ προχθεσινοῦ ἐπεισοδίου οὕτως ὥστε ἡ ἀπόφασις αὐτῆς νὰ ἀποτελέσῃ ἐπικύρωσιν τῆς στάσεως τοῦ προέδρου της καὶ συγχρόνως ἀποκήρυξιν τοῦ κ. Τσιγδέμογλου.

Ἐπὶ τοῦ ἐπεισοδίου δὲν ἀποκλείεται νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

ΠΗΓΑΙΝΕΙ Ν' ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΗ

Ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐξηφανίσθη ἡ 15έτις Μαρία Λακιοῦ, ὑπηρέτρια τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς 116 οἰκίας.

Ἡ ἐξαφανισθεῖσα εἰς ἕνα τετράδιον ἔχει γράψει μακροσκελῆ ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι πηγαίνει νὰ αὐτοκτονήσῃ διότι τὴν ἔδερναν καὶ τὴν ὕβριζαν.

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΙΝ

Η ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ Ε.Α.Π.

Κατὰ χθεσινὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἡ Βουλὴ εἰς τὸ ὑπολειπόμενον μέχρι τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐργασιῶν της διάστημα θὰ συζητήσῃ ὡρισμένα μόνον νομοσχέδια, ἐν οἷς τὸ περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς διὰ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα, τὸ περὶ ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως καὶ τὸ περὶ ἐνοικιοστασίου. Διὰ τὸ περὶ ἐνοικιοστασίου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ ἀπ' εὐθείας ἐξουσιοδότησιν πρὸς αὐτήν, χωρὶς νὰ παραπέμψῃ προηγουμένως τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν. Θὰ ἀρκεσθῇ δὲ μόνον εἰς τὴν κατ' ἀρχὴν συζήτησιν αὐτοῦ ἐν τῇ Βουλῇ ἵνα ἀκούσῃ τὰς διαφόρους γνώμας.

Λόγῳ τοῦ πλήθους τῶν κατατεθειμένων νομοσχεδίων καὶ τοῦ χρόνου τὸν ὁποῖον θὰ ἀπαιτήσῃ ἡ συζήτησις τῶν κυριωτέρων ἐξ αὐτῶν, πλὴν τῶν ἀναφερομένων, προβλέπεται ὅτι ἡ προθεσμία τὴν ὁποίαν ἔχει τάξει ὁ κ. Βενιζέλος διὰ τὸν τερματισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, τὴν 8 Ἀπριλίου, θὰ παραταθῇ μέχρι τῆς 12. Αὐτὴ δέ, ὡς γνωρίζομεν, εἶνε καὶ ἡ γνώμη τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως καταστῇ δυνατή, μὲ μεγαλυτέραν ἄνεσιν, ἡ ἐξέτασις τῶν διαφόρων νομοσχεδίων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἀναφερθέντων, ὧν εἶνε προφανὴς ἡ σπουδαιότης. Εἰδικώτερον ὅσον ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐξουσιοδοτήσεως διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως Δημοσίου καὶ Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως, οἱ κύκλοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι, παρὰ τὴν προτασσομένην δήλωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, δὲν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συζήτησις αὐτοῦ μέχρι τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ ὅτι, ἄλλως, αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ἔχει κάθε λόγον νὰ ἀποφύγῃ γενίκευσιν τῆς σχετικῆς συζητήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν, κατ' ἀνάγκην, θὰ περιληφθοῦν καὶ ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ προσφυγικὰ ζητήματα, ἡ ἀνακίνησις τῶν ὁποίων εἶνε μοιραίως προωρισμένη νὰ δημιουργήσῃ ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν προσφύγων βουλευτῶν πρὸς τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν.

ΕΝΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ ἀπεργοὶ κομμουνισταὶ ἀποπειραθέντες νὰ διασαλεύσουν τὴν τάξιν διὰ συγκεντρώσεων διελύθησαν ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς. Ὁ κομμουνιστὴς Θωμάκος κρατῶν ἐρυθρὰν σημαίαν ἀπεπειράθη νὰ διανείμῃ ἐπαναστατικὰς προκηρύξεις εἰς τοὺς ναύτας, οἱ ὁποῖοι ὅμως τὸν ἐξυλοκόπησαν. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἐζήτησε παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ διαλύσεως τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου, ἀπὸ δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς διαλύσεως τῆς «Ἐργατικῆς Βοηθείας». Πλεῖστοι ἐκ τῶν συντηρητικῶν ἀπεργῶν προσεχώρησαν εἰς τοὺς ἀριστερούς.

ΙΣΧΥΡΑ ΣΕΙΣΜΙΚΗ ΔΟΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ

Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς: «Χθὲς (προχθὲς) τὸ ἑσπέρας εἰς τὰς 8 ὥρ. 42' καὶ 50'' ἐσημειώθη ὑπὸ τῶν σεισμογράφων τοῦ Ἀστεροσκοπείου ὀλίγον ἰσχυρὰ σεισμικὴ δόνησις, ἥτις εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν της εἰς τὸν κόλπον τῶν Πατρῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν 190 χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ δόνησις αὕτη ἐγένετο αἰσθητὴ εἰς Ἀχαΐαν ὡς ἰσχυρὰ καὶ εἰς τὰς Πάτρας ὡς μετρία.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ

ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Κατὰ πληροφορίας παρασχεθείσας ἐκ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἡ ἔναρξις τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος τῆς λειτουργίας τῆς ἐκτιμητικῆς ἐπιτροπῆς τῶν κατεδαφιστέων οἰκιῶν, θὰ καταστῇ δυνατὴ περὶ τὰ μέσα προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Αἱ ἀνασκαφαὶ θὰ συνεχισθοῦν ἐπὶ τῆς λοιπῆς ἀνασκαπτέας περιοχῆς μόνον ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ πρώτου τμήματος—τοῦ ὁρισθέντος διὰ τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου—ἔλθουν εἰς φῶς σημαντικὰ εὑρήματα.

Πάντως θὰ προηγηθῇ ἡ ἐκτίμησις τῶν κατεδαφιστέων οἰκιῶν καὶ καταστημάτων διὰ τὴν καταβολὴν τῶν σχετικῶν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

ΠΥΡΚΑΪΑ

Χθὲς τὴν νύκτα ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θηβῶν ἐργοστάσιον κλινοποιΐας τοῦ Π. Κοντούλη. Τὸ πῦρ ἐνεφανίσθη συγχρόνως εἰς δύο σημεῖα τῶν ἀποθηκῶν τοῦ ἐργοστασίου, ἔνθα ἦτο ἐναποθηκευμένον χόρτον πρὸς συσκευασίαν τῶν κλινῶν.

ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΑΚΡΙΔΟΣ

ΑΥΣΤΗΡΑΙ ΠΟΙΝΑΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΜΕΛΟΥΝΤΩΝ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ

Παραλλήλως πρὸς τὰ λαμβανόμενα μέτρα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἀπεφάσισε νὰ ἐφαρμόσῃ τοιαῦτα καὶ διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐγχωρίων προϊόντων ἀπὸ τὰς ἀκρίδας καὶ τὰς κάμπας.

Πρὸς τοῦτο ἦλθεν εἰς συνεννοήσεις μὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὴν διάθεσιν ὑπὸ τούτου τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ ὁπλιτῶν πρὸς καταστροφὴν τῶν καμπῶν τόσον εἰς τὴν Ἀττικὴν ὅσον καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου τὸ ὑπουργεῖον κατήρτισε νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου συμπληροῦται ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία πρὸς καταστροφὴν τῶν ἀκρίδων.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου κυρίως αὐξάνονται αἱ ὁριζόμεναι ὑπὸ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας ποιναὶ ἐναντίον τῶν ἀρνουμένων τὴν συμβολήν των εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν ἀκρίδων καθὼς καὶ αἱ ἡμέραι προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων τῶν ἀκριδοπλήκτων περιφερειῶν.

Οὕτως, ὁρίζεται ὅτι τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 512 καθοριζόμενον ἀνώτατον ὅριον προσωπικῆς ἐργασίας ἀναβιβάζεται εἰς δέκα ἡμέρας.

Ἐπίσης ὅτι οἱ κάτοχοι ὑποζυγίων ζώων ὑποχρεοῦνται εἰς παροχὴν ὑπηρεσίας τούτων πρὸς μεταφορὰν ἀκριδοκτόνων ὑλικῶν εἴτε ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος εἴτε καὶ ἔξω αὐτῆς καὶ τὰς ὁμόρους τοιαύτας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ λογίζεται διπλῆ ἡ ἡμερησία ἐργασία τοῦ μετὰ τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ ἐργασθέντος ὑποχρέου. Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἡμερησία ἐργασία λογίζεται ὀκτάωρος.

Ἐξ ἄλλου τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, οἱ δασικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, τὰ ὄργανα τῆς κρατικῆς ἀγροφυλακῆς καὶ οἱ κοινοτικοὶ ἀγροφύλακες ὑποχρεοῦνται εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτοῖς καθηκόντων ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς ἐν σχέσει μὲ τὸ ἔργον τῆς καταπολεμήσεως τῶν ἀκρίδων. Ἐπίσης ὁρίζεται ὅτι δημόσιοι ὑπάλληλοι, δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων καὶ τὰ μέλη τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν, ἀρνούμενοι, ἀμελοῦντες ἢ ἀναβάλλοντες τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τῶν προηγουμένων διατάξεων ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ὑποχρεώσεων, τιμωροῦνται ἐπὶ καταγγελίᾳ οἱουδήποτε ἰδιώτου ἢ ὑπαλλήλου παρὰ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων διὰ φυλακίσεως τριῶν ἡμερῶν μέχρι ἑνὸς μηνὸς ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν διακοσίων μέχρι 5 χιλιάδων ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ παράβασις ἔσχε σοβαρῶς ἐπιζήμια ἀποτελέσματα.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀνωτέρω ὁρίζεται ὅτι πᾶς ἰδιοκτήτης ἢ νομεὺς ἀγροκτήματος ἢ λειβαδίου ὑποχρεοῦται ὅπως ἀμελητὶ γνωρίσῃ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἢ εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ἢ τὰ ὄργανα τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τὴν τυχὸν ἐμφάνισιν ἢ ἐκκόλαψιν ἀκρίδων ἐντὸς τοῦ ἀγροκτήματος ἢ τοῦ λειβαδίου του.

Οἱ παραβάται τιμωροῦνται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου πταισματοδικείου διὰ προστίμου ἀπὸ 100 μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν ἢ διὰ κρατήσεως μιᾶς μέχρι πέντε ἡμερῶν.

Ἐν τέλει ὁρίζεται ὅτι εἰς ἃς κοινότητας ὑπάρχουν κέντρα παρασκευαστηρίων ἀκριδοκτόνων ὑλικῶν, οἱ κάτοικοι τούτων ὑποχρεοῦνται εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν παρασκευὴν τούτων ἀδιαφόρως τῆς κοινοτικῆς περιφερείας εἰς ἣν πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ταῦτα, ἐν δὲ κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ αἱ κεντρικαὶ ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ φάρμακα ταῦτα μέχρις ἀξίας τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἄνευ δημοπρασίας.

Τοῦ νομοσχεδίου προτάσσεται μακρὰ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ὑπουργεῖον τονίζει ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὡς ἄνω μέτρων ἐπιβάλλεται τὸ μὲν πρὸς περιφρούρησιν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ δὲ διὰ νὰ μὴ ἀπογοητεύωνται οἱ γεωργικοὶ πληθυσμοὶ καὶ παύσουν νὰ καλλιεργοῦν ἐντατικῶς.

ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Διὰ Διατάγματος ὁρίζεται ὅτι ἐντὸς πενταετίας 16 κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ σώματος τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ δύνανται νὰ ὑποβάλουν αἰτήσεις μετατάξεώς των εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν μηχανικῶν πληρωμάτων. Οὗτοι θὰ μετατάσσωνται μὲ τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἀρχαιότητα τὴν ὁποίαν ἔχουν. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 16 μεταταχθησομένων τῇ αἰτήσει των κατωτέρων ἀξιωματικῶν μηχανικῶν, ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὑπολοίπου ἀριθμοῦ τῶν στελεχῶν τῶν ἀξιωματικῶν μηχανικῶν θὰ γίνεται βαθμιαίως ἐκ τῶν προαγομένων ἀρχικελευστῶν μηχανικῶν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΩΝ

Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι οἱ ἐργάται θαλάσσης τῆς κλάσεως 1928α θὰ ἀπολυθῶσιν ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ Ἀπριλίου.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἰς τὴν ὁδὸν Κυδωνιῶν τοῦ Πειραιῶς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7922 αὐτοκίνητον συγκοινωνίας, ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ σωφὲρ Ι. Καραγεωργίου, παρέσυρε καὶ ἐτραυμάτισε εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ εἰς τὸν πόδα τὴν Εὐγ. Τζιώτη.

— Εἰς τὴν πρὸς τὸ Πέραμα τοῦ Πειραιῶς ὁδὸν συνελήφθησαν οἱ Π. Νομικὸς θερμαστὴς καὶ Μ. Νομικὸς, λιμενεργάτης, καθ' ὃν χρόνον διεπραγματεύοντο τὴν πώλησιν διαφόρων μεταξωτῶν εἰδῶν, προερχομένων ἐκ λαθρεμπορίου.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ

ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΤΡΑΝΤΟΥ ΜΕ Τ' ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ συμμορία τοῦ Τράντου μεταβᾶσα εἰς τὸ χωρίον Φυλὴν τῶν Γρεβενῶν ἔλαβε τρόφιμα. Τὰ ἀποσπάσματα εἰδοποιηθέντα ἐκινητοποιήθησαν εἰς καταδίωξιν αὐτῆς.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Γρεβενῶν ὅτι ἡ συμμορία τοῦ Τράντου, καθ' ἃ ἐγνώσθη ἐκεῖ συνεπλάκη μετ' ἀποσπασμάτων. Ἅπασα ἡ δύναμις χωροφυλακῆς τῶν Γρεβενῶν ὑπὸ τοὺς ὑπομοιράρχους κ. κ. Κοκκινάκην καὶ Τριανταφύλλου ἀνεχώρησε τὴν νύκτα δι' αὐτοκινήτων πρὸς τὰ Πλέσια.

ΤΕΡΑΣΤΙΑ

ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΚΑΗΣΑΝ 22 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τεραστία πυρκαϊὰ ἀπετέφρωσεν 22 καταστήματα τοῦ Μπεζεστενιοῦ. Αἱ ζημίαι ὑπερβαίνουν τὰ ὀκτὼ ἑκατομμύρια. Εἰς τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς συνέβαλον τὰ συνεργεῖα τοῦ στόλου καὶ οἱ πρόσκοποι. Ταυτοχρόνως μὲ τὴν πυρκαϊὰν τοῦ Μπεζεστενιοῦ ἐξερράγησαν καὶ δύο ἄλλαι εἰς τὴν ὁδὸν Βασιλέως Γεωργίου καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγίου Δημητρίου, ἀποτεφρώσασαι δύο οἰκίας.

Ο ΟΥΓΓΡΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΙΗΛΘΕΝ ΕΚ ΣΟΦΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ, 30 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Ὁ Οὔγγρος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Βάλκο, μεταβαίνων εἰς Ἄγκυραν, διῆλθε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐκ Σόφιας. Κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του τὸν ἐπεσκέφθη ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας κ. Μπούρωφ, ὅστις ἔσχε μετ' αὐτοῦ μακρὰν συνομιλίαν. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Σόφιας σημειώνουν σχετικῶς ὅτι ἀποτελεῖ αὕτη τὴν ἀρχὴν προσεγγίσεως μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν.

ΠΟΤΕ ΚΑΤΑΠΛΕΟΥΝ ΤΑ ΝΕΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βρέστης τὸ ὑποβρύχιον «Τρίτων» θὰ ἐξέλθῃ συντόμως ἐκ τῶν μονίμων δεξαμενῶν συμπληροῦν ἐν τῷ μεταξὺ τὰς ἐπισκευὰς τῶν μικροβλαβῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν γνωστὴν σύγκρουσίν του μετὰ τοῦ «Νηρέως». Τὸ ἐν λόγῳ ὑποβρύχιον, ἀφοῦ ἀνεφοδιασθῇ, θὰ ἀποπλεύσῃ μετὰ τοῦ «Νηρέως» διὰ τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπολογίζεται ὅτι θὰ εὑρίσκωνται περὶ τὰ μέσα τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ Ἀπριλίου.

ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΡΜΑΪΚΟΝ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στόλου κ. Δεμέστιχα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τὰ ὑπ' αὐτὸν σκάφη ἤρχισαν ἐκτελοῦντα γυμνάσια εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θ' ἀναχωρήσῃ διὰ Θεσσαλονίκην ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μπότσαρης ὅστις θὰ παρακολουθήσῃ τὰ γυμνάσια τοῦ στόλου εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὡς καὶ τὰς ἀσκήσεις ἀποβάσεως ἀγημάτων καὶ πορειῶν αὐτῶν ἐπὶ ἀνωμάλου ἐδάφους.

Ὁ στόλος θὰ ἐπαναπλεύσῃ εἰς Ναύσταθμον μέχρι τῆς 15ης Ἀπριλίου. Ἅμα τῷ ἐπανάπλῳ του θὰ χορηγηθοῦν εἰς τὰ πληρώματα τῶν σκαφῶν κανονικαὶ ἄδειαι διὰ τὰς ἑστίας των.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 15ην Μαρτίου 1930 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου 1928—ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ τῆς 7ης Μαρτίου 1930 ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	14ης ΜΑΪΟΥ	7ης ΜΑΡΤΙΟΥ	15ης ΜΑΡΤΙΟΥ
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ράβδους ... δρ.	876.306.260.97	648.872.970.40	624.702.123.50
Ἐξωτερ. συν)μα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	3.191.081.165.12	3.690.707.836.60	3.592.153.894.82
Ἕτερον ἐξωτερ. συνάλλαγμα	9.827.589.72	2.741.691.86	2.704.868.46
Κερματικὰ ἑλλην. νομίσμ.	—	97.167.30	87.506.45
Ἐμπορικαὶ συν)και καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ δρ.	49.969.408.09	155.956.033.75	152.203.182.05
Πιστώσ. πληρ. εἰς δραχμὰς	—	129.388.481.35	129.467.736.75
» » εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	—	46.204.707.35	46.707.147.75
Χρέος τοῦ Δημοσίου Ἐκ δαν. κυκλ.	—	2.714.111.162.45	2.714.111.162.45
Χρέος τοῦ Δημοσίου Ἐκ λοιπῶν δαν.	3.759.525.381.32	798.651.830.70	798.651.830.70
Ἐπενδύσεις	—	55.532.375.—	55.532.375.—
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις	—	57.042.965.20	57.341.440.—
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητ.	42.938.226.45	347.925.959.14	318.141.753.77
Σύνολον	7.929.677.932.12	8.647.273.181.10	8.491.900.021.70

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	14ης ΜΑΪΟΥ	7ης ΜΑΡΤΙΟΥ	15ης ΜΑΡΤΙΟΥ
Κεφάλαιον καταβεβλημένον	400.000.000.—	400.000.000.—	400.000.000.—
Ἀποθεματικὰ Τακτικόν	—	54.900.000.—	54.900.000.—
Ἀποθεματικὰ Ἔκτακτον	—	8.549.731.60	8.549.731.60
Τραπεζ. γραμμ. ἐν κυκλοφ.	4.863.352.807.66	4.867.420.100.—	4.817.041.585.—
Λογαριασμοὶ τρεχ. καὶ καταθέσ.:			
α) Δημοσίου	666.733.223.61	560.243.073.83	427.872.030.76
β) Τραπεζῶν	964.587.723.48	516.146.879.25	462.378.210.—
γ) Ἕτεροι λογαριασμοί	891.430.858.9	338.022.721.23	982.781.809.39
Γραμμ. καὶ τραβηκτ. ὄψεως	—	12.206.974.76	7.416.733.91
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξ. συν)μα:			
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	103.383.316.—	1.067.933.725.27	1.041.892.174.05
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συν)γμα	9.827.890.72	2.175.746.15	2.175.746.15
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	30.357.383.77	319.704.219.01	286.922.000.84
Σύνολον	7.929.677.632.12	8.647.273.181.10	8.491.900.021.70

Ἡ κατάστασις τῆς 15 Μαρτίου ἐ. ἔ. παρουσιάζει διαφορὰν ἀπὸ μὲν τὴν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐπὶ πλέον κατὰ 562.222.089, ἀπὸ δὲ τὴν τῆς 7 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐπὶ ἔλαττον κατὰ 155.373.160 δρχ.

Ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν λογαριασμῶν παρατηρεῖται ἐν μὲν τῷ Ἐνεργητικῷ αὔξησις πιστώσεων πληρωτέων εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα κατὰ 500.000 καὶ ἐγκαταστάσεων Τραπέζης κατὰ 300.000. Μείωσις δὲ χρυσοῦ εἰς νομίσματα καὶ ράβδους κατὰ 24.080.000, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 98.550.000, ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ κατὰ 3.790.000 καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ 29.785.200.

Ἐν τῷ Παθητικῷ παρουσιάζει αὔξησιν τῶν διαφόρων λογαριασμῶν κατὰ 144.760.000. Μείωσιν δὲ τραπεζιτικῶν γραμματίων κατὰ 50.378.515, λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου κατὰ 142.370.000, λογαριασμῶν τῶν Τραπεζῶν κατὰ 53.768.000, γραμματίων καὶ τραβηκτικῶν ὄψεως κατὰ 4.790.000, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 26.040.000 καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 32.800.000.

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14ης Μαΐου—ἔναρξις ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 7ης Μαρτίου—προτελευταίας καταστάσεως—ἔχει οὕτω:

ΚΑΛΥΜΜΑ (Καταστ. ἄρθ. 62)	14ης ΜΑΪΟΥ	7ης ΜΑΡΤΙΟΥ	15ης ΜΑΡΤΙΟΥ
Χρυσὸς .... Δρ.	876.306.260.97	648.872.970.40	624.792.123.50
Καθαρὸν ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν... Δρ.	3.087.697.846.12	2.622.774.101.33	2.550.261.720.77
Σύνολα (α)	3.964.004.110.—	3.271.647.071.73	3.175.053.844.27
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ			
Τραπεζικὰ γραμμάτια.. Δρ.	4.863.352.807.61	4.867.420.100.—	4.817.041.585.—
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμὰς	2.522.756.836.08	1.926.619.649.07	1.880.448.784.06
Σύνολα (β)	7.386.109.643.69	6.794.039.749.07	6.697.490.369.06

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτ. συν)τος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως:
14)5)28=53.67 ο)ο
7)3)30=48.15 ο)ο
15)3)30=47.41 ο)ο

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτ. συν)τος εἰς χρυσὸν πρὸς τὴν πραγματ. κυκλοφορίαν:
14)5)28=31.51 ο)ο
7)3)30=67.21 ο)ο
15)3)30=66.13 ο)ο

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖται ὅτι τὸ κάλυμμα ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 788.950.263, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Μαρτίου ἐ. ἔ. κατὰ 96.593.224. Ἐκ παραλλήλου αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐμειώθησαν ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 688.619.274, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Μαρτίου ἐ. ἔ. κατὰ 96.549.380. Ἡ ἀναλογία τοῦ καλύμματος (σύνολον α) ἐν σχέσει μὲ τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως (σύνολον β) — δυναμικὴ κυκλοφορία — ἔχει μειωθῇ ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 6.26 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Μαρτίου ἐ. ἔ. κατὰ 0.74 ο)ο. Ἡ ἀναλογία δὲ τῆς πραγματικῆς κυκλοφορίας ἐν σχέσει μὲ τὸ κάλυμμα (σύνολον α) ἔχει μειωθῇ ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 15.38 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Μαρτίου ἐ.ἔ. κατὰ 1.08 ο)ο.

ΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ ΑΠΟ 24—29 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΙΤΛΟΙ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ἐθνικῆς	58.300.—	ΑΡΓΙΑ	58.200.—	58.200.—	57.900.—	58.100.—
Ἀθηνῶν	674.—		677.—	685.—	687.—	689.—
Ἀνατολῆς	1000.—		1.000.—	1.005.—	1.008.—	1.010.—
Ἐμπορικῆς	720.—		740.—	740.—	736.—	782.—
Βιομηχανίας	168.—		171.—	170.—	170.—	170.—
Οἰνοπνευματοποιΐας	439.—		438.—	440.—	429.—	424.—
Οἴνων	790.—		765.—	775.—	770.—	775.—
Ἠλεκτρικῶν Σιδηρ.	611.—		630.—	637.—	628.—	628.—
Σιδηρ. Θεσσαλίας	995.—		995.—	995.—	995.—	1.055.—
ΣΠΑΠ	695.—		696.—	692.—	685.—	685.—
Καπνοῦ	242.—		246.—	224.—	244.—	244.—
Πυριτιδοποιείου	1.855.—		1.865.—	1.855.—	1.850.—	1.850.—
Λιπασμάτων	1.175.—		1.190.—	1.180.—	1.170.—	1.150.—
Μακρῆ	810.—		835.—	815.—	810.—	810.—
Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας	292.—		292.—	292.—	289.—	289.—
Ἡρακλῆς	760.—		765.—	755.—	755.—	750.—
Τέκτων	113.—		112.—	113.—	113.—	112.—
Ἠλεκτρικῆς	332.—		331.—	327.—	322.—	320.—
Πειρ. Ἐπιχειρήσεων	131.—		131.—	131.—	124.—	110.—
Ἐριουργίας	222.—		221.—	218.—	212.—	214.—
Βερμίου	590.—		393.—	390.—	380.—	380.—
Ἀνταλλάξιμα	908.50		909.—	908.50	907.50	906.50

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ ΟΙΝΩΝ

Ἡ κατάστασις τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς παραμένει στάσιμος. Αἱ ὑποθέσεις εἶνε πάντοτε ὀλίγαι καὶ αἱ τιμαὶ ἀσταθεῖς. Εἶνε ὅμως τολμηρὸν νὰ στηριχθῇ τις εἰς τὴν σημερινὴν μαρασμώδη κατάστασιν διὰ νὰ διακινδυνεύσῃ προβλέψεις διὰ τὸ μέλλον. Καὶ μόνον οἱ συνήθεις κατὰ τὸ ἔαρ παγετοὶ δύνανται νὰ μεταβάλουν τὴν κατάστασιν ἐξ ὁλοκλήρου.

Τὸ οἰνεμπόριον τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης μὲ τὰ περιωρισμένα μέσα ποὺ διαθέτει ἀγοράζει κατὰ προτίμησιν ἱσπανικοὺς οἴνους, εὑρίσκον αὐτοὺς εὐθηνοτέρους λόγῳ τῆς πτώσεως τοῦ ἱσπανικοῦ νομίσματος. Προαγοραὶ ὅμως διὰ μεγάλα ποσὰ δὲν πραγματοποιοῦνται διότι ἡ πεῖρα τῶν τελευταίων ἐτῶν ἔχει πολλὰ διδάξει τοὺς τολμηροὺς κερδοσκόπους.

Εἰς τὴν Γαλλίαν: αἱ ἀγοραὶ τῶν μεσημβρινῶν διαμερισμάτων δεικνύουν περισσοτέραν ζωηρότητα καὶ αἱ τιμαί των εἶνε σταθερώτεραι. Αἱ ζημίαι ἀπὸ τὰς πλημμύρας συνέτειναν πολὺ πρὸς τοῦτο. Φοβοῦνται ἐπίσης τοὺς παγετοὺς τοῦ Ἀπριλίου, οἱ ὁποῖοι πολλάκις ἐζημίωσαν τὴν ἐσοδείαν. Τὰ ἀποθέματα ἐξαντλοῦνται βραδέως. Ἡ παραλαβὴ τῶν γενομένων προαγορῶν βραδύνει ἐλλείψει ἐπαρκοῦς καταναλώσεως. Διὰ τοῦτο αἱ κλειόμεναι πράξεις εἶνε πάντοτε μὲ μακρὰν παράδοσιν.

Εἰς τὴν Ἱσπανίαν: αἱ τιμαὶ εὑρίσκονται ἐν πτώσει. Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον παραπονεῖται διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ κράτους ὅπως προστατεύσῃ τοὺς ἐγχωρίους οἴνους ἔναντι τῶν κατ' αὐτῶν ληφθέντων μέτρων εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς καὶ ἰδίως εἰς τὴν Γαλλίαν.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν: ἡ κατάστασις δὲν μετεβλήθη καίτοι ὁ φόρος διὰ τοὺς οἴνους πρὸς ἀπόσταξιν ἐμειώθη. Ἡ βιομηχανία δὲν φαίνεται διατεθειμένη νὰ πληρώσῃ τὰς ζητουμένας τιμὰς διὰ τοὺς οἴνους τούτους. Ὑπολογίζουν ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅτι καὶ ἐὰν προχωρήσῃ ἡ ἀπόσταξις, θὰ διατεθῶσι διὰ ταύτην οὐχὶ πλέον τοῦ 1 1)2 — 2 ἑκατομ. ἑκατόλ. ἔναντι 7—8 ἑκατομ. τὰ ὁποῖα πιέζουν τὴν ἀγοράν.

2α ΕΚΔΟ

ΜΑΤΑΙΟΥΤΑΙ Η ΣΥ
ΤΟΥ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΥ ΣΥΜ
ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΕΙΝΕ ΑΠΑΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΑΥΤΙΚΗΝ ΔΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 (
ταποκριτοῦ μας)—Αἱ ἀγγλο
καὶ διαπραγματεύσεις
συνάψεως Μεσογειακῆς
θήκης ἀσφαλείας, κατ
πληροφορίας τῶν καλῶς
ροφορημένων κύκλων, ε
γησαν ὁριστικῶς. Οἱ Γ
ἀντιπρόσωποι ἐν τῇ συνδ
ψει ἐμπνέονται ὑπὸ ἀπαι
ξίας καὶ θεωροῦν ὡς τ
τὴν διακοπὴν τῶν διαπρ
τεύσεων. Ἐν τῷ μεταξὺ
γλικοὶ κοινοβουλευτικοὶ κ
ἀρνοῦνται νὰ παράσχουν
πληροφορίαν. Ἡ κατά
περιπλέκεται περισσότερ
νεκα τῶν ἐπιθέσεων τῶν
μερίδων τοῦ Χὶρστ ἐνα
τοῦ Μακντόναλντ καὶ ἐκ
εἰδήσεων περὶ διαφωνίας
ταξὺ τῶν Ἰαπώνων ἀντι
σώπων καὶ τοῦ ἰαπωνικοῦ
ἀρχείου. Αἱ ἐπιθέσεις τῶν
φημερίδων Χὶρστ, αἵτινες
νονται ἤδη ὑπὸ τύπον ἀνοι
ἐπιστολῶν, τονίζουν τὸ συμ
ρον τῆς διατηρήσεως τῆς φ
ας μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἀ
μερικῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Μ
ντόναλντ ὀφείλει νὰ διατηρ
διὰ πάσης θυσίας. «Ἡμ
μως, προσθέτουν, οἱ Ἀμ
κανοὶ φαίνεται ὅτι ἀπώλε
τὴν ἐμπιστοσύνην των εἰς τ
φελίαν καὶ εἰλικρίνειαν
Μακντόναλντ.»
Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τ
Ναυτικῶν κ. Ντυμενὶλ φθ
αὔριον εἰς Λονδῖνον.

ΕΚΥΡΩΘΗ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΒΟΥΛ
ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΓΙΟΥΓΚ
ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Πρακτ. Χαβᾶ).
Ἡ Βουλὴ παρέτεινε χθὲς τὴν συζήτ
ἐπὶ τῆς κυρώσεως τοῦ σχεδίου Γιου
μέχρι τῆς 2ας πρωϊνῆς τῆς σήμερον.
κ.κ. Μαρὲν καὶ Ντυμπουά ὡμίλη
διὰ μακρῶν κατὰ τοῦ σχεδίου Γιούγκ
Ὁ κ. Ἐρριὸ ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἀποδ
χῆς τοῦ σχεδίου. Μετὰ τὴν συζήτη
διαφόρων ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου,
Βουλὴ τὸ ἀπεδέχθη ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησ
ἔθεσε ζήτημα ἐμπιστοσύνης.
Πρῶτον ἡ Βουλὴ ἐψήφισε διὰ 530 ψ
φων κατὰ 55 τὸ ἄρθρον τὸ κυροῦν τ
σχέδιον Γιούγκ. Κατόπιν ἐψήφισε τ
σύνολον τοῦ νομοσχεδίου διὰ 545 ψ
φων 40.
Ἀκολούθως δι' ἀναστάσεως ἐψήφισ
τὸ νομοσχέδιον δι' οὗ ἐξουσιοδοτεῖται
Κυβέρνησις νὰ κυρώσῃ τὰς συμφωνί
πρὸς διακανονισμὸν τῶν πολεμικῶν χρε
ους τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρουμανίας κα
τῆς Νοτιοσλαυΐας.
Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνεδριάσ
ως, δύο ἀεροπλάνα, ὑπὸ τῶν βασιλοφρ
νων μισθωθέντα, ἔρριψαν ἄνωθεν τ
Βουλῆς προκηρύξεις ἐναντίον τοῦ σχε
δίου Γιούγκ διὰ τῶν ὁποίων ἀνεκοινο
το εἰς τοὺς βουλευτὰς ὅτι ὅσοι ψηφίσου
ὑπὲρ τοῦ σχεδίου Γιούγκ θὰ ψηφίσο
ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου τῶν ξένων βομβ
διστικῶν ἀεροπλάνων εἰς Παρισίους.
Ὁ «Χρόνος» σχολιάζων τὸ ἀποτέλε
σμα τῆς ψηφοφορίας γράφει, ὅτι ἡ
Βουλὴ ἐκύρωσε τὰς συμφωνίας τ
Χάγης δι' ἐπιβλητικῆς πλειονοψηφίας.
Ἡ πλειονοψηφία αὐτή, τῆς ὁποίας ἡ
πραγματοποίησις ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι
τὰ κομματικὰ συμφέροντα ὑπεχώρησ
πρὸ τῶν μεγάλων συμφερόντων τ
Κράτους, θὰ παραμείνῃ ἱστορική. Ἀπ
ἐσωτερικῆς δὲ καθαρῶς ἀπόψεως ὁ
Ταρντιὲ καὶ ἡ Κυβέρνησίς του ἐξέρ
χονται ἐκ τῆς ὅλης συζητήσεως μὲ τ
γόητρον ηὐξημένον.

ΕΝΑΡΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΓΓΛΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩ
ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἀσύρματος).—Αὔ
ριον τὴν πρωΐαν θ' ἀρχίσουν εἰς τὴ
αἴθουσαν τοῦ Λοκάρνο τοῦ ὑπουργεί
τῶν Ἐξωτερικῶν αἱ ἀγγλοαιγυπτιακα
διαπραγματεύσεις. Θὰ ἐκφωνήσουν λό
γους ὁ Ἄγγλος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶ
ὑπουργὸς κ. Χέντερσον καὶ ὁ Αἰγύπτι
πρωθυπουργὸς Ναχᾶς πασᾶς. Μετὰ τὴ
δημοσίαν ταύτην συνεδρίασιν οἱ ἐμπει
ροτέχναι τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν θ
ἐπιληφθοῦν τῆς ἐξετάσεως τοῦ κειμέ
νου τῆς ὑφισταμένης συνθήκης. Ἡ συν
θήκη αὐτὴ κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπου
γοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χέντερσον κα
τοῦ Μαχμοὺτ πασᾶ τὸν παρελθόντα Αὔ
γουστον περιλαμβάνει δὲ τὴν λύσιν ὅ
λων τῶν ἐκκρεμῶν ἀγγλοαιγυπτιακῶ
ζητημάτων. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερι
κῶν κ. Χέντερσον ἐδήλωσεν ἤδη ὅτι ἡ
συνθήκη αὐτὴ περιλαμβάνει τὸ ἀνώτα
τον ὅριον τῶν ὑποχωρήσεων εἰς ἃς δύ
ναται νὰ προβῇ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις
εἰς περίπτωσιν δὲ κυρώσεως της παρὰ
τοῦ αἰγυπτιακοῦ κοινοβουλίου, θὰ τὴν
ὑποβάλῃ παραυτα πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν
Βουλήν, θὰ προβῇ δὲ εἶτα εἰς τὴν ἄμε
σον ἐφαρμογήν της.

ΑΡΘΡΟΝ

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟ
ΔΙΑ ΤΗΝ 100ΕΤΗΡΙΔΑ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 30. (Τοῦ ἀντα
ποκριτοῦ μας).—Ἡ ἐφημερὶς «Κουρεν
τοὺλ» ἀφιερώνει ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑλ
ληνικῆς ἑκατονταετηρίδος ἐνθουσιῶδες
ἄρθρον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τονίζει ὅτι οἱ
ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων ἡρώων ἐπανεῦ
ρον τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς ψυχῆς των
διὰ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἥτις ὑ
πῆρξεν ἡ φλὸξ εἰς τὸ σκότη τῆς δου
λείας τῶν Βαλκανίων. Τὰ ἀρχαῖα ἐρεί
πια ὑπενθυμίζουν εἰς τὸν κόσμον τὰς ὑ
ποχρεώσεις του πρὸς τὴν ἀγωνιζομένην
Ἑλλάδα.
Ἐν συνεχείᾳ τὸ ἄρθρον ὑπομιμνήσκει
τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τῆς Ἑλλη
νικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς
παιδείας ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ Ρουμα
νικοῦ λαοῦ. Ἡ Ἑλλάς, ἐπιλέγει, δύνα
ται νὰ εἶνε ὑπερήφανος ἐπίσης καὶ διὰ
τὰ ἐπιτευχθέντα κατὰ τὸν διαρρεύσαν
τα αἰῶνα, πρέπει δὲ νὰ χρησιμεύῃ ὡς
παράδειγμα καὶ εἰς τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς
κυβερνήτας των, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ
ἀντλοῦν ἐκ τῆς ἱστορίας της τὸν ἀναγ
καιοῦντα ἐνθουσιασμὸν διὰ τὸ μεγα
λεῖον τῆς χώρας των.